

**REZOLUCJE PRZYJĘTE PODCZAS DZIEWIĘCIU KONFERENCJI
ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH W SPRAWIE
STANDARYZACJI NAZW GEOGRAFICZNYCH
1967, 1972, 1977, 1982, 1987, 1992, 1998, 2002, 2007**

* * * * *

- A. REZOLUCJE POGRUPOWANE WEDŁUG TEMATU**
B. REZOLUCJE UPORZĄDKOWANE WEDŁUG KONFERENCJI
**ANEKS 1 – LISTA RAPORTÓW ONZ DOTYCZĄCYCH DZIEWIĘCIU
KONFERENCJI**

* * * * *

**DLA ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH PRZYGOTOWANO
PRZEZ
DEPARTAMENT DS. ZASOBÓW NATURALNYCH KANADY**

WPROWADZENIE

Podczas dziewięciu Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych (zorganizowanych w latach 1967, 1972, 1977, 1982, 1987, 1992, 1998, 2002 i 2007) przyjęto 195 rezolucji.

Zespół działający pod przewodnictwem Maxa de Henselera, byłego Sekretarza Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych (UNGEGN), uporządkował rezolucje przyjęte na pierwszych czterech konferencjach według tytułów ogólnych i przygotował dokumentację na V Konferencję, która odbyła się w 1987 r. w Montrealu.

Po zakończeniu tej konferencji Sekretariat Kanadyjskiego Stałego Komitetu ds. Nazw Geograficznych* sporządził kompendium obejmujące wszystkie rezolucje przyjęte podczas pierwszych pięciu konferencji; kolejne edycje kompendium uwzględniły rezolucje przyjęte na VI, VII i VIII Konferencji. Bieżąca edycja zawiera także jedenaście rezolucji przyjętych na IX Konferencji. W celu zwiększenia użyteczności niniejszej publikacji, zaktualizowano przypisy i odnośniki, aby ułatwić wyszukiwanie informacji, ponadto dołączono tabelę pokazującą, pod jakim tytułem można znaleźć każdą z rezolucji.

W roku 1987 zauważono, że rezolucje znacznie się od siebie różnią pod względem zakresu tematycznego, znaczenia oraz możliwości zastosowania. W związku z tym UNGEGN, po zakończeniu V Konferencji, stworzyła Grupę Roboczą UNGEGN ds. Oceny. Do zadań grupy należało ocenianie wszystkich rezolucji pod względem ich bezpośredniego wpływu na stan procesu standaryzacji nazw geograficznych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym. Pierwsze wydanie niniejszego dokumentu okazało się dla Grupy Roboczej przydatnym narzędziem, a regularnie aktualizowane kompendium nieustannie stanowi punkt odniesienia.

Mamy nadzieję, że bieżąca edycja ponownie posłuży wszystkim podmiotom zaangażowanym w prace UNGEGN za wartościowe źródło wiedzy i będzie pomocna w przygotowaniach do X Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych.

Helen Kerfoot

Przewodnicząca Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych (UNGEGN)
2007 r.

* Kanadyjski Komitet Stały ds. Nazw Geograficznych w marcu 2000 r. został przekształcony w Radę Kanady ds. Nazw Geograficznych.

A. REZOLUCJE POGRUPOWANE WEDŁUG TEMATU	1
1. KONFERENCJE ONZ W SPRAWIE STANDARYZACJI NAZW GEOGRAFICZNYCH.....	1
I/2 – II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	1
II/1 – III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	1
III/1 – IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	2
III/24 – Wykorzystanie języka arabskiego w charakterze języka roboczego podczas przyszłych Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych 2	
IV/1 – V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	3
V/1 – VI Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	3
V/7 – Raporty narodowe	3
V/8 – Raporty od organizacji międzynarodowych zajmujących się standaryzacją nazw geograficznych.....	4
VI/6 – VII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych	5
VII/2 – VIII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XX Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	5
VIII/16 – IX Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXII Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	6
IX/1 – X Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXV Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	6
2. GRUPA EKSPERTÓW ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH DS. NAZW GEOGRAFICZNYCH....	7
I/1 – Stały Komitet Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.....	7
II/2 – Praca Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych	8
II/3 – Nazwa Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych ...	8
II/4 – Sekcje językowe/geograficzne	8
III/5 – Działania i posiedzenia sekcji regionalnych	9

III/26 – Afrykańskie sekcje językowe/geograficzne	9
IV/21 – Pochwała prac Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych	10
IV/22 – Zasady działania i struktura Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych	10
IV/23 – Oświadczenie Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych dotyczące celów i zadań oraz jej wpływu na Grupy Robocze.....	11
IV/24 – Działania sekcji regionalnych	11
IV/25 – Wsparcie finansowe dla Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych	12
V/2 – Statut Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych..	12
V/3 – Utworzenie Sekcji Celtyckiej i Sekcji Wschodniego Morza Śródziemnego (poza Językiem Arabskim)	13
V/4 – Prace wykonywane przez Grupę Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych i jej przyszłe działania	13
V/10 – Współpraca z Panamerykańskim Instytutem Geografii i Historii	14
VI/1 – Utworzenie Sekcji Afryki Południowej, Sekcji Bałtyckiej oraz Sekcji Europy Wschodniej, Azji Północnej i Środkowej	14
VI/2 – Reaktywacja Sekcji Ameryki Łacińskiej	15
VI/3 – Oświadczenie Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych dotyczące celów i zadań	15
VI/4 – Grupa Robocza ds. Oceny	15
VI/5 – Grupa Robocza ds. Reklamy i Finansów	16
VI/12 – Współpraca z Komitetem Naukowym Badań Antarktycznych	16
VII/1 – Utworzenie Sekcji Języka Francuskiego	17
VII/2 – VIII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XX Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	18
VII/7 – Współpraca i porozumienie z inicjatywami konsumenckimi.....	18
VII/10 – Wsparcie	19
VII/13 – Współpraca z Międzynarodową Organizacją Normalizacyjną.....	19
VII/14 – Dostęp do dokumentów technicznych i ich archiwizacja	20

VIII/5 – Wspólne posiedzenia sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych ^{###}	20
VIII/8 – Pomoc dla Grupy Roboczej ONZ ds. Informacji Geograficznej	21
VIII/16 – IX Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXII Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	21
IX/1 – X Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXV Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych [%]	22
IX/2 – Organizacja XXV Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na kontynencie afrykańskim	22
IX/3 – Utworzenie Sekcji Języka Portugalskiego.....	23
3. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA W ZAKRESIE STANDARYZACJI NAZW GEOGRAFICZNYCH	23
II/31 – Powszechne zrozumienie celów i założeń międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych.....	23
II/33 – Współpraca międzynarodowa w zakresie standaryzacji nazw geograficznych	24
IV/2 – Przyspieszenie prac nad standaryzacją nazw geograficznych	24
V/6 – Wspieranie narodowych i międzynarodowych programów standaryzacji nazw geograficznych.....	25
VI/8 – Informacje od państw dotyczące zmian nazw geograficznych.....	25
4. PRZEWODNIKI TOPONIMICZNE DLA WYDAWCÓW MAP I INNYCH UŻYTKOWNIKÓW	25
IV/4 – Publikacja przewodników toponimicznych dla wydawców map i innych użytkowników ..	25
V/11 – Odróżnienie toponimów od innych oznaczeń kartograficznych	27
V/14 – Publikacja przewodników toponimicznych.....	27
VI/7 – Przewodniki toponimiczne dla wydawców map i innych użytkowników	27
5. STANDARYZACJA NARODOWA	28
I/4 – Standaryzacja narodowa.....	28
II/27 – Pomoc na rzecz programów zbierania nazw w terenie i ich opracowywania	32
II/32 – Rozpowszechnianie decyzji przez organy krajowe	33
III/4 – Stwierdzenie wiarygodności nazw geograficznych w dokumentach.....	33
III/16 – Standaryzacja narodowa	34

V/12 – Zbieranie informacji podstawowych dotyczących narodowej standaryzacji nazw geograficznych.....	34
V/15 – Powołanie narodowych organów nazewniczych.....	35
VI/9 – Uznanie standaryzacji narodowej.....	35
VII/5 – Standaryzacja narodowa oparta na lokalnym stosowaniu nazw.....	35
VIII/1 – Popularyzacja nazw geograficznych grup mniejszościowych i autochtonicznych [#]	36
VIII/2 – Praktyka nadawania obiektom geograficznym nazw pamiątkowych.....	37
VIII/9 – Nazwy geograficzne jako dziedzictwo kulturowe.....	37
IX/4 – Nazwy geograficzne jako niematerialne dziedzictwo kulturowe.....	38
IX/5 – Promowanie zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych [#]	38
6. SPOTKANIA REGIONALNE.....	39
I/7 – Spotkania regionalne.....	39
II/12 – Szósty Kongres Uczelni Wyższych Języka Hiszpańskiego.....	40
II/19 – Spotkania regionalne.....	40
V/5 – Spotkania dwustronne i wielostronne.....	40
VII/3 – Standaryzacja nazw geograficznych i regionalne konferencje kartograficzne Organizacji Narodów Zjednoczonych.....	41
VIII/5 – Wspólne posiedzenia sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych ^{###}	41
7. EDUKACJA I SZKOLENIE W ZAKRESIE NAZW GEOGRAFICZNYCH.....	42
II/18 – Szkolenie techniczne personelu.....	42
III/15 – Kursy szkoleniowe.....	42
IV/5 – Edukacja w zakresie toponimii kartograficznej.....	43
IV/6 – Szkolenie toponimiczne.....	43
V/21 – Edukacja i szkolenia.....	43
VI/13 – Kursy szkoleniowe.....	44
VII/9 – Standaryzacja nazw geograficznych z wykorzystaniem Internetu ^{%%}	44
VII/11 – Materiały szkoleniowe do kursów toponimicznych.....	45

VII/12 – Szkolenia toponimiczne w połączeniu z sesjami Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych.....	45
VIII/15 – Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji ^{###}	46
IX/10 – Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji ^{###}	46
8. TERMINOLOGIA (W TYM SŁOWNIKI).....	47
I/19 – Terminy geograficzne.....	47
II/14 – Terminologia techniczna	48
II/16 – Jednolitość prezentacji słowników	48
II/37 – Standaryzacja	49
III/14 – Słownik terminologii technicznej	49
IV/8 – Słownik terminologiczny	50
VI/11 – Słownik terminologii toponimicznej	50
VIII/3 – Grupa Robocza UNGEGN ds. Terminologii Toponimicznej.....	51
9. WYKAZ NAZW PAŃSTW	52
III/6 – Wykaz nazw państw	52
III/17 – Nazwy państw	52
IV/10 – Wykaz nazw państw.....	52
IV/11 – Utrzymywanie wykazu nazw państw	52
VI/10 – Wykaz nazw państw.....	53
VII/8 – Wykaz nazw państw.....	53
VIII/12 – Standaryzacja nazw państw	54
10. OPRACOWYWANIE GAZETERÓW	55
I/4(E) – Gazetery narodowe (Standaryzacja narodowa. Zalecenie E.)	55
II/17 – Konsultacje w sprawie opracowywania gazeterów	55
II/35 – Tymczasowe wykazy nazw zestandaryzowanych*	56
III/2 – Specyfikacje dla międzynarodowych gazeterów państw.....	56
IV/18 – Wspólne opracowywanie danych toponimicznych**	57
V/16 – Publikacja nazw geograficznych w ich oficjalnej formie narodowej	57

11. BIBLIOGRAFIE	58
I/5 – Wymiana informacji i opracowywanie bibliografii	58
II/15 – Bibliografia	58
V/9 – Publikacje Organizacji Narodów Zjednoczonych	58
V/24 – Półrocznik informacyjny	59
12. WYMIANA DOŚWIADCZEŃ	59
I/6 – Pomoc techniczna	59
II/20 – Wymiana doświadczeń	60
13. AUTOMATYCZNE PRZETWARZANIE DANYCH	60
I/3 – Automatyczne przetwarzanie danych.....	60
II/30 – Zastosowanie przetwarzania danych.....	61
III/3 – Automatyczne przetwarzanie danych.....	61
IV/18 – Wspólne opracowywanie danych toponimicznych**	61
IV/19 – Wymiana informacji w automatycznym przetwarzaniu danych	62
V/17 – Bezpośrednia wymiana informacji toponimicznych pomiędzy różnymi systemami komputerowymi	62
VII/6 – Formaty i normy wymiany danych toponimicznych.....	63
VII/9 – Standaryzacja nazw geograficznych z wykorzystaniem Internetu ^{%%}	63
VIII/6 – Integracja danych dotyczących nazw geograficznych w krajowej i regionalnej infrastrukturze danych przestrzennych.....	64
VIII/7 – Formaty i normy wymiany danych toponimicznych.....	65
VIII/10 – Procedury z zakresu zbierania danych toponimicznych	65
IX/6 – Baza danych nazw geograficznych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych	66
IX/7 Rozpowszechnianie informacji dotyczących pochodzenia i znaczenia nazw geograficznych	66
14. EGZONIMY	67
II/28 – Wykazy egzonimów (nazw zwyczajowych, nazw tradycyjnych)	67
II/29 – Egzonimy	67
II/35 – Tymczasowe wykazy nazw zestandaryzowanych*	68

III/18 – Badanie egzonimów	68
III/19 – Wykazy egzonimów	69
IV/20 – Ograniczenie egzonimów.....	69
V/13 – Pierwszeństwo oficjalnych narodowych form nazw geograficznych	70
VIII/4 – Grupa Robocza UNGEGN ds. Egzonimów	70
15. LATYNIZACJA / ZASADY OGÓLNE.....	71
I/9 – Jeden system latynizacji.....	71
I/10 – Znaki diakrytyczne towarzyszące literom alfabetu łacińskiego	71
II/13 – Publikacja systemów latynizacji	72
III/25 – Jeden system latynizacji dla każdego niełacińskiego systemu pisma	72
IV/15 – Wytyczne dotyczące rozważenia systemów latynizacji.....	72
IV/16 – Wytyczne dotyczące etapu tworzenia systemów latynizacji.....	73
IX/8 – Wdrażanie systemów latynizacji przez państwa wnioskujące.....	73
16. LATYNIZACJA W PODZIALE NA JĘZYKI.....	74
I/11 – Znaki diakrytyczne towarzyszące literom alfabetu arabskiego.....	74
I/12 – Latynizacja arabskich nazw geograficznych	74
I/13 – Latynizacja irańskich nazw geograficznych	74
I/14 – Latynizacja tajskich nazw geograficznych	75
I/15 – Latynizacja chińskich nazw geograficznych.....	75
I/17 – Transliteracja pisma amharskiego do alfabetu łacińskiego	75
II/5 – Bułgarska cyrylica.....	76
II/6 – Alfabet cyrylickie Jugosławii.....	77
II/7 – Latynizacja pisma amharskiego.....	77
II/8 – Latynizacja arabskich nazw geograficznych	77
II/9 – Latynizacja hebrajskich nazw geograficznych	78
II/10 – Latynizacja kambodżańskich nazw geograficznych.....	78
II/11 – Transliteracja do alfabetu łacińskiego i pisma dewanagari języków grupy indyjskiej	78

III/8 – Latynizacja chińskich nazw geograficznych.....	78
III/9 – Latynizacja liter arabskich	79
III/10 – Bułgarski alfabet cyrylicki.....	79
III/11 – Serbsko-chorwacki i macedoński alfabet cyrylicki Jugosławii.....	80
III/12 – Transliteracja do alfabetu łaćcińskiego i pisma dewanagari języków z Sekcji Indii.....	81
III/13 – Latynizacja alfabetu hebrajskiego.....	82
IV/14 – Konwersja do niełaćcińskich systemów pisma	85
IV/17 – Transliteracja do alfabetu łaćcińskiego i pisma dewanagari pism z Sekcji Indii.....	85
V/18 – Latynizacja alfabetu rosyjskiego dla nazw geograficznych	85
V/19 – Latynizacja alfabetu greckiego dla nazw geograficznych	86
V/20 – Latynizacja alfabetu koreańskiego dla nazw geograficznych	88
VII/4 – Przegląd poprawionego systemu bejruckiego z 1972 r. służącego latynizacji pisma arabskiego	88
VIII/13 – Latynizacja tajskich nazw geograficznych.....	89
VIII/14 – Latynizacja cyrylicy serbskiej	89
IX/9 – Latynizacja języka hebrajskiego	89
17. NAZWY OBIEKTÓW MORSKICH I PODMORSKICH	90
II/22 – Standaryzacja terminologii morskiej.....	90
II/23 – Nazwy obiektów antarktycznych i podmorskich***	91
II/26 – Standaryzacja nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa***	91
III/21 – Nazwy obiektów morskich	92
III/22 – Nazwy obiektów podmorskich.....	92
IV/12 – Nazwy obiektów morskich i podmorskich	93
18. NAZWY OBIEKTÓW WYKRACZAJĄCYCH POZA SUWERENNOŚĆ JEDNEGO PAŃSTWA	94
I/8 – Traktowanie nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa	94
II/23 – Nazwy obiektów antarktycznych i podmorskich***	95
II/24 – Standaryzacja nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa	96

II/25 – Nazwy obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa	96
II/26 – Standaryzacja nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa***	97
II/34 – Międzynarodowa standaryzacja nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa	98
III/20 – Nazwy obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa	98
V/25 – Obiekty wykraczające poza suwerenność jednego państwa	99
19. NAZWY OBIEKTÓW POZAZIEMSKICH	99
II/21 – Standaryzacja nazw pozaziemskich obiektów topograficznych.....	99
III/23 – Nazwy obiektów pozaziemskich	99
IV/13 – Nazwy obiektów pozaziemskich	100
20. NAZWY GEOGRAFICZNE POCHODZĄCE Z JĘZYKÓW NIEPISANYCH	101
I/16 – Zapisywanie nazw geograficznych pochodzących z języków niepisanych.....	101
I/18 – Pisanie afrykańskich nazw geograficznych.....	102
I/20 – Zmiana zalecenia VII przyjętego przez Grupę Ekspertów ds. Nazw Geograficznych	102
21. PODRĘCZNIK DO NARODOWEJ STANDARYZACJI NAZW	103
IV/3 – Systematyzacja i uogólnienie doświadczeń w sferze standaryzacji nazw geograficznych	103
IV/9 – Podręcznik do narodowej standaryzacji nazw.....	103
V/23 – Podręcznik standaryzacji narodowej	104
VIII/15 – Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji ^{##}	104
IX/10 – Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji ^{##}	104
22. POMOCE DOTYCZĄCE WYMOWY	105
III/7 – Pomoce dotyczące wymowy.....	105
VIII/11 – Grupa Robocza ds. Wymowy Nazw Geograficznych	106
23. JĘZYKI MNIEJSZOŚCI	106
II/36 – Problemy języków mniejszościowych	106
V/22 – Autochtoniczne/rdzenne nazwy geograficzne	107
VIII/1 – Popularyzacja nazw geograficznych grup mniejszościowych i autochtonicznych [#]	107

IX/5 – Promowanie zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych#	108
24. NAZWY FIZJOGEOGRAFICZNE.....	109
IV/7 – Standaryzacja nazw fizjogeograficznych.....	109
25. NAZWY GEOGRAFICZNE NA MAPACH TURYSTYCZNYCH.....	109
II/38 – Zastosowanie nazw na mapach turystycznych	109
26. PUBLICZNE PODZIĘKOWANIA.....	110
II/39 – Publiczne podziękowania	110
III/27 – Publiczne podziękowania	110
IV/26 – Publiczne podziękowania.....	110
V/26 – Publiczne podziękowania.....	111
VI/14 – Publiczne podziękowania.....	111
VII/15 – Publiczne podziękowania.....	111
VIII/17 – Publiczne podziękowania.....	112
IX/11 – Publiczne podziękowania.....	112
PRZYPISY	113
B. REZOLUCJE UPORZĄDKOWANE WEDŁUG KONFERENCJI.....	116
ANEKS 1. Lista raportów ONZ z dziewięciu konferencji	119

Uwaga: Rezolucje oznaczone gwiazdką, symbolem procentu lub numerem obejmują dwa lub więcej tematów.

- * Opracowywanie gazeterów (rozdział 10) / Egzonimy (rozdział 14)
- ** Opracowywanie gazeterów (rozdział 10) / Automatyczne przetwarzanie danych (rozdział 13)
- *** Nazwy obiektów morskich i podmorskich (rozdział 17) / Nazwy obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa (rozdział 18)
- % Konferencje ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych (rozdział 1) / Grupa Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych (rozdział 2)
- %% Edukacja i szkolenie w zakresie nazw geograficznych (rozdział 7) / Automatyczne przetwarzanie danych (rozdział 13)
- # Standaryzacja narodowa (rozdział 5) / Języki mniejszości (rozdział 23)
- ## Edukacja i szkolenie w zakresie nazw geograficznych (rozdział 7) / Podręcznik do narodowej standaryzacji nazw (rozdział 21)
- ### Grupa Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych (rozdział 2) / Posiedzenia regionalne (rozdział 6)

A. REZOLUCJE POGRUPOWANE WEDŁUG TEMATU

1. KONFERENCJE ONZ W SPRAWIE STANDARYZACJI NAZW GEOGRAFICZNYCH

I/2 II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie procesu standaryzacji nazw geograficznych oraz ogromne zainteresowanie wykazane tematem przez licznych uczestników Konferencji reprezentujących państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz członków wyspecjalizowanych agencji ONZ, a także zainteresowanych organizacji międzynarodowych,

Doceniając pracę wykonaną przez uczestników przedmiotowej Konferencji,

Dostrzegając konieczność przeprowadzenia standaryzacji nazw geograficznych w celu wykorzystania zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej, aby II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych odbyła się nie później niż w ostatnim kwartale 1970 roku.

II/1 III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz członków wyspecjalizowanych agencji, a także przez zainteresowane organizacje międzynarodowe,

Ponadto stwierdzając, że do osiągnięcia wspomnianych wyników w znacznej mierze przyczyniły się działania I Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Dostrzegając istotny wkład wniesiony w prace przez II Konferencję ONZ, odzwierciedlony w przyjętych rezolucjach,

Ponadto dostrzegając konieczność kontynuacji tych ważnych prac,

Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej, aby III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych odbyła się nie później niż w pierwszej połowie roku 1977.

III/1 IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie i konieczność kontynuowania prac nad standaryzacją nazw geograficznych przez państwa członkowskie ONZ, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Ponadto uwzględniając istotny wkład tej Konferencji, a także wkład I i II Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

1. Wyraża uznanie dla rządu Iranu w związku z propozycją zorganizowania w tym kraju IV Konferencji w sprawie standaryzacji nazw geograficznych;
2. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie IV Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w Iranie, nie później niż w pierwszej połowie roku 1982.

III/24 Wykorzystanie języka arabskiego w charakterze języka roboczego podczas przyszłych Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Mając na uwadze fakt, że język arabski od 1975 r. jest językiem roboczym Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz niektórych jej organów,

Stwierdzając, że w III Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji nazw Geograficznych uczestniczyło siedem państw arabskich i że prawdopodobnie w czwartej konferencji udział weźmie nie mniej niż piętnaście państw arabskich,

Ponadto stwierdzając, że osiem delegacji (poza delegacjami z państw muzułmańskich), biorących udział w III Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji nazw Geograficznych, zna język arabski i że tym samym liczba delegacji rozumiejących język arabski stanowi niemal 1/3 uczestniczących delegacji,

Biorąc pod uwagę, że państwa arabskie chcą częściowo lub w pełni pokryć koszty procesu wprowadzenia języka arabskiego do grupy języków roboczych IV Konferencji,

Zaleca, aby język arabski stał się jednym z języków roboczych przyszłych konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie standaryzacji nazw geograficznych oraz posiedzeń Grupy Ekspertów.

IV/1 V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Ponadto uwzględniając istotny wkład Konferencji w te prace,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

3. Wyraża uznanie dla rządu Kanady w związku z propozycją zorganizowania w tym kraju V Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
4. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie V Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w Kanadzie, nie później niż w drugiej połowie roku 1987.

V/1 VI Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając pozytywne wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną przez bieżącą Konferencję w procesie koordynacji podjętych wysiłków,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

1. Wyraża uznanie dla rządu Maroka w związku z propozycją zorganizowania w tym kraju VI Konferencji w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie VI Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w Maroku, nie później niż w drugiej połowie 1992 roku.

V/7 Raporty narodowe

Konferencja,

Uznając, że raporty narodowe przedłożone przez każde państwo na konferencje Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie standaryzacji nazw geograficznych zawierają wiele

informacji przydatnych w omawianiu różnorodnych punktów porządku obrad tych konferencji;

Zważywszy, że w celu dokonania właściwej oceny postępów poczynionych przez wszystkie państwa uczestniczące, dokumenty dotyczące każdego punktu porządku obrad muszą być udostępniane Konferencjom na czas i w stosownych przypadkach muszą być dostarczone przez każde państwo uczestniczące,

1. Zaleca, aby Sekretariat Organizacji Narodów Zjednoczonych wysyłając państwom członkowskim zaproszenia do udziału w Konferencjach, dołączał szczegółowy plan (wzór) przygotowania raportów narodowych, zawierający określone wskazówki, z których państwa powinny korzystać przy sporządzaniu raportów z postępu procesu standaryzacji nazw geograficznych poczynionego od poprzedniej konferencji;
2. Zaleca także podjęcie niezbędnych kroków w celu zagwarantowania, że państwa uczestniczące co najmniej na miesiąc przed planowanym rozpoczęciem konferencji otrzymają wszystkie raporty narodowe, które będą omawiane podczas konferencji.

V/8 Raporty od organizacji międzynarodowych zajmujących się standaryzacją nazw geograficznych

Konferencja

Powołując się na rezolucję Rady Gospodarczej i Społecznej nr 1314 (XLIV) z dnia 31 maja 1968 r., w której Rada zwróciła się do Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych między innymi z prośbą o zbieranie informacji publikowanych przez organizacje międzynarodowe zajmujące się kwestią standaryzacji nazw geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że w celu uniknięcia powielania prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, wykonywanych przez różne organizacje międzynarodowe, Grupa Ekspertów uznaje za stosowne, aby organizacje te samodzielnie prowadziły działania w zakresie standaryzacji, koordynując je z działaniami Grupy Ekspertów,

Zaleca, aby urzędnicy odpowiedzialni za utrzymywanie kontaktu z tymi organizacjami przygotowali na każdą konferencję ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych oraz na każde posiedzenie Grupy Ekspertów, pisemne raporty w sprawie działań realizowanych przez organizacje i zaleca, aby w przypadku braku urzędników zajmujących się łącznie Sekretariat zwracał się do organizacji z prośbą o przygotowanie raportów.

VI/6 VII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając pozytywne wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną przez bieżącą Konferencję w procesie koordynacji podjętych wysiłków,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac;

1. Wyraża uznanie dla rządu Islamskiej Republiki Iranu w związku z propozycją zorganizowania w tym kraju VII Konferencji w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie VII Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w Islamskiej Republice Iranu, nie później niż w drugiej połowie 1997 roku.

VII/2 VIII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XX Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając pozytywne wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną przez bieżącą Konferencję oraz IX Sesję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie VIII Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w drugiej połowie 2002 roku;
2. Zaleca także Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie XX Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w ostatnim kwartale 1999 roku;
3. Ponadto zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej dalsze wspieranie ważnych prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, prowadzonych przez sekretariat Grupy Ekspertów.

VIII/16 IX Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXII Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając postępy prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, poczynione przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną w nich przez bieżącą Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz sesje Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie IX Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w drugiej połowie 2007 roku;
2. Zaleca także Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie XXII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w 2004 roku.

IX/1 X Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXV Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając osiągnięcia oraz postępy prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną w nich przez bieżącą Konferencję oraz przez XXIV Sesję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac przy wsparciu ze strony Rady Gospodarczej i Społecznej,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie X Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w 2012 roku;
2. Zaleca także Radzie zorganizowanie XXV Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w pierwszej połowie 2009 roku.

2. GRUPA EKSPERTÓW ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH DS. NAZW GEOGRAFICZNYCH

I/1 Stały Komitet Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uznając znaczenie dalszych wysiłków podejmowanych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych i członków wyspecjalizowanych agencji ONZ oraz innych zainteresowanych organizacji międzynarodowych na rzecz realizacji procesu standaryzacji nazw geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że Organizacja Narodów Zjednoczonych posiada najbardziej stosowne środki pozwalające na zapewnienie wyposażenia niezbędnego do podjęcia wysiłków,

Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej utworzenie złożonego z ekspertów stałego komitetu ONZ ds. nazw geograficznych w celu zapewnienia nieustannej koordynacji działań krajowych i współpracy między państwami, co umożliwi realizację procesu standaryzacji nazw geograficznych, oraz w celu zachęcenia do utworzenia i działania grup regionalnych,

Ponadto zaleca Radzie, aby skład Stałego Komitetu Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych odzwierciedlał podział geograficzny/językowy, aby działał przy wsparciu ze strony Sekretariatu ONZ, i aby członkowie Komitetu, począwszy od roku 1968, spotykali się raz na rok na koszt swoich rządów,

Zwraca się z wnioskiem, aby Sekretariat Organizacji Narodów Zjednoczonych nadal działał w charakterze centralnej agencji uzupełniającej zadania biura informacyjnego w zakresie nazw geograficznych, poprzez:

- (a) Gromadzenie informacji dotyczących procedur technicznych i gazeterów;
- (b) Gromadzenie danych dotyczących metod i systemów stosowanych przez państwa w procesie transliteracji i transkrypcji nazw geograficznych;
- (c) Rozpowszechnianie, wykorzystując tam, gdzie to możliwe periodyki wydawane przez ONZ oraz inne dostępne środki komunikacji, we wszystkich państwach członkowskich ONZ oraz wśród członków wyspecjalizowanych agencji ONZ informacji dotyczących prac Stałego Komitetu Ekspertów ds. Nazw Geograficznych, a także informacji dotyczących prac państw członkowskich zgodnych z raportami przesyłanymi do ONZ.

II/2 Praca Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając doskonałą pracę wykonaną przez Grupę Ekspertów ds. Nazw Geograficznych w okresie od zakończenia I Konferencji ONZ, zorganizowanej w Genewie w 1967 r., w tym zorganizowanie II Konferencji,

Zaleca Grupie Ekspertów ds. Nazw Geograficznych dalsze postępowanie zgodnie z deklaracją celów, funkcji i sposobu działania, zawartą w raporcie z II Sesji Grupy, która odbyła się w marcu 1970;¹

Ponadto zaleca Grupie Ekspertów ds. Nazw Geograficznych rozpoczęcie prac przygotowawczych do III Konferencji, której data zostanie ustalona w najbliższej przyszłości.

II/3 Nazwa Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Po zbadaniu raportu Grupy Ekspertów ad hoc ds. Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że grupa ma obecnie charakter organu stałego i że termin „ad hoc” nie jest już uzasadniony,

Zaleca, aby nadać Grupie Ekspertów oficjalną nazwę Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych.

II/4 Sekcje językowe/geograficzne

Konferencja,

Uwzględniając spis sekcji językowych/geograficznych w raporcie (tom 1, 1967 r., s. 7) z I Konferencji w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych

Uznając niektóre preferencje zgłoszone podczas obecnej Konferencji,

Zaleca, by na chwilę obecną nazwy sekcji językowych/geograficznych brzmiały następująco:

1. Sekcja Stanów Zjednoczonych i Kanady
2. Sekcja Ameryki Łacińskiej
3. Sekcja Zjednoczonego Królestwa
4. Sekcja Języka Holenderskiego i Niemieckiego
5. Sekcja Nordycka

6. Sekcja Języków Romańskich (poza Ameryką Łacińską)
7. Sekcja Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej
8. Sekcja Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
9. Sekcja Języka Arabskiego
10. Sekcja Azji Południowo-Zachodniej (poza Językiem Arabskim)
11. Sekcja Indii
12. Sekcja Azji Południowo-Wschodniej
13. Sekcja Azji Wschodniej
14. Sekcja Afryki na południe od Sahary

III/5 Działania i posiedzenia sekcji regionalnych

Konferencja,

Po rozpatrzeniu rezolucji nr 7, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz rezolucji nr 19 przyjętej przez II Konferencję,

Uwzględniając także rosnącą produktywność posiedzeń sekcji regionalnych oraz posiedzeń w ramach poszczególnych sekcji, a także podejmowaną współpracę, opisaną na obecnej Konferencji,

Zaleca sekcjom regionalnym dalsze prowadzenie i rozszerzanie tego typu działań oraz przekazywanie Wydziałowi Kartograficznemu Ośrodka Zasobów Naturalnych, Energii i Transportu przy Departamencie Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ, raportów z zakończonych posiedzeń, raportów z zawartych porozumień oraz raportów z zapoczątkowanych programów współpracy.

III/26 Afrykańskie sekcje językowe/geograficzne

Konferencja,

Stwierdzając, że na mocy rezolucji nr 4 przyjętej przez II Konferencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych obszar Afryki na południe od Sahary mianowano jedną sekcją językową/geograficzną,

Uznając, że sekcja ta dzieli się obecnie na Sekcję Afryki Wschodniej i Sekcję Afryki Zachodniej,

Ponadto uznając, że zrealizowanie założeń Konferencji będzie łatwiejsze poprzez przeprowadzenie bardziej realnego i reprezentatywnego podziału na sekcje regionalne,

Zaleca zwiększenie do trzech liczby afrykańskich sekcji językowych/geograficznych w Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych i nadanie im następujących nazw:

- (a) Sekcja Afryki Zachodniej
- (b) Sekcja Afryki Środkowej
- (c) Sekcja Afryki Wschodniej

IV/21 Pochwała prac Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Dostrzegając pozytywne wyniki działań i prac realizowanych przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Uwzględniając także rosnący wpływ dokumentów przygotowywanych przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych dotyczących narodowego i międzynarodowego rozwoju procesu standaryzacji nazw geograficznych,

1. Zaleca Grupie Ekspertów kontynuowanie wysiłków w zakresie standaryzacji nazw geograficznych na szczeblu narodowym i międzynarodowym;
2. Zaleca także Radzie Gospodarczej i Społecznej przekazanie wyrazów uznania dla wysiłków ekspertów z różnych państw, które umożliwiły osiągnięcie obecnego poziomu standaryzacji nazw geograficznych.

IV/22 Zasady działania i struktura Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając użyteczność działań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Uwzględniając także, że w celu zwiększenia skuteczności przyszłych działań Grupy konieczne może okazać się sprawdzenie formy dokumentów podstawowych określających działania Grupy Ekspertów, czyli decyzji ONZ, sposobu działania, celów i czynności, a także regulaminów,

Uznając, że dostępne dokumenty powinny dokładnie określać podstawowe zasady działania oraz strukturę Grupy Ekspertów,

Ponadto uwzględniając, że kilka ze stosownych dokumentów zostało przygotowanych oddzielnie,

Zaleca Grupie Ekspertów sprawdzenie możliwości przygotowania dokumentu łączącego i w stosownych przypadkach zmieniającego treść oddzielnych dokumentów, o których była mowa powyżej.

IV/23 Oświadczenie Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych dotyczące celów i zadań oraz jej wpływu na Grupy Robocze

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów ds. Nazw Geograficznych na swojej IX sesji² przyjęła oświadczenie dotyczące celów i zadań,

Uwzględniając zadanie nr 11 z oświadczenia, następującej treści:

„Podjąć kroki w celu zwiększenia skuteczności grup roboczych w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych:

(a) Grupy robocze będą powoływane wyłącznie, gdy zadania im przydzielone mają bezpośredni wpływ na cele Grupy Ekspertów.

(b) Podczas kolejnych sesji Grupy Ekspertów sprawdzane będzie zapotrzebowanie na istnienie grup roboczych w celu podjęcia decyzji o przedłużeniu lub zakończeniu ich mandatu.

(c) Grupa Ekspertów natychmiast po zakończeniu konferencji omówi i oceni przebieg konferencji. Ocenie poddane zostaną grupy robocze oraz ich mandaty. W razie potrzeby powoływane będą nowe grupy robocze”.

Biorąc pod uwagę, że niniejsze oświadczenie zapewnia środki umożliwiające skuteczniejsze funkcjonowanie Grupy Ekspertów,

Zaleca, odpowiednie zarządzanie działaniami grup roboczych.

IV/24 Działania sekcji regionalnych

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że sekcje geograficzne/językowe stanowią podstawowy element w strukturze Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Ponadto biorąc pod uwagę, że sekcje regionalne są szczególnie dobrze przystosowane do rozpoznawania problemów związanych ze standaryzacją nazw geograficznych powszechnie występujących na ich obszarach geograficznych/językowych,

Stwierdzając, że określone sekcje regionalne uczyniły niezwykle postępy w rozwoju rozwiązań z zakresu standaryzacji nazw geograficznych,

Dostrzegając konieczność zintensyfikowania wymiany doświadczeń oraz informacji pomiędzy różnymi sekcjami regionalnymi,

1. Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych nadal zachęcała sekcje geograficzne/językowe do bardziej aktywnego wdrażania dających się zastosować decyzji Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, a także do bardziej aktywnego opracowywania harmonogramu raportów w sprawie swoich działań przedstawianych wszystkim państwom członkowskim w ramach danej sekcji regionalnej oraz Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych;
2. Ponadto zaleca aby sekcje regionalne wspierały wzajemną wymianę informacji i aby w tym celu tak często, jak tylko możliwe oraz w stosowny sposób udostępniały pozostałym sekcjom wyniki swoich prac.

IV/25 Wsparcie finansowe dla Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Stwierdzając wymóg stałego funkcjonowania Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Zaleca, aby Wydział Kartograficzny Ośrodka Zasobów Naturalnych i Energii przy Departamencie Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ sprawdził w imieniu Konferencji możliwość wyasygnowania przez odpowiednią agencję ONZ funduszy na finansowanie posiedzeń Grupy Ekspertów.

V/2 Statut Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Stwierdzając, że IV Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w rezolucji nr 22 zalecała Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych sprawdzenie możliwości przygotowania pojedynczego dokumentu określającego strukturę i działania Grupy Ekspertów,

Stwierdzając także, że Grupa Ekspertów na swojej XII i XIII Sesji przyjęła statut Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych,³

Biorąc pod uwagę, że statut został przygotowany zgodnie z zaleceniami przyjętymi przez IV Konferencję ONZ w rezolucji nr 22,

Zaleca, aby od tej chwili statut Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych był podstawowym dokumentem regulującym prace Grupy.

V/3 Utworzenie Sekcji Celtyckiej i Sekcji Wschodniego Morza Śródziemnego (poza Językiem Arabskim)

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że skład sekcji językowych/geograficznych powinien usprawnić prace Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Uwzględniając preferencje wyrażane przez Grupę podczas XI i XII Sesji,⁴

Uwzględniając także propozycje Grupy dotyczące utworzenia Sekcji Celtyckiej oraz podzielenia obecnej Sekcji Azji Południowo-Zachodniej (poza Językiem Arabskim) na dwie sekcje, a mianowicie Sekcję Azji Południowo-Zachodniej (poza Językiem Arabskim) i Sekcję Wschodniego Morza Śródziemnego (poza Językiem Arabskim),

Zaleca zwiększenie liczby sekcji językowych/geograficznych w Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych o dwie następujące sekcje:

Sekcja Celtycka;

Sekcja Wschodniego Morza Śródziemnego (poza Językiem Arabskim).

V/4 Prace wykonywane przez Grupę Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych i jej przyszłe działania

Konferencja,

Dostrzegając pozytywne wyniki osiągnięte przez Grupę Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że w okresie między konferencjami ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych Grupa Ekspertów jest jedynym organem w ramach systemu ONZ zajmującym się na szczeblu międzynarodowym problemami dotyczącymi nazw geograficznych,

Pragnąc zagwarantować nieustanną maksymalizację działań Grupy Ekspertów oraz skonsolidować programy, które najskuteczniej promują standaryzację narodową i międzynarodową,

1. Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych nadal aktywnie i zgodnie z postanowieniami rezolucji przyjętymi przez obecną Konferencję wywiązywała się ze swoich obowiązków określonych statutem;
2. Zaleca także utworzenie w ramach Grupy Ekspertów grupy roboczej w celu:
 - (a) dokonywania oceny działań Grupy Ekspertów i poszukiwania nowatorskich metod działania oraz nowych sposobów na najskuteczniejsze osiągnięcie celów i założeń;
 - (b) przejrzania rezolucji przyjętych przez konferencje ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych oraz przygotowania sprawozdania z ich wdrożenia; oraz

- (c) przygotowania na XIV Sesję Grupy Ekspertów raportu w sprawie wniosków grupy roboczej.

V/10 Współpraca z Panamerykańskim Instytutem Geografii i Historii

Konferencja,

Stwierdzając, że inne organizacje międzynarodowe są zainteresowane programami dotyczącymi standaryzacji nazw geograficznych,

Mając świadomość, że programy Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych dotyczące obiektów podmorskich oraz obiektów pozaziemskich zostały z powodzeniem zmienione odpowiednio w Międzynarodową Organizację Hydrograficzną i Międzynarodową Unię Astronomiczną i że interesy Grupy Ekspertów reprezentuje w kontaktach z obiema organizacjami urzędnik koordynujący,

Mając także świadomość, że Panamerykański Instytut Geografii i Historii oficjalnie poparł program Grupy Roboczej ds. Gazeterów i Nazw Geograficznych przygotowany przez swój Komitet Kartograficzny,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych:

- (a) Uznała potencjał Panamerykańskiego Instytutu Geografii i Historii w zakresie wypełniania wartych zrealizowania założeń w ramach obszaru działania Instytutu;
- (b) Nawiązała kontakt z Instytutem w celu zapewnienia optymalnej współpracy pomiędzy tymi organami.

VI/1 Utworzenie Sekcji Afryki Południowej, Sekcji Bałtyckiej oraz Sekcji Europy Wschodniej, Azji Północnej i Środkowej

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że skład sekcji językowych/geograficznych powinien usprawnić prace Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych,

Zaleca utworzenie następujących nowych sekcji językowych/geograficznych:

Sekcja Afryki Południowej;

Sekcja Bałtycka;

Sekcja Europy Wschodniej, Azji Północnej i Środkowej.

VI/2 Reaktywacja Sekcji Ameryki Łacińskiej

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że sekcja językowa/geograficzna obejmująca Amerykę Łacińską nie była reprezentowana na VI Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Zaleca, aby następujące państwa: Brazylia, Salwador, Meksyk, Portugalia, Hiszpania i Wenezuela reaktywowały tę sekcję regionalną złożoną początkowo z tych sześciu państw, ale później wzmocnioną uczestnictwem wszystkich państw Ameryki Łacińskiej.

VI/3 Oświadczenie Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych dotyczące celów i zadań

Konferencja,

Stwierdzając, że V Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w rezolucji nr 4 zalecała utworzenie Grupy Roboczej w celu przeprowadzenia oceny działań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Powołując się na statut Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,⁵ który zawiera cele i zadania Grupy,

Stwierdzając, że Grupa Robocza przygotowała zmienioną wersję⁶ listy celów i zadań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, aby przyznać Grupie Ekspertów bardziej aktywną rolę,

Biorąc pod uwagę, że przegląd statutu Grupy Ekspertów zaproponowany przez Grupę Roboczą stanowi pierwszy krok w kierunku lepszego funkcjonowania Grupy Ekspertów,

Zaleca przyjęcie celów i zadań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zmienionych przez Grupę Roboczą.

VI/4 Grupa Robocza ds. Oceny

Konferencja,

Stwierdzając, że V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych utworzyła Grupę Roboczą w celu przeprowadzenia oceny działań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, w tym przeglądu rezolucji przyjętych podczas pięciu konferencji ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych,

1. Gratuluje Grupie Roboczej ds. Oceny ukończenia zadania i uznaje jej rozwiązanie;
2. Popiera zalecenia Grupy Roboczej ds. Oceny dotyczące:

- (a) Działań objętych zmienionymi celami i zadaniami Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych (rezolucja nr 3 przyjęta przez VI Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych);
- (b) Klasyfikacji rezolucji przyjętych podczas konferencji według ich związku z pracami Grupy Ekspertów;
- (c) Konieczności prowadzenia przez Sekretariat rejestru krajowych organów nazewniczych;
- (d) Konieczności ustnej prezentacji podczas konferencji ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych jedynie streszczeń pisemnych raportów przygotowanych przez państwa i sekcje regionalne;
- (e) Konieczności wspierania działań podejmowanych na szczeblu państw i sekcji regionalnych.

VI/5 Grupa Robocza ds. Reklamy i Finansów

Konferencja,

Uwzględniając konieczność zwiększenia zainteresowania społeczności międzynarodowej kwestią standaryzacji nazw geograficznych,

Stwierdzając także brak systemu rozpowszechniania informacji, zarówno tych o charakterze ogólnym, jak też specjalistycznym, dotyczących bieżących prac, dotychczasowych osiągnięć oraz korzyści płynących ze standaryzacji,

Ponadto stwierdzając, że wspomniany brak materiałów reklamowych wynika między innymi z braku funduszy,

Uwzględniając zapotrzebowanie na fundusze na działania Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

1. Zaleca utworzenie w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych Grupy Roboczej ds. Reklamy i Finansów, która będzie ściśle współpracowała z Sekretariatem Organizacji Narodów Zjednoczonych;
2. Zaleca także, aby Grupa Robocza zbadała jakie są metody i środki pozwalające na zapewnienie przyznania stosownych funduszy na działania Grupy Ekspertów.

VI/12 Współpraca z Komitetem Naukowym Badań Antarktycznych

Konferencja,

Powołując się na część I (b) i III (h) obowiązującego statutu (utworzonego w 1987 r., zmienionego w 1992 r.) Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw

Geograficznych, na mocy których należy gromadzić informacje dotyczące prac organów krajowych i międzynarodowych nad standaryzacją nazw geograficznych oraz należy utrzymywać kontakt z innymi międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się tematami pokrewnymi,

Mając świadomość, że w ramach Komitetu Naukowego Badań Antarktycznych, będącego doradczym organem naukowym Układu Antarktycznego, działa Grupa Robocza ds. Geodezji i Informacji Geograficznej, odpowiedzialna za zbieranie nazw geograficznych w Antarktyce,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów musi być stosownie poinformowana o działaniach w zakresie nazw podejmowanych w Antarktyce,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych:

- (a) Uznała procedury robocze w sprawie nadawania nazw miejscom w Antarktyce przez Grupę Roboczą ds. Geodezji i Informacji Geograficznej przy Komitecie Naukowym Badań Antarktycznych;
- (b) Nawiązała kontakt z Komitetem w celu wspierania komunikacji między tymi dwoma organami oraz okresowego przedstawiania Grupie Ekspertów pisemnych raportów w sprawach związanych z obszarem działań Komitetu.

VII/1 Utworzenie Sekcji Języka Francuskiego⁷

Konferencja

Biorąc pod uwagę, że państwa francuskojęzyczne stoją w obliczu wspólnych problemów zarówno pod względem toponimicznym, jak i kulturowym, i że możliwość przynależności tych państw do jednej sekcji regionalnej prawdopodobnie ułatwiłaby im udział w pracach Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych (UNGEGN),

Zaleca dodanie do sekcji regionalnej w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych:

Sekcji Języka Francuskiego.

VII/2 VIII Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XX Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając pozytywne wyniki osiągnięte w zakresie standaryzacji nazw geograficznych przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną przez bieżącą Konferencję oraz IX Sesję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie VIII Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w drugiej połowie 2002 roku;
2. Zaleca także Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie XX Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w ostatnim kwartale 1999 roku;
3. Ponadto zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej dalsze wspieranie ważnych prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, prowadzonych przez sekretariat Grupy Ekspertów.

VII/7 Współpraca i porozumienie z inicjatywami konsumenckimi

Konferencja,

Powołując się na rezolucję nr 5 przyjętą przez VI Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, na mocy której stworzono Grupę Roboczą ds. Reklamy i Finansów,

Uwzględniając nieustanne trudności z zabezpieczeniem funduszy niezbędnych do prowadzenia tych bardzo potrzebnych działań Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, w tym działań z zakresu publikacji, pomocy i szkoleń,

Dostrzegając uzasadnioną potrzebę rozpowszechniania na rynku globalnym na szeroką skalę standaryzowanych nazw miejsc w celu stosowania ich przez przedsiębiorstwa handlowe, firmy komunikacyjne, międzynarodowe firmy tworzące oprogramowanie i inne podmioty,

Uznając, że sektor prywatny jest gotowy na wejście w różnorodne układy finansowe i sponsorskie z rządami,

1. Zaleca, aby Sekretariat ONZ bezzwłocznie po zakończeniu VII Konferencji i jeszcze przed rozpoczęciem XX Sesji Grupy Ekspertów ogłosił obowiązujące wytyczne lub w inny sposób przedstawił wytyczne dotyczące zaangażowania Grupy Ekspertów w umowy o współpracy i układy sponsorskie z udziałem sektora prywatnego;

2. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów aktywnie dążyła do sygnowania działań proponowanych przez zainteresowane strony z sektora prywatnego;
3. Zwraca się z prośbą do Sekretariatu o przedłożenie na kolejnym i na przyszłych spotkaniach Grupy Ekspertów raportu z postępów poczynionych w tym obszarze.

VII/10 Wsparcie

Konferencja,

Uznając znaczenie pracy Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych oraz Konferencji w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że w ramach restrukturyzacji Sekretariatu ONZ redukcja liczby personelu jest osiągnięta poprzez niezatrudnianie nowych osób na stanowiska zwolnione przez osoby odchodzące na emeryturę lub rezygnujące w inny sposób z pracy w strukturach ONZ,

Stwierdzając także, że liczba urzędników obsługujących Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych zmniejszyła się z pięciu do jednego i że ten ostatni urzędnik wkrótce także przejdzie na emeryturę i opuści struktury ONZ,

Biorąc pod uwagę, że ciągłość prac sekretarskich Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych i Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych ma zasadnicze znaczenie,

Zwraca się z prośbą do Sekretarza Generalnego, aby zagwarantował stały dostęp do dyspozycyjnych urzędników, posiadających niezbędną wiedzę i doświadczenie w dziedzinie kartografii i/lub standaryzacji nazw geograficznych, którzy zapewnią stosowne wsparcie Grupie Ekspertów ONZ i Konferencjom.

VII/13 Współpraca z Międzynarodową Organizacją Normalizacyjną

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych i Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna (ISO) podzielają zainteresowanie kilkoma obszarami tematycznymi,

Uznając, że wymiana informacji pomiędzy tymi dwoma podmiotami mogłaby wesprzeć proces standaryzacji nazw geograficznych,

1. Zaleca, aby Sekretariat nawiązał współpracę z ISO w celu zachęcenia tej organizacji do zwrócenia uwagi na właściwe rezolucje Konferencji w sprawie latynizacji i sugeruje, aby ISO nawiązało poprzez Sekretariat kontakt z Grupami Roboczymi ds. Nazw Państw, Systemów Latynizacji oraz Baz Danych Toponimicznych i Gazeterów;

2. Zaleca ponadto, aby Sekretariat ONZ sprawdził wykonalność i celowość utworzenia silniejszych powiązań pomiędzy Grupą Ekspertów a ISO;
3. Zwraca się z prośbą, aby Sekretariat podczas XX Sesji Grupy Ekspertów zrelacjonował wnioski z przeprowadzonego badania i przedstawił zalecenia.

VII/14 Dostęp do dokumentów technicznych i ich archiwizacja

Konferencja,

Powołując się na rezolucje nr 1 i 5 przyjęte przez I Konferencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, w których zawarto zalecenie, aby Sekretariat UNGEGN służył za ośrodek dokumentacji i biuro informacyjne,

W obliczu ogromu informacji zaprezentowanych podczas dotychczasowych Konferencji i spotkań UNGEGN oraz jej grup roboczych,

Ponadto uznając, że zbiór dokumentacji technicznej przechowywanej przez sekretariat UNGEGN jest niepełny i że w związku z tym utrudniony jest efektywny i skuteczny dostęp do informacji zawartych w tych dokumentach oraz ich udostępnianie,

1. Nalega, aby państwa zapewniły sekretariatowi UNGEGN dostęp do materiałów niezbędnych do wypełnienia jego zadań w tym względzie;
2. Zaleca szukanie wsparcia i pomocy państw, aby wspólnie z sekretariatem UNGEGN katalogowały i indeksowały informacje zawarte w swoich dokumentach technicznych;
3. Zaleca ponadto szukanie pomocy i wsparcia od państwa lub państw w celu odtworzenia dokumentacji w formie zwiększającej dostępność dokumentu dla wszystkich zainteresowanych;
4. Zaleca także, aby od tej pory sekretariat gromadził i zachowywał wszystkie materiały i dokumenty techniczne.

VIII/5 Wspólne posiedzenia sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając rezolucję nr 7 przyjętą przez I Konferencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając także sukces osiągnięty na wspólnym posiedzeniu Sekcji UNGEGN Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej oraz Grupy Roboczej UNGEGN ds. Baz Danych Toponimicznych i Gazeterów,

Stwierdzając, że wymiana pomysłów, doświadczenia i materiałów na takim wspólnym posiedzeniu pomoże w realizacji zaleceń i rezolucji bieżącej Konferencji,

Zaleca dalsze organizowanie wspólnych posiedzeń sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych UNGEGN, w celu faktycznego zajmowania się potrzebami regionalnymi w obszarze szkoleń toponimicznych, plików danych i gazeterów, systemów latynizacji, reklamy i finansowania oraz terminologii.

VIII/8 Pomoc dla Grupy Roboczej ONZ ds. Informacji Geograficznej

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Robocza ONZ ds. Informacji Geograficznej usiłuje utworzyć dla Organizacji Narodów Zjednoczonych infrastrukturę danych przestrzennych,

Stwierdzając także, że Grupa Robocza uznała informacje z zakresu ustandaryzowanych nazw geograficznych za zasadniczy i podstawowy element tej infrastruktury,

Uznając rolę odegraną przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych we wspieraniu ONZ w kwestiach dotyczących nazw geograficznych,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych współpracę z Grupą Roboczą ONZ ds. Informacji Geograficznej w procesie projektowania i budowania elementu toponimicznego infrastruktury danych przestrzennych ONZ,

Zaleca także, aby Grupa Ekspertów, poprzez swoją strukturę złożoną z grup roboczych i sekcji regionalnych, aktywnie ułatwiała udostępnianie Grupie Roboczej ONZ ds. Informacji Geograficznej przez organy krajowe informacji w zakresie standaryzowanych nazw geograficznych.

VIII/16 IX Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXII Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając postępy prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, poczynione przez państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną w nich przez bieżącą Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz sesje Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie IX Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w drugiej połowie 2007 roku;
2. Zaleca także Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie XXII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w 2004 roku.

IX/1 X Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i XXV Sesja Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając osiągnięcia oraz postępy prac w zakresie standaryzacji nazw geograficznych, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym,

Uwzględniając także zasadniczą rolę odegraną w nich przez bieżącą Konferencję oraz przez XXIV Sesję Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając konieczność kontynuowania tych ważnych prac przy wsparciu ze strony Rady Gospodarczej i Społecznej,

1. Zaleca Radzie Gospodarczej i Społecznej zorganizowanie X Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w 2012 roku;
2. Zaleca także Radzie zorganizowanie XXV Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w pierwszej połowie 2009 roku.

IX/2 Organizacja XXV Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na kontynencie afrykańskim

Konferencja,

Stwierdzając, że dotychczas wszystkie sesje Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych odbywały się w Europie lub Ameryce Północnej,

Uwzględniając także małe postępy poczynione w większości przypadków przez państwa afrykańskie w zakresie standaryzacji nazw geograficznych,

Dostrzegając, że większość państw afrykańskich ma trudności z uczestnictwem w sesjach Grupy Ekspertów organizowanych w Europie i Ameryce Północnej,

Potwierdzając istotną rolę nazw geograficznych w rozwoju gospodarczym, społecznym i kulturowym, szczególnie w krajach rozwijających się,

Powołując się na rezolucję przyjętą przez Komitet Informacji Rozwojowej w Afryce, na V Sesji Komitetu, odbywającej się w Addis Abebie w dniach 29 kwietnia – 4 maja 2007 r., dotyczącą zorganizowania sesji Grupy Ekspertów w Afryce,

Zaleca zorganizowanie XXV Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w placówce służbowej ONZ na kontynencie afrykańskim przy współudziale Komitetu Gospodarczego na rzecz Afryki, pod warunkiem udostępnienia niezbędnych pomocy (w tym tłumaczenia w sześciu oficjalnych językach ONZ).

IX/3 **Utworzenie Sekcji Języka Portugalskiego**

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że państwa portugalskiego obszaru językowego stoją w obliczu wspólnych problemów zarówno pod względem toponimicznym, jak i kulturowym i że możliwość przynależności tych państw do jednej sekcji regionalnej prawdopodobnie ułatwiłaby im udział w pracach Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów podczas swojej XXIV Sesji zgodziła się na utworzenie Sekcji Języka Portugalskiego,

Zaleca uznanie Sekcji Języka Portugalskiego za pełnoprawną sekcję językową/geograficzną w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

3. **WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA W ZAKRESIE STANDARYZACJI NAZW GEOGRAFICZNYCH**

II/31 **Powszechne zrozumienie celów i założeń międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych**

Konferencja,

Dostrzegając konieczność osiągnięcia powszechnego zrozumienia celów i założeń międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych,

1. Zaleca następującą definicję ogólną w związku ze stałym badaniem prowadzonym przez Grupę Ekspertów w zakresie stosowania standaryzacji międzynarodowej:

“Międzynarodowa standaryzacja nazw geograficznych jest działaniem mającym na celu możliwie jak największe ujednoczenie formy wszystkich nazw geograficznych obiektów ziemskich i topograficznych nazw innych ciał niebieskich systemu słonecznego, poprzez stosowanie standaryzacji narodowej i/lub porozumień międzynarodowych, w tym poprzez osiągnięcie równoważności pomiędzy różnymi pismami”;

2. Ponadto zaleca stosowanie na możliwie najszerszą skalę standaryzowanych nazw lokalnych na mapach, również morskich przeznaczonych do międzynarodowego użytku, a także we wszystkich publikacjach międzynarodowych, w których nazwy geograficzne nie pojawiają się w tekście głównym, takich jak międzynarodowe

rozkłady jazdy lub międzynarodowe tabele statystyczne. Można stosować egzonimy, gdy w publikacjach międzynarodowych nazwy geograficzne pojawiają się w tekście głównym, ale w takich przypadkach należy także umieszczać w nawiasach standaryzowane lokalne nazwy geograficzne.

II/33 Współpraca międzynarodowa w zakresie standaryzacji nazw geograficznych Konferencja,

Omówiwszy problem międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych oraz obszar jej zastosowania,

Dostrzegając złożoną naturę tego problemu i konieczność nawiązania kontaktu z zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Powszechny Związek Pocztowy i Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych dalsze badanie tego problemu przy współpracy ze strony tych organizacji.

IV/2 Przyspieszenie prac nad standaryzacją nazw geograficznych Konferencja,

Stwierdzając, że w okresie od zakończenia I Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych nastąpiła zmiana, polegająca na tym, że nacisk został przeniesiony z realizacji dużych projektów specjalnych na bardziej ogólną potrzebę rozwoju wykorzystania ziemi i zasobów naturalnych, redystrybucję ziemi, ochronę środowiska oraz konserwację zasobów naturalnych, co wymaga stosowania jednoznacznego odnośnika w procesie nadawania nazw podmiotom fizycznym,

Ponadto stwierdzając, że organizacje międzynarodowe, organy pomocowe, departamenty rządowe, wykonawcy robót inżynierskich i kopalnianych oraz agencje zajmujące się wykorzystaniem ziemi, zasobami wody, rolnictwem, poszukiwaniem minerałów oraz rozwojem wymagają szczegółowej dokumentacji planowania ogólnego i stwierdzając, że nazwy geograficzne stanowią główny element w takiej dokumentacji oraz w określeniu elementów administracyjnych, tytułu do ziemi i szerokiej gamy innych dokumentów prawnych,

Dostrzegając, że wszystkie podmioty zajmujące się tymi kwestiami napotykały na niezgodności w nazwach geograficznych na mapach, i że do bałaganu terminologicznego przyczyniają się również podobne rozbieżności w nazwach występujące w materiałach i dokumentach wydawanych w celach transportowych i turystycznych, badań gospodarczych i telekomunikacyjnych, oraz że odmienne nazwy nieuchronnie rodzą wątpliwości i czasami prowadzą do całkowitego chaosu, powodując zbędne marnowanie czasu i pieniędzy,

Dostrzegając ponadto znaczenie kulturowe i społeczne nazw geograficznych,

Zaleca przyspieszenie procesu standaryzacji nazw geograficznych na wszelkie możliwe sposoby.

V/6 Wsparcie narodowych i międzynarodowych programów standaryzacji nazw geograficznych

Konferencja,

Dostrzegając znaczenie nazw geograficznych jako istotnego elementu dziedzictwa kulturowego narodów oraz gospodarcze korzyści płynące ze standaryzacji krajowych nazw geograficznych,

Zaleca, aby władze państwowe zapewniały stosowne wsparcie dla działań z zakresu standaryzacji i uznawały standaryzację nazw geograficznych za istotną część swoich programów współpracy międzynarodowej i pomocy technicznej.

VI/8 Informacje od państw dotyczące zmian nazw geograficznych

Konferencja,

Biorąc pod uwagę zmiany polityczne zachodzące na świecie na przestrzeni ostatnich lat, które miały bezpośredni wpływ na nazwy geograficzne,

Zaleca, aby państwa w stosownych przypadkach co sześć miesięcy przekazywały Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych informacje dotyczące zmian w nazwach geograficznych w celu umożliwienia Sekretariatowi rozpowszechniania, w dogodny dla niego sposób, tych informacji poprzez biuletyn UNGEGN lub inne właściwe publikacje.

4. PRZEWODNIKI TOPONIMICZNE DLA WYDAWCÓW MAP I INNYCH UŻYTKOWNIKÓW

IV/4 Publikacja przewodników toponimicznych dla wydawców map i innych użytkowników

Konferencja,

Dostrzegając potrzebę międzynarodowej wymiany informacji dotyczących głównych faktów, środków i osiągnięć w obszarze narodowej standaryzacji nazw,

Stwierdzając, że w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych od czasu zakończenia jej ósmej sesji⁸ nastąpiły postępy w tym względzie,

1. Zaleca, aby państwa publikowały i uaktualniały przewodniki toponimiczne dla wydawców map i innych użytkowników mogące umożliwić kartografom z innych państw poprawne rozwiązywanie problemów związanych z toponimią kartograficzną państw, które przygotowały przewodniki i mogące pomóc wszystkim użytkownikom w procesie interpretowania map;
2. Ponadto zaleca, aby przewodniki te zawierały między innymi i w stosownych przypadkach, co następuje:
 - (a) Status prawny nazw geograficznych we wszystkich językach oficjalnych w krajach wielojęzycznych;
 - (b) Alfabety obowiązujące w danym języku lub językach, a ponadto w przypadku alfabetów i systemów pism niełacińskich także przyjęte do oficjalnego użytku systemy latynizacji;
 - (c) Zasady pisowni nazw geograficznych;
 - (d) Pomoce z zakresu wymowy nazw geograficznych;
 - (e) Podłoża językowe rozpoznawalne w istniejących nazwach miejsc, ale tylko wtedy, gdy ich znajomość ma znaczenie dla kartografa;
 - (f) Wzajemny stosunek pomiędzy dialektem (dialektami) i językiem (językami) standardowymi;
 - (g) Cechy wyróżniające dialektu i występowanie przestrzenne głównych dialektów;
 - (h) Występowanie przestrzenne języków w krajach wielojęzycznych;
 - (i) Organy zajmujące się standaryzacją nazw i środki podejmowane w tym zakresie;
 - (j) Materiały źródłowe;
 - (k) Słowniczek terminów niezbędnych do zrozumienia map;
 - (l) Skróty stosowane w mapach oficjalnych;
 - (m) Podział administracyjny;
3. Zaleca także wykorzystanie przewodników toponimicznych dostarczonych przez Austrię⁹ jako wzorca formatu i treści;
4. Ponadto zaleca wyznaczenie przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych korespondenta w celu koordynowania prac nad tworzeniem krajowych przewodników toponimicznych i podtrzymywania łączności z krajowymi ekspertami zaangażowanymi w tworzenie tych przewodników.

V/11 Odróżnienie toponimów od innych oznaczeń kartograficznychKonferencja,

Uwzględniając trudności i nieporozumienia mogące występować przy rozróżnianiu toponimów od oznaczeń nietoponimicznych na mapach,

Uznając, że użytkownicy, których język ojczysty jest inny niż język wykorzystany w mapie mogą mieć trudności w tym obszarze,

Uznając także, że automatyczne przeglądanie map za pomocą optycznych urządzeń elektronicznych może ułatwić automatyczne zapisywanie toponimów,

1. Zaleca wprowadzenie na mapach topograficznych wyraźnego typograficznego rozróżnienia pomiędzy toponimami a tekstem służącym do innych celów;
2. Zaleca także wyjaśnienie w krajowych przewodnikach toponimicznych dla wydawców map i innych użytkowników stosowanych metod rozróżnienia.

V/14 Publikacja przewodników toponimicznychKonferencja,

Powołując się na rezolucję nr 4 w sprawie publikacji przez państwa przewodników toponimicznych dla wydawców map i innych użytkowników, przyjętą przez IV Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że choć niektóre państwa zastosowały się już do wspomnianej rezolucji, wiele jeszcze tego nie zrobiło,

Biorąc pod uwagę kluczową rolę takich publikacji w osiągnięciu celów z zakresu standaryzacji narodowej, będącej podstawą do standaryzacji międzynarodowej,

Zaleca zdecydowane zachęcanie państw do publikowania i uaktualniania przewodników toponimicznych dla wydawców map i innych użytkowników mających związek między innymi z aspektami wymienionymi w rezolucji nr 4 przyjętej przez IV Konferencję i zaleca, aby Sekretariat ONZ zapewnił stosowną pomoc w zakresie publikacji i rozpowszechniania tych przewodników.

VI/7 Przewodniki toponimiczne dla wydawców map i innych użytkownikówKonferencja,

Odnotowując z uznaniem rosnącą liczbę państw przygotowujących przewodniki toponimiczne dla wydawców map i innych użytkowników,

Biorąc pod uwagę, że rozpowszechnianie tych przewodników toponimicznych na szerszą skalę ma podstawowe znaczenie w maksymalizowaniu ich użyteczności,

Zaleca:

- (a) Wydawanie przewodników toponimicznych w tomach połączonych, w przynajmniej jednym z języków roboczych Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- (b) Wprowadzenie przepisu mówiącego o publikowaniu przewodników w biuletynie *World Cartography*.

5. STANDARYZACJA NARODOWA

I/4 Standaryzacja narodowa

Konferencja,

Uznając, że narodowa standaryzacja nazw geograficznych zapewnia poszczególnym państwom korzyści gospodarcze i praktyczne,

Ponadto uznając, że narodowa standaryzacja nazw geograficznych przeprowadzona przez wszystkie narody stanowi zasadnicze przygotowanie do standaryzacji międzynarodowej,

1. Zwraca się z prośbą, aby właściwe organy ONZ przejrzały następujące zalecenia w sprawie narodowej standaryzacji nazw geograficznych;
2. Nalega, aby rekomendacje te zostały przekazane wszystkim państwom członkowskim oraz zainteresowanym organizacjom międzynarodowym w celu pomyślnego rozpatrzenia.

ZALECENIE A. KRAJOWE ORGANY NAZEWNICZE

Zaleca się, aby pierwszym krokiem w procesie międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych było utworzenie w każdym państwie krajowego organu zajmującego się nazwami geograficznymi:

- (a) Składającego się z organu stałego lub skoordynowanej grupy organów, o wyraźnie określonym zakresie kompetencji oraz posiadającym instrukcje dotyczące standaryzacji nazw geograficznych jak też konkretny program standaryzacji nazw w ramach państwa;
- (b) Mającego taki status, skład, zadania i procedury, które:
 - (i) Będą spójne ze strukturą rządową państwa;
 - (ii) Zapewnią największe szanse powodzenia w krajowym programie standaryzacji nazw;

- (iii) W stosownych przypadkach, zagwarantują w ramach tego organu utworzenie, zgodnie z podziałem terytorialnym lub językowym, komitetów regionalnych lub lokalnych;
- (iv) Przewidują zbadanie wpływu działań organu na agencje rządowe, organizacje prywatne i inne grupy oraz pogodzenie, w możliwie największym stopniu, tych interesów z interesami długoterminowymi całego państwa;
- (v) Wykorzystają w pełni usługi geodetów, kartografów, geografów, językoznawców i innych ekspertów, którzy mogą pomóc organowi w skutecznym realizowaniu jego działań;
- (vi) Pozwolą na prowadzenie ewidencji i stosowanie procedur publikowania materiałów, co ułatwi właściwe i szeroko zakrojone rozpowszechnianie informacji dotyczących nazw standaryzowanych, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym.

Zaleca się, aby państwa, które jeszcze nie rozpoczęły stosowania swojego prawa do standaryzacji nazw geograficznych na skalę krajową, zrobiły to teraz.

Ponadto zaleca się, aby każdy krajowy organ zajmujący się nazwami informował stosowny urząd w ramach ONZ o swoim składzie i zadaniach, a także o adresie swojego sekretariatu.

ZALECENIE B. ZBIERANIE NAZW GEOGRAFICZNYCH

W przypadku każdej nazwy geograficznej podlegającej standaryzacji zaleca się:

- (a) Przeprowadzenie jak najpełniejszych badań w terenie i badań urzędowych w celu dostarczenia informacji dotyczących następujących punktów:
 - (i) Pisana i mówiona forma nazwy oraz jej znaczenie według społeczności lokalnych;
 - (ii) Zasady pisowni stosowane w dokumentach katastralnych i księgach wieczystych;
 - (iii) Zasady pisowni stosowane na współczesnych i dawnych mapach oraz w innych źródłach historycznych;
 - (iv) Zasady pisowni używane w spisach ludności, gazeterach i innych stosownych wartościowych dokumentach;
 - (v) Zasady pisowni stosowane przez inne lokalne służby administracyjne i techniczne;
- (b) Nagranie na taśmie lokalnej mówionej formy nazwy i zapisanie jej fonetycznie w sposób zaakceptowany przez krajowy organ nazewniczy;

- (c) Określenie i zarejestrowanie, najdokładniej jak tylko możliwe, charakteru, zakresu i położenia nazywanego obiektu, należy zauważyć, że pod tym względem fotografie lotnicze mogą być źródłem pożytecznych informacji dodatkowych, oraz wyraźne określenie terminów rodzajowych stosowanych na szczeblu lokalnym;
- (d) Przeprowadzenie w miarę możliwości w przypadku każdego zapytania konsultacji z co najmniej dwoma lokalnymi niezależnymi źródłami.

Ponadto zaleca się odpowiednie przeszkolenie personelu odpowiedzialnego za zbieranie nazw, tak aby urzędnicy potrafili rozpoznać i rozwiązać problemy językowe (szkolenie z zakresu systemu fonetycznego, budowy gramatycznej zdania i ortografii), a także problemy dotyczące zjawisk geograficznych i terminologii, na które prawdopodobnie się natkną.

ZALECENIE C. ZASADY URZĘDOWEJ EDYCJI NAZW GEOGRAFICZNYCH

Zaleca się, aby każdy organ nazewniczy opracował, przyjął i określił naczelne zasady oraz praktyki, które będzie zazwyczaj stosował w toku działań.

Zasady i praktyki powinny obejmować:

- (a) Procedury formalne, których należy przestrzegać przy zgłaszaniu do właściwego organu wniosków w sprawie nowych nazw lub zmian nazw;
- (b) Czynniki, które organ weźmie pod uwagę przy rozważaniu wniosków w sprawie nazw, takie jak:
 - (i) Bieżące zastosowanie;
 - (ii) Tło historyczne;
 - (iii) Zastosowanie w obszarach wielojęzycznych i w językach niepisanych;
 - (iv) W jakim zakresie należy unikać nazw hybrydowych;
 - (v) Unikanie powtarzania nazw;
 - (vi) Unikanie nadawania jednemu obiektowi więcej niż jednej nazwy;
 - (vii) Wyjaśnienie dokładnego zakresu stosowania poszczególnych nazw geograficznych, w tym nadawanie nazw głównym obiektom i ich częściom;
 - (viii) Usunięcie nazw niedopuszczalnych;
- (c) Zasady pisowni nazw stosowane przez organ;
- (d) Procedury, za pomocą których wszystkie zainteresowane strony, przed podjęciem decyzji przez organ, mogą wyrazić swoje poglądy odnośnie wniosków w sprawie nazw;

- (e) Procedury formalne dotyczące publikowania decyzji podjętych przez organ i pozwalające zagwarantować stosowanie nazw standaryzowanych na mapach krajowych.

Zaleca się, aby w procesie opracowywania powyższych zasad:

- (1) Unikać zbędnego zmieniania nazw;
- (2) Zachować w jak największym stopniu zgodność pisowni nazw geograficznych z obowiązującymi zasadami ortograficznymi zainteresowanego państwa, przy należytych poszanowaniu form dialektalnych;
- (3) Usystematyzowanie nazw nie powinno usuwać istotnych elementów;
- (4) Krajowy organ nazewniczy w przypadkach, gdy niektóre nazwy występują w różnych wariantach lub formach gramatycznych, powinien rozważać wybór jednej z tych form jako nazwę standardową (w przypadku rzeczowników odmienianych przez przypadki, zazwyczaj będzie to mianownik);
- (5) Krajowy organ nazewniczy powinien określić, jeśli język ojczysty danego państwa dopuszcza stosowanie w nazwach geograficznych przedimka określonego, w których nazwach geograficznych występuje przedimek określony i zastosować jego właściwą standaryzację. W przypadku języków, w których wszystkie nazwy lub ich większość zawierają zarówno formy określone, jak i nieokreślone, zaleca się przeprowadzenie standaryzacji w oparciu o jedną z dwóch form;
- (6) Wszystkie państwa ustanowiły normy stosowania skrótów w swoich nazwach geograficznych;
- (7) Opracować w każdym państwie system traktowania nazw złożonych.

Ponadto zaleca się, aby krajowy organ nazewniczy odpowiednio spopularyzował wspomniane zasady i praktyki.

ZALECENIE D. OBSZARY WIELOJĘZYCZNE

Zaleca się, aby krajowy organ nazewniczy w państwach, w których występuje więcej niż jeden język, stosownie:

- (a) Określał nazwy geograficzne w każdym języku oficjalnym oraz w razie konieczności w pozostałych językach;
- (b) Wyraźnie określał równorzędność lub pierwszeństwo urzędowo uznanych nazw;
- (c) Publikował urzędowo uznane nazwy na mapach i w gazeterach.

ZALECENIE E. GAZETERY NARODOWE

Zaleca się, aby każdy organ nazewniczy opracowywał i nieustannie aktualizował stosowne gazetery zawierające wszystkie standaryzowane nazwy geograficzne.

Ponadto zaleca się, aby każdy gazeter, obok nazw standaryzowanych, obejmował przynajmniej informacje niezbędne przy właściwym umiejscawianiu i określaniu nazwanych obiektów.

Szczególnie zaleca się uwzględnienie następujących informacji:

- (a) Rodzaj obiektu, którego dotyczy nazwa;
- (b) Dokładny opis położenia i zasięgu, wraz z dokładnym punktem odniesienia, jeśli to możliwe, każdego nazwanego obiektu;
- (c) Dodatkowe określenie, poprzez odniesienie do całości obiektu, części obiektów naturalnych oraz określenie, jeśli to konieczne, nazw rozległych obiektów poprzez odniesienie do ich części składowych;
- (d) Uznane za niezbędne informacje dotyczące obszarów administracyjnych lub regionalnych oraz, w miarę możliwości, odniesienie do mapy lub mapy morskiej, na obszarze której arkusza znajduje się obiekt;
- (e) Wszystkie oficjalnie zestandaryzowane nazwy obiektu, jeśli jest ich więcej niż jedna; oraz zapewnienie utworzenia odnośników do nazw wcześniej używanych dla tego obiektu.

Krajowe organy mogą, jeśli tylko uznają to za możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym, uwzględnić także informacje dotyczące nazw geograficznych, takie jak: rodzaj, liczba, formy określone i nieokreślone, rozłożenie akcentów, intonacja i wymowa w systemie Międzynarodowego Towarzystwa Fonetycznego oraz pozostałe informacje językowe, które mogą doprowadzić do lepszego zrozumienia i stosowania nazw, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym.

II/27 Pomoc na rzecz programów zbierania nazw w terenie i ich opracowywania

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie zbierania nazw w terenie i ich opracowywania z punktu widzenia wszystkich państw na świecie,

Uwzględniając także konieczność, szczególnie w przypadku krajów rozwijających się, opracowania uporządkowanego programu służącego do zbierania nazw w terenie i ich opracowywania,

Biorąc pod uwagę, że w wielu państwach brakuje wykwalifikowanego personelu oraz środków finansowych,

Zaleca, aby organy oraz państwa, które mają takie możliwości, w pełni poparły stworzenie przedmiotowego programu.

II/32 Rozpowszechnianie decyzji przez organy krajowe

Konferencja,

Po zbadaniu problemów związanych ze standaryzacją prowadzoną przez krajowe organy nazewnicze,

Stwierdzając, że wiele problemów pojawiło się w wyniku niewystarczającego rozpowszechnienia informacji,

1. Ponownie przypomina związane z tym tematem zalecenia ujęte w rezolucji nr 4 w sprawie narodowej standaryzacji, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, a mianowicie zalecenie mówiące, że każdy krajowy organ nazewniczy powinien w jak największym stopniu przekazywać, szczególnie innym krajowym organom oraz Sekretariatowi ONZ, nie tylko ostatecznie decyzje dotyczące narodowych nazw geograficznych, ale także nazwy uwzględnione w narodowych słownikach geograficznych, gazeterach itd.;
2. Zaleca, aby Sekretariat ONZ po otrzymaniu tych materiałów przekazywał je zainteresowanym agencjom i organizacjom międzynarodowym oraz członkom Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

III/4 Stwierdzenie wiarygodności nazw geograficznych w dokumentach

Konferencja,

Dostrzegając celowość przekazywania informacji na podstawie których użytkownicy mogą oceniać trafność nazw ujętych w określonym dokumencie źródłowym,

1. Zaleca uwzględnienie w tych dokumentach informacji wyjaśniających, czy omawiane nazwy zostały zaakceptowane przez krajowy organ nazewniczy, czy też mają jedynie charakter prowizoryczny. W każdym wypadku należy dostarczyć jak najwięcej informacji dotyczących źródła pochodzenia nazw, na przykład informacji, czy nazwa została zebrana w terenie, otrzymana ze źródeł dokumentarnych, czy nadana w specjalny sposób;
2. Ponadto zaleca przeprowadzenie oceny stopnia trafności nazw, wraz z określeniem ich stopnia kompletności i częstotliwości użycia oraz, w stosownych przypadkach, także zacytowaniem uprzednich dokumentów dotyczących nazw, obecnie już wypartych przez nowsze.

III/16 Standaryzacja narodowa

Konferencja,

Przypominając, że I Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych przyjęła rezolucję nr 4 dotyczącą standaryzacji narodowej,

Biorąc pod uwagę, że w wielu państwach funkcjonują narodowe organy nazewnicze o wyraźnie określonych statutach, składzie, zadaniach i procedurach z zakresu urzędowo standaryzowanych nazw geograficznych,

Uznając, że te narodowe organy nazewnicze ustanowiły zasady dotyczące urzędowych procedur standaryzacji,

Uznając także, że według II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych (zob. tom II, 1972 r., s. 52) nazwa standaryzowana to nazwa, która została urzędowo zatwierdzona przez prawnie ustanowiony organ,

Zaleca dodanie do zalecenia A rezolucji nr 4 przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych następującego zdania:

„Zaleca się, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych nie uznawała jakichkolwiek zmian wprowadzonych przez inne organy do nazw zestandaryzowanych przez kompetentny narodowy organ nazewniczy”.

V/12 Zbieranie informacji podstawowych dotyczących narodowej standaryzacji nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając, że podstawowe informacje dotyczące struktury organów odpowiedzialnych za standaryzację nazw geograficznych są zarówno niezbędne, jak i pożyteczne,

Uznając także, że Sekretariat ONZ zapewnia łączność i odgrywa kluczową rolę w obszarze informacji oraz dokumentacji,

Zaleca Grupie Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych przygotowanie, a Sekretariatowi ONZ rozproszanie kwestionariusza do wypełnienia przez krajowe organy nazewnicze, a następnie udostępnienie państwom członkowskim wyników; kwestionariusz powinien dotyczyć:

- (a) Struktury i zadań krajowych organów nazewniczych;
- (b) Banków danych toponimicznych;
- (c) Zawartości i prezentacji gazeterów.

V/15 Powołanie narodowych organów nazewniczychKonferencja,

Powołując się na zalecenie A, rezolucji nr 4, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że kilka państw nie ma jeszcze narodowego organu nazewniczego,

Nalega, aby państwa niedysponujące jeszcze narodowymi organami nazewniczymi bezzwłocznie przystąpiły do ich powołania, zapewniając im statut, skład, zadania i procedury określone w zaleceniu A, rezolucji nr 4 przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, wykorzystując w stosownych przypadkach informacje zebrane zgodnie z rezolucją nr 12 bieżącej Konferencji oraz szukając, gdy tylko to konieczne, pomocy technicznej ze strony państw z danego regionu oraz ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych.

VI/9 Uznanie standaryzacji narodowejKonferencja,

Dostrzegając znaczenie kulturowe i historyczne nazw geograficznych,

Mając świadomość kompleksowości planowego zmieniania nazw geograficznych, które może prowadzić do utraty dziedzictwa kulturowego i historycznego,

1. Odradza nieupoważnione wprowadzanie zmian nazw geograficznych, które zostały już przyjęte przez prawnie ustanowiony podmiot i są uznawane na szczeblu narodowym,
2. Popiera i ponownie potwierdza postanowienia rezolucji nr 16 przyjętej przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, w której podkreślono, że Organizacja Narodów Zjednoczonych nie powinna uznawać nazw geograficznych nadanych i/lub standaryzowanych przez organ inny niż organ narodowy.

VII/5 Standaryzacja narodowa oparta na lokalnym stosowaniu nazwKonferencja,

Powołując się na swoje wytyczne dotyczące zbierania i opracowywania nazw geograficznych, ujęte w zaleceniu B i C, rezolucji nr 4 przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Dostrzegając pozytywny wpływ wywarty przez te wytyczne w procesie standaryzacji narodowej w wielu państwach,

Dostrzegając, że programy standaryzacji narodowej często są przygotowywane na podstawie serii map narodowych, bez sprawdzenia bieżącego lokalnego stosowania nazw,

Stwierdzając, że nazwy wielu obiektów, które nie pojawiają się na mapach nie zostały jeszcze zebrane, a co za tym idzie mogły zaginąć,

1. Zaleca podjęcie na szczeblu narodowym środków gwarantujących, że nazwy jeszcze niezbrane zostaną zarejestrowane przy użyciu metod opisanych w wyżej wspomnianych zaleceniach;
2. Ponadto zaleca realizację standaryzacji narodowej, gdy tylko to możliwe, na podstawie informacji dotyczących bieżącego lokalnego stosowania form nazw, zebranych w ramach prac w terenie.

VIII/1 Popularyzacja nazw geograficznych grup mniejszościowych i autochtonicznych Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że zachowanie kultury grup mniejszościowych i autochtonicznych uznaje się za istotny aspekt prac w ramach standaryzacji nazw geograficznych,

Powołując się na zamierzenia przedstawione w rezolucjach wcześniejszych Konferencji, a mianowicie w rezolucji nr 36 dotyczącej wielojęzycznych nazw geograficznych, przyjętej podczas II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Naw Geograficznych oraz rezolucji nr 22 dotyczącej rejestrowania i stosowania autochtonicznych/rdzennych nazw geograficznych, przyjętej podczas V Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Naw Geograficznych,

Uznając, że na całym świecie działa wiele agencji aktywnie dążących do zachowania/rewitalizacji kultury grup mniejszościowych i autochtonicznych, poprzez rejestrowanie, uznawanie i promowanie toponimów reprezentujących te grupy,

Uznając także, że wspieranie tych prac przyniesie korzyści organom nazewniczym oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także dostarczy wartościowych informacji ogółowi społeczeństwa,

Stwierdzając, że Australia zaproponowała Sekretariatowi ONZ swoją pomoc w przygotowaniu i przedstawieniu raportu w tej sprawie,

Zaleca przedstawienie przez organy nazewnicze na całym świecie podsumowania tych działań w celu uwzględnienia ich w raporcie ogólnym dotyczącym tego typu działań, zaplanowanym na rok 2007, który ONZ ma przygotować w celu rozpowszechnienia wśród zainteresowanych stron.

VIII/2 Praktyka nadawania obiektom geograficznym nazw pamiątkowych

Konferencja,

Stwierdzając, że wykorzystywanie nazwisk osób lub nazw wydarzeń w celu nadania obiektom geograficznym charakteru upamiętniającego te osoby lub wydarzenia, stanowi powszechną praktykę,

Uznając, że nadawanie obiektowi geograficznemu nazwiska osoby za jej życia lub wkrótce po jej śmierci stanowi powszechną praktykę,

Przypominając, że podczas posiedzenia w 1960 r. Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych uznała, że praktyka nadawania lub zmieniania nazwy obiektu geograficznego, tak aby zawierała nazwę osoby żyjącej może stanowić źródło problemów,

Uznając, że praktyka ta jest na ogół niekorzystna, ponieważ tego typu upamiętnianie osób lub wydarzeń podlega kolejnym zmianom, niezalecanym przez Konferencję,

Stwierdzając, że istnieje niewiele wytycznych dotyczących praktyki nadawania obiektom nazwiska osoby za jej życia lub wkrótce po jej śmierci,

1. Zaleca, aby właściwe narodowe organy odradzały nadawanie obiektom geograficznym nazwisk osób żyjących;
2. Zaleca także, aby właściwe organy narodowe wyraźnie określiły w swoich wytycznych okres jaki należy odczekać zanim można nadać obiektowi nazwę upamiętniającą.

VIII/9 Nazwy geograficzne jako dziedzictwo kulturowe

Konferencja,

Uznając nacisk położony przez delegatów na VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych na znaczenie nazw geograficznych jako części dziedzictwa historycznego i kulturowego narodów,

Stwierdzając, że zbieranie nazw geograficznych w wielu państwach świata jest niezwykle utrudnione z powodu szybkiego tempa zmian społeczno-gospodarczych mających wpływ na społeczeństwo i krajobraz,

Powołując się na zalecenie zawarte w rezolucji nr 27 przyjętej przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, a także zalecenia zawarte w rezolucji VII/5 przyjętej przez VII Konferencję, mówiące że należy podjąć na szczeblu narodowym środki gwarantujące, że jeszcze niezbrane nazwy zostaną zarejestrowane dzięki pracom w terenie zgodnie z lokalnym stosowaniem form tych nazw,

Nalega, aby państwa, które jeszcze tego nie zrobiły, rozpoczęły systematyczne zbieranie nazw geograficznych i promowanie wśród opinii publicznej lepszego zrozumienia znaczenia, jakie

odziedziczone nazwy geograficzne mają w odniesieniu do lokalnego, regionalnego i narodowego dziedzictwa oraz tożsamości.

IX/4 Nazwy geograficzne jako niematerialne dziedzictwo kulturowe

Konferencja,

Powołując się na swoje rezolucje II/27, II/36, V/22, VII/5, VIII/1 i VIII/9,

Uwzględniając Konwencję UNESCO o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego, przyjętą w dniu 17 października 2003 r.,

Uznając, że toponimy rzeczywiście stanowią część niematerialnego dziedzictwa kulturowego,

Stwierdzając, że wykorzystywanie określonych toponimów zapewniających poczucie tożsamości i ciągłości jest pod wieloma względami zagrożone,

1. Zachęca oficjalne organy odpowiedzialne za toponimię do:
 - (a) Określenia toponimów, które spełniają kryteria zastosowania przyjęte w Konwencji UNESCO o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego
 - (b) Zgłoszenia ich do zaakceptowania przez Komitet powołany przez Konwencję;
 - (c) Przygotowania programu mającego chronić i rozwijać niematerialne dziedzictwo kulturowe zgodnie z art. 2, ust. 3 i art. 18 Konwencji;
 - (d) Rozpoczęcia jego wdrażania.
2. Wzywa Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) do przychylnego rozpatrzenia wniosków w sprawie wsparcia, które Wysokie Umawiające się Strony składają w związku z tymi działaniami.

IX/5 Promowanie zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych

Konferencja,

Uznając, że zadanie przewidziane w rezolucji VIII/1 przyjętej przez VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych zostało zakończone wraz z publikacją pierwszej wersji podsumowania działań podjętych w różnych państwach w związku z promowaniem zapisywania i stosowania nazw geograficznych grup autochtonicznych i mniejszościowych,

Stwierdzając, że promowanie zapisywania i stosowania takich nazw stanowi cenną pomoc w rozpoznaniu, zachowaniu i rewitalizacji dziedzictwa autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych,

Zaleca:

- (a) Dalsze opracowywanie i aktualizowanie pierwszej wersji raportu opublikowanej w 2007 r.;
- (b) Opracowanie zestawu wytycznych w zakresie zbierania w terenie nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych;
- (c) Zebranie, przy wykorzystaniu różnorodnych doświadczeń poszczególnych państw, zestawu wzorców (szczególnie w odniesieniu do prawodawstwa, polityki i procedur badawczych) promowania zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych;
- (d) Zapoczątkowanie dialogu między Grupą Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych a innymi narodowymi i międzynarodowymi grupami oraz organami akademickimi zajmującymi się kwestią nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych, w celu dalszego przyspieszenia realizacji procesu standaryzacji nazw geograficznych.

6. SPOTKANIA REGIONALNE**I/7 Spotkania regionalne**Konferencja,

Uznając powodzenie regionalnych konferencji kartograficznych organizowanych z inicjatywy Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz wpływ tych konferencji na zorganizowanie bieżącej Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Zaleca:

- (a) Organizowanie w stosownych odstępach czasu konferencji regionalnych i okręgowych w celu omówienia problemów związanych ze standaryzacją nazw geograficznych i posunięcia naprzód realizacji tego procesu;
- (b) Grupom narodów mającym wspólne interesy i problemy organizowanie dodatkowych spotkań z własnej inicjatywy oraz zdawanie właściwym konferencjom okręgowym lub regionalnym oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych relacji z poczynionych postępów.

II/12 Szósty Kongres Uczelni Wyższych Języka Hiszpańskiego

Konferencja,

Stwierdzając, że znaczna większość państw hiszpańskojęzycznych doszła do wielostronnego porozumienia, iż ich problemy językowe powinny być rozwiązywane poprzez wypracowanie wspólnego porozumienia,

Ponadto uwzględniając, że VI Kongres Uczelni Wyższych Języka Hiszpańskiego zostanie zorganizowany w Caracas, w listopadzie 1972 r. pod auspicjami rządu Wenezueli,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zwrócenie uwagi na decyzje podjęte podczas Kongresu w Caracas.

II/19 Spotkania regionalne

Konferencja,

Po rozważeniu rezolucji nr 7 w sprawie spotkań regionalnych przyjętej przez I Konferencję w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając także sukces osiągnięty na spotkaniach regionalnych organizowanych w Ameryce Łacińskiej, jak również w Sekcji Nordyckiej, Sekcji Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej, Sekcji Języka Holenderskiego i Niemieckiego oraz Sekcji Języka Arabskiego,

Zaleca, aby każda sekcja przygotowała i przekazała Organizacji Narodów Zjednoczonych propozycje programu spotkań w ramach sekcji regionalnych.

V/5 Spotkania dwustronne i wielostronne

Konferencja,

Stwierdzając, że państwa w okresach pomiędzy kolejnymi konferencjami ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych są zaangażowane w intensywne działania związane ze standaryzacją nazw geograficznych,

Stwierdzając także, że wymiana pomysłów i materiałów w znaczący sposób przyczynia się do rozwiązywania problemów w odniesieniu do dwóch lub więcej państw należących do tego samego obszaru geograficznego,

Zaleca organizowanie spotkań dwustronnych i wielostronnych w duchu zaleceń i rezolucji obecnej Konferencji.

VII/3 Standaryzacja nazw geograficznych i regionalne konferencje kartograficzne Organizacji Narodów Zjednoczonych

Konferencja,

Przypominając, że nazwy geograficzne stanowią kluczowy element w dziedzinie kartografii,

Biorąc pod uwagę szybki rozwój technologii informatycznej w dziedzinie geografii,

Uwzględniając obecność regionalnych konferencji kartograficznych organizowanych pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych,

Uwzględniając także odpowiedzialność i mandat Sekretariatu, w imieniu Rady Gospodarczej i Społecznej, za organizowanie tych konferencji,

Zaleca, aby Sekretariat ONZ, działając jako łącznik, informował specjalną grupę roboczą o wnioskach w sprawie reorganizacji regionalnych konferencji kartograficznych ONZ oraz o wątpliwościach, rozważaniach i zaleceniach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych i Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, jak to zaproponowano w rezolucji nr 2 przyjętej przez VI Regionalną Konferencję Kartograficzną ONZ dla obu Ameryk.

VIII/5 Wspólne posiedzenia sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając rezolucję nr 7 przyjętą przez I Konferencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając także sukces osiągnięty na wspólnym posiedzeniu Sekcji UNGEGN Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej oraz Grupy Roboczej UNGEGN ds. Baz Danych Toponimicznych i Gazeterów,

Stwierdzając, że wymiana pomysłów, doświadczenia i materiałów na takim wspólnym posiedzeniu pomoże w realizacji zaleceń i rezolucji bieżącej Konferencji,

Zaleca dalsze organizowanie wspólnych posiedzeń sekcji językowych/geograficznych oraz grup roboczych UNGEGN, w celu faktycznego zajmowania się potrzebami regionalnymi w obszarze szkoleń toponimicznych, plików danych i gazeterów, systemów latynizacji, reklamy i finansowania oraz terminologii.

7. EDUKACJA I SZKOLENIE W ZAKRESIE NAZW GEOGRAFICZNYCH

II/18 Szkolenie techniczne personelu

Konferencja,

Uwzględniając światowe zainteresowanie badaniami w terenie i opracowywaniem nazw geograficznych,

Uwzględniając także pilną potrzebę szkolenia personelu zaangażowanego w proces zbierania nazw geograficznych w terenie i ich standaryzacji,

Ponadto uwzględniając propozycję, przedstawioną przez przedstawiciela Holandii oraz przedstawiciela sekcji językowej/geograficznej, dotyczącą rozpoczęcia przygotowań do szkoleń trwających od czterech do sześciu tygodni, które miałyby zostać przeprowadzone latem 1974 r. przy współdziałaniu programu pomocy technicznej Organizacji Narodów Zjednoczonych,

Biorąc pod uwagę, że międzynarodowe kursy w dziedzinie zbierania i edycji nazw, takie jak te zaplanowane w Hiszpanii, mają niezwykle znaczenie dla wszystkich państw,

1. Zaleca, aby pilotażowe kursy szkoleniowe w dziedzinie zbierania i opracowywania nazw otrzymały wszelkie możliwe wsparcie od organów, które mogą je udzielić;
2. Ponadto zaleca przedłożenie programu tych kursów Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w celu uzyskania porady oraz przekazanie Sekretarzowi Generalnemu ONZ oficjalnego powiadomienia o dostępności kursów.

III/15 Kursy szkoleniowe

Konferencja,

Stwierdzając, że niektóre państwa oferują lub zamierzają oferować szkolenia toponimiczne,

Ponadto stwierdzając, że inne państwa pragną zdobyć wiedzę specjalistyczną z zakresu zbierania nazw geograficznych w terenie, ich opracowywania oraz standaryzacji,

1. Zaleca, aby pierwszeństwo otrzymali kandydaci z państw lub sekcji regionalnych planujących oferowanie własnych szkoleń;
2. Ponadto zaleca, aby państwa posiadające programy pomocy technicznej udostępniły swoją wiedzę specjalistyczną państwom jej potrzebującym i państwom planującym oferowanie szkoleń toponimicznych oraz aby rozważyły możliwość udzielenia pomocy finansowej kandydatom wybranym do uczestnictwa w tych kursach.

IV/5 Edukacja w zakresie toponimii kartograficznej

Konferencja,

Stwierdzając, że istnieje zapotrzebowanie na wykwalifikowany personel posiadający wykształcenie z zakresu toponimii kartograficznej,

Ponadto stwierdzając, że tylko nieliczne uniwersytety i szkoły wyższe posiadają w swoim programie nauczania toponimię kartograficzną,

Zaleca, aby każde państwo dążyło do zapewnienia szkoleń z toponimii kartograficznej na szczeblu uniwersyteckim lub odpowiadającym mu szczeblu akademickim.

IV/6 Szkolenie toponimiczne

Konferencja,

Uwzględniając sukces Pierwszego Pilotażowego Kursu Toponimicznego, zorganizowanego w Cisarua w Indonezji w czerwcu 1982 r.,¹⁰

Zaleca organizowanie podobnych szkoleń i seminariów w innych sekcjach geograficznych/językowych i ponadto zaleca, aby Wydział Kartograficzny Ośrodka Zasobów Naturalnych i Energii przy Departamencie Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ wydał oświadczenie w imieniu Konferencji o przydzieleniu niezbędnych funduszy na organizację takich szkoleń i seminariów.

V/21 Edukacja i szkolenia

Konferencja,

Uwzględniając sukces oraz przydatność szkoleń toponimicznych zorganizowanych w Cisarua w Indonezji w czerwcu 1982 r. i w Rabacie w Maroku w grudniu 1985 r.,

Uwzględniając także potrzeby i zasoby omawiane podczas obecnej Konferencji,

1. Zaleca organizowanie szkoleń i seminariów w innych sekcjach geograficznych, przy stosownym wsparciu finansowym ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych, szczególnie w sekcjach językowych/geograficznych Afryki Wschodniej, Ameryki Łacińskiej oraz Stanów Zjednoczonych i Kanady, odpowiednio dla uczestników angielsko-, hiszpańsko- i francuskojęzycznych;
2. Zaleca także Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przygotowanie programu nauczania na szkolenia toponimiczne, dającego się dostosować do potrzeb poszczególnych państw oraz rozprawienie go wraz ze stosownymi dokumentami dotyczącymi rezolucji Konferencji, narodowych przewodników toponimicznych, definicji terminów, indeksów, banków danych, struktury organów nazewniczych oraz metod opracowywania spisów toponimicznych.

VI/13 Kursy szkoleniowe

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że państwom rozwijającym się wciąż brakuje doświadczenia w dziedzinie toponimii,

Uwzględniając ogromne zainteresowanie wykazane przez te państwa możliwością otrzymania pomocy technicznej,

Powołując się na rezolucję nr 21 dotyczącą edukacji i szkoleń, przyjętą przez V Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Dostrzegając pozytywny wpływ kursów szkoleniowych zorganizowanych w latach 1987-1992 w Kanadzie, czterech państwach Ameryki Łacińskiej, Indonezji i Republice Południowej Afryki,

Uwzględniając znaczącą pomoc finansową zaproponowaną przez różne rządy,

Zaleca, aby seminaria i szkolenia z toponimii stosowanej, organizowane dla uczestników z państw rozwijających się, otrzymały pomoc finansową Organizacji Narodów Zjednoczonych i były zorganizowane przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych lub innych wykwalifikowanych ekspertów.

VII/9 Standaryzacja nazw geograficznych z wykorzystaniem Internetu

Konferencja,

Dostrzegając potencjał Internetu w zakresie popularyzowania i realizacji celów oraz rezolucji przyjętych przez Konferencje ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Ponadto dostrzegając znaczenie zachowania przez państwa ich indywidualnego dziedzictwa toponimicznego oraz promowania międzynarodowego stosowania ich narodowo zestandaryzowanych nazw, wszelkimi dostępnymi środkami, w tym za pośrednictwem Internetu,

Stwierdzając, że obecnie możliwe jest utworzenie, przy niskich nakładach finansowych, stron internetowych poświęconych toponimii,

1. Zaleca utworzenie narodowych stron internetowych poświęconych toponimii i stosowanie ich do różnorodnych celów, w tym do:
 - (a) Informowania o procesie standaryzacji nazw geograficznych;
 - (b) Publikowania przewodników toponimicznych;
 - (c) Informowania o szkoleniach toponimicznych;
 - (d) Informowania o narodowo zestandaryzowanych nazwach;

- (e) Zapewnienia interaktywnych możliwości w zakresie odpowiadania na zapytania dotyczące nazw geograficznych;
 - (f) Ułatwienia międzynarodowej wymiany danych toponimicznych;
2. Zaleca ponadto Sekretariatowi Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych utworzenie strony internetowej UNGEGN;
 3. Zaleca ponadto Grupie Roboczej ds. Szkoleń Toponimicznych rozważenie możliwości stworzenia internetowego kursu toponimicznego;
 4. Zaleca ponadto, aby dostęp do danych na internetowych stronach poświęconych toponimii był darmowy, co przyniesie korzyści procesowi standaryzacji międzynarodowej.

VII/11 Materiały szkoleniowe do kursów toponimicznych

Konferencja,

Uwzględniając wysiłki podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie oraz ekspertów w odniesieniu do opracowywania materiałów naukowych do kursów toponimicznych,

Biorąc pod uwagę, że jedynie ograniczona liczba kursantów może skorzystać z konwencjonalnych kursów toponimicznych,

Biorąc także pod uwagę konieczność zapewnienia potencjalnym kursantom aktualnych materiałów szkoleniowych,

Zachęca organizatorów szkoleń toponimicznych do udostępniania kopii swoich materiałów szkoleniowych przewodniczącemu Grupy Roboczej ds. Szkoleń Toponimicznych, tak aby mógł on działać w charakterze biura informacyjnego dla wszystkich podmiotów poszukujących dodatkowych aktualnych materiałów do wykorzystania na innych kursach toponimicznych.

VII/12 Szkolenia toponimiczne w połączeniu z sesjami Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając dużą liczbę ekspertów z dziedziny toponimii uczestniczących w Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Dostrzegając celowość zminimalizowania kosztów podróży członków Grupy pragnących zdobywać dodatkowe umiejętności,

Zachęca Grupę Roboczą ds. Szkoleń Toponimicznych, działającą w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, do zastanowienia się nad organizowaniem krótkich intensywnych szkoleń z zakresu standaryzacji nazw geograficznych w połączeniu ze spotkaniami Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

VIII/15 Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji

Konferencja,

1. Wyraża uznanie dla Niemiec, Holandii oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych reprezentowanej przez Wydział Statystyczny za zapewnienie funduszy dla uczestników z państw rozwijających się, umożliwiającym im udział w szkoleniu połączonym z VIII Konferencją w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Podkreśla znaczenie tego szkolenia i zwraca się do Wydziału Statystycznego z prośbą o dalsze zapewnianie funduszy, w ramach dostępnych zasobów, na tego typu szkolenia dla uczestników z państw rozwijających się;
3. Dostrzega znaczenie, w najbliższej dającej się przewidzieć przyszłości, dokumentów zarówno w wersji elektronicznej, jak i drukowanej, dostępnych we wszystkich oficjalnych językach ONZ oraz w związku z tym obszarem tematycznym;
4. Zwraca się z prośbą do Wydziału Statystycznego o włączenie do swojego programu publikacji na okres dwuletni 2004-2005 następujących wydawnictw:
 - (a) Publikacji obejmującej około 160 stron poświęconej systemom latynizacji oraz formatom i standardom w odniesieniu do wymiany danych toponimicznych;
 - (b) Podstawowego podręcznika obejmującego około 150 stron, poświęconego nazwom geograficznym.

IX/10 Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacji

Konferencja,

Powołując się na rezolucję VIII/15 przyjętą przez VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i dotyczącą tego tematu,

Uznając wsparcie udzielone przez Wydział Statystyczny ONZ na rzecz szkoleń z zakresu standaryzacji nazw geograficznych,

Podkreślając znaczenie takich szkoleń, szczególnie dla uczestników z państw rozwijających się, jako elementu narodowej infrastruktury danych przestrzennych oraz jako środka ochrony dziedzictwa kulturowego,

Dostrzegając znaczenie dokumentów zarówno w wersji elektronicznej, jak i drukowanej, dostępnych we wszystkich językach oficjalnych ONZ, zaleca:

- (a) Dalsze zapewnienie funduszy na sfinansowanie udziału w szkoleniach toponimicznych;
- (b) Dalszy rozwój strony internetowej Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, tak aby stała się skutecznym punktem odniesienia i narzędziem w komunikacji, w tym umożliwiając opublikowanie dokumentacji z poprzednich konferencji we wszystkich językach oficjalnych ONZ;
- (c) Uwzględnienie w programie publikacji:
 - (i) Suplementu obejmującego zmiany wniesione od roku 2002 do *Słownika terminów używanych przy standaryzacji nazw geograficznych* opracowanego przez Grupę Ekspertów;
 - (ii) Skróconego materiału dla prasy, mającego pomóc państwom w procesie propagowania standaryzacji ich nazw geograficznych oraz prac Grupy Ekspertów.

8. TERMINOLOGIA (W TYM SŁOWNIKI)

I/19 Terminy geograficzne

Konferencja

Uznając znaczenie terminów geograficznych stosowanych w danym regionie,

Nalega, aby narodowe organy nazewnnicze należycie i w pełni uwzględniły następujące zalecenia.

ZALECENIE A. BADANIE CHARAKTERU OBIEKTÓW GEOGRAFICZNYCH

Zaleca się przeprowadzenie badania charakteru obiektów geograficznych, które w danym regionie mają nazwy, a także badanie różnych znaczeń wyrazów stosowanych do oznaczenia tych obiektów.

Badania mogą ujawnić wartościowe informacje, które pozwolą na lepsze zrozumienie nazwanych obiektów geograficznych. Mogą także posłużyć w celu wykrycia braków występujących pod tym względem w zwykłych słownikach.

ZALECENIE B. SŁOWNIKI

Zaleca się, aby gazety narodowe obejmowały słownik, niekoniecznie opublikowany w tym samym tomie.

ZALECENIE C. DEFINICJA „TERMINU GATUNKOWEGO”

Zaleca się przyjęcie następującej definicji „terminu gatunkowego”:

Termin gatunkowy: termin zawarty w nazwie geograficznej, określający rodzaj nazwanego obiektu i mający takie samo znaczenie w bieżącym zastosowaniu lokalnym.

ZALECENIE D. DEFINICJA „SŁOWNIKA”

Zaleca się przyjęcie następującej definicji „słownika”:

Słownik: zbiór terminów gatunkowych wraz z ich znaczeniem w nazwach geograficznych.

II/14 Terminologia techniczna

Konferencja

Uwzględniając znaczące postępy osiągnięte w okresie od I Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w procesie spisywania i definiowania w różnych językach terminów technicznych stosowanych w standaryzacji, zobrazowanym w licznych dokumentach Konferencji,

1. Zaleca kontynuowanie prac przez UNGEGN i jej Grupę Roboczą ds. Definicji;
2. Ponadto zaleca, aby eksperci lub inni przedstawiciele państw członkowskich wysyłali do rozpatrzenia przez Grupę Roboczą wszelkie dodatki i uzupełnienia, których dołączenie do spisu terminów uznają za stosowne.¹¹

II/16 Jednolitość prezentacji słowników

Konferencja

Uznając konieczność jednolitej prezentacji słowników w gazeterach,

Ponadto uznając, że całkowite osiągnięcie takiej jednolitości jest trudne,

Zaleca, co następuje:

- (a) Każdy gazeter lub słownik geograficzny powinien obejmować:
 - (i) Wyczerpujący, uporządkowany alfabetycznie słownik terminów opisowych stosowanych w gazeterze wraz z krótkim wyjaśnieniem ich znaczenia;
 - (ii) Wyczerpujący, uporządkowany alfabetycznie słownik terminów gatunkowych występujących w gazeterze wraz z krótkim wyjaśnieniem ich znaczenia i zasięgu występowania oraz z odnośnikiem do terminu opisowego, pod którym się znajdują;
 - (iii) Wyczerpujący słownik skrótów terminów opisowych lub innych stosowanych kodów;

- (iv) Wyczerpujący, uporządkowany alfabetycznie słownik skrótów stosowanych w mapach, w oparciu o które przygotowano gazeter;
- (b) Każdy gazeter i słownik geograficzny może obejmować, o ile jest to przydatne, słownik często powtarzających się elementów nazw, innych niż terminy gatunkowe;
- (c) Terminy opisowe i ich krótkie wyjaśnienia, o których mowa w podpunktach (a) (i) oraz (ii) powyżej, powinny być przetłumaczone na jeden lub więcej języków oficjalnych ONZ, jeśli dokument oryginalny nie występuje w jednym z tych języków.

II/37 Standaryzacja

I

Konferencja,

Zauważając, że hiszpański termin „normalizaci3n” jest równoznaczny z terminem angielskim „standardization” [„standaryzacja”] i francuskim „normalisation”,

Zaleca, aby w przyszłości we wszystkich dokumentach w języku hiszpańskim stosować zwrot „normalizar”, zamiast zwrotu „uniformar” i zwrot „normalizaci3n” zamiast zwrotu „uniformaci3n”.

II

Konferencja,

Stwierdzając, że w językach francuskim i hiszpańskim czasami do przetłumaczenia angielskiego terminu „romanization” [„latynizacja”] używa się odpowiednio zwrotów „latinisation” i „latinizaci3n”,

Biorąc pod uwagę, że zwrot „latinizar” oznacza raczej „tłumaczyć na język łaciński” i że odniesienie dotyczy stosowania liter z alfabetu łacińskiego,

Zaleca, aby w przyszłości we wszystkich dokumentach w języku francuskim i hiszpańskim stosować odpowiednio zwrot „romanisation” i „romanizaci3n”, zamiast zwrotów „latinisation” i „latinizaci3n”.

III/14 Słownik terminologii technicznej

Konferencja,

Stwierdzając, że wersja angielska i francuska słownika terminologii technicznej¹² została prawie ukończona,

Ponadto stwierdzając, że wersja hiszpańska wymaga dodatkowych prac, z powodu niezgodności występujących w licznych definicjach,

Ponadto uwzględniając konieczność ukończenia słownika w trzech wersjach językowych,

1. Zaleca, aby narody hiszpańskojęzyczne przejrzały obecny tekst hiszpański i przygotowały dla Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych jego poprawioną wersję;
2. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych rozważyła przywrócenie do słownika terminu „język narodowy”¹³, oraz aby dodała do definicji terminu „egzonim”, co następuje: „konwersja z jednego systemu pisma do drugiego nie skutkuje, zasadniczo, powstaniem «egzonimów»”;
3. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych rozważyła propozycje uzupełnień i zmian wymaganych w obecnym tekście.

IV/8 Słownik terminologiczny

Konferencja,

Stwierdzając, że język arabski zostanie uznany za język oficjalny Rady Gospodarczej i Społecznej oraz konferencji ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych zalecała utworzenie słownika zawierającego terminologię stosowaną w standaryzacji nazw geograficznych, oraz że dostępna jest wersja angielska, francuska i hiszpańska tego słownika,¹⁴

Mając świadomość znaczenia jakie słownik ma w procesie harmonizacji definicji, wyjaśniania koncepcji i określania znaczenia terminów technicznych,

Zaleca, aby Wydział ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii Oddziału Tłumaczeń przy Departamencie Służb Konferencyjnych ONZ przy współpracy z Sekcją Języka Arabskiego Departamentu Służb Konferencyjnych ONZ utworzył arabską wersję słownika.

VI/11 Słownik terminologii toponimicznej

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Robocza ds. Terminologii Toponimicznej przygotowała nowy słownik, zgodnie z zaleceniami przyjętymi przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na jej XV Sesji,

Stwierdzając ponadto, że zgodnie z tym samym zaleceniem słownik na pierwszym etapie został przygotowany wyłącznie w wersji angielskojęzycznej,

Uznając, że słownik powinien być dostępny dla jak najszerszej grupy odbiorców, aby osiągnąć w procesie standaryzacji nazw geograficznych maksymalny efekt,

1. Zaleca:
 - (a) Zwrócenie się z prośbą do Grupy Roboczej ds. Terminologii Toponimicznej o kontynuowanie działalności, mającej na celu stworzenie wielojęzycznego słownika terminologii toponimicznej, obejmującego pięć pozostałych języków oficjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych;
 - (b) Zwrócenie się z prośbą do Sekretariatu ONZ o dostarczenie, w uzgodnionych ramach czasowych i przy użyciu dostępnych zasobów, tłumaczenia nowego słownika z języka angielskiego na każdy z pozostałych pięciu języków oficjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych;
2. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na swojej XVI Sesji wyznaczyła przynajmniej jednego eksperta dla grupy roboczej, który zajmie się koordynacją procesu tłumaczenia na każdy z tych języków i będzie za niego odpowiedzialny;
3. Zaleca także zwrócenie się z prośbą do Grupy Roboczej ds. Terminologii Toponimicznej o okresowe przeglądanie słownika i w miarę konieczności jego aktualizację.

VIII/3 Grupa Robocza UNGEGN ds. Terminologii Toponimicznej

Konferencja,

Stwierdzając, że nowy *Słownik terminów używanych przy standaryzacji nazw geograficznych*¹⁵ został przygotowany przez UNGEGN w sześciu językach oficjalnych ONZ, a mianowicie arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim,

Stwierdzając także, że Słownik został opublikowany,

Dostrzegając, że zmiany w terminologii będą wymagały wprowadzenia uzupełnień i/lub zmian do definicji terminów,

1. *Pragnie* wyrazić uznanie dla członków Grupy Roboczej ds. Terminologii Toponimicznej i podziękować im za wniesienie wiedzy specjalistycznej, a także za dobrowolne poświęcenie prywatnego czasu na tworzenie *Słownika terminów używanych przy standaryzacji nazw geograficznych*;
2. *Zaleca* Grupie Roboczej ds. Terminologii Toponimicznej kontynuację działań mających na celu okresowe przeglądanie *Słownika* oraz w miarę konieczności jego aktualizowanie zgodnie z procedurą, którą uzgodnią członkowie Grupy Roboczej.

9. WYKAZ NAZW PAŃSTW

III/6 Wykaz nazw państw

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że grupa robocza UNGEGN prawie ukończyła wielojęzyczny wykaz nazw państw,¹⁶

Stwierdzając, że tym tematem i innymi powiązаныmi kwestiami zajmuje się także Dział Terminologiczny Oddziału Tłumaczeń Departamentu Służb Konferencyjnych,

1. Zaleca Grupie Ekspertów ds. Nazw Geograficznych ukończenie wykazu nazw państw, nad którą pracuje;
2. Zaleca ponadto, aby Grupa Ekspertów ds. Nazw Geograficznych sprawdziła możliwości skoordynowania swoich prac z pracami innych biur i departamentów Sekretariatu ONZ, w tym Działu Terminologicznego.

III/17 Nazwy państw

Konferencja,

Dostrzegając konieczność unikania nowych egzonimów,

Zaleca, aby każde państwo w odniesieniu do nowych państw niepodległych lub państw zmieniających nazwę, stosował w swoim języku (językach) nazwy odpowiadające, w największym możliwym stopniu, oficjalnym nazwom lokalnym stosowanym w państwie, którego dotyczy zmiana.

IV/10 Wykaz nazw państw

Konferencja,

Uwzględniając zainteresowanie wykazem nazw państw opracowywanym przez Grupę Roboczą UNGEGN ds. Nazw Państw,

Stwierdzając, że do ukończenia tego wykazu wymagane są dodatkowe informacje,

Zaleca, aby każde państwo współpracowało w tym zakresie z Grupą Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

IV/11 Utrzymywanie wykazu nazw państw

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych ma plan sporządzenia i utrzymania wykazu nazw państw,

Uwzględniając, że Wydział ONZ ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii ma podobny plan,

Zaleca skoordynowanie obu działań oraz zaleca, aby Wydział Kartograficzny Ośrodka Zasobów Naturalnych i Energii przy Departamencie Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ skontaktował się w celu przyjęcia pełnej odpowiedzialności za utrzymywanie wspomnianego wykazu już po jego opublikowaniu.

VI/10 Wykaz nazw państw

Konferencja,

Przypominając, że Grupa Robocza UNGEGN ds. Nazw Państw w ramach wdrażania postanowień rezolucji nr 6, przyjętej przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i postanowień rezolucji nr 10, przyjętej przez IV Konferencję, przedłożyła na XII Sesji UNGEGN wykaz nazw państw w języku oficjalnym (językach oficjalnych) każdego państwa,

Stwierdzając, że w przypadku języków niestosujących alfabetu łacińskiego nazwom powinny towarzyszyć wersje zlatynizowane przy użyciu systemu latynizacji uznanego przez ONZ lub, przy jego braku, przy użyciu innego systemu latynizacji,

Stwierdzając także, że z pomocą Wydziału ONZ ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii opracowano zestawienie nazw państw w sześciu językach oficjalnych ONZ,

Stwierdzając ponadto, że Wydział ONZ ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii publikuje i regularnie aktualizuje wykaz nazw państw w sześciu językach oficjalnych ONZ, ale nie rozprowadza i nie aktualizuje wykazu nazw państw w języku oficjalnym (językach oficjalnych) każdego państwa uznanego przez ONZ,

Powołując się na rezolucję nr 11 przyjętą przez IV Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Zaleca utworzenie i regularne aktualizowanie wykazu nazw państw w ich języku oficjalnym (językach oficjalnych).

VII/8 Wykaz nazw państw

Konferencja,

Powołując się na rezolucję nr 10 przyjętą przez VI Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że Grupa Robocza UNGEGN ds. Nazw Państw przedłożyła VII Konferencji ONZ wykaz nazw państw w języku oficjalnym (językach oficjalnych) każdego państwa,¹⁷

Stwierdzając także, że Wydział ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii Sekretariatu ONZ wydaje i regularnie aktualizuje biuletyn terminologiczny nazw państw w sześciu językach oficjalnych ONZ, ale że biuletyn nie obejmuje nazw państw w ich języku oficjalnym (językach oficjalnych),

Ponadto stwierdzając, że pomiędzy nazwami opublikowanymi przez Wydział ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii, a tymi opublikowanymi przez Grupę Roboczą UNGEGN występują pewne różnice,

Zaleca regularne aktualizowanie przygotowanego przez UNGEGN wykazu nazw państw w języku oficjalnym każdego państwa i w formie zlatynizowanej, a także w trzech językach roboczych UNGEGN i zaleca uznawanie tej listy za punkt odniesienia dla wszystkich zastosowań kartograficznych, na szczeblu narodowym i międzynarodowym, publikowanych w alfabecie łacińskim.

VIII/12 Standaryzacja nazw państw

Konferencja,

Powołując się na rezolucję VII/8 przyjętą przez VII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, w której odnotowano pewne różnice pomiędzy nazwami państw opublikowanymi przez Wydział ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii Sekretariatu ONZ¹⁸ a formami zalecanymi przez Grupę Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że różnorodne podmioty w ramach ONZ powinny stosować te same nazwy państw w języku oficjalnym (językach oficjalnych) każdego państwa oraz w językach oficjalnych ONZ,

Biorąc pod uwagę także, że ze względu na przesłanie i kompetencje Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych należy dążyć do harmonizacji działań i konsultacji z licznymi podmiotami w ramach ONZ zaangażowanymi w działania dotyczące nazw geograficznych,

Zaleca Wydziałowi ds. Dokumentacji, Referencji i Terminologii Sekretariatu ONZ oraz Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przeprowadzenie konsultacji podczas procesu aktualizacji wykazu nazw państw w językach oficjalnych ONZ.

10. OPRACOWYWANIE GAZETERÓW

I/4(E) Gazetery narodowe (Standaryzacja narodowa. Zalecenie E.)

Zaleca się, aby każdy organ nazewnicy opracowywał i nieustannie aktualizował stosowne gazetery zawierające wszystkie zestandaryzowane nazwy geograficzne.

Ponadto zaleca się, aby każdy gazeter obok nazw zestandaryzowanych, obejmował przynajmniej informacje niezbędne przy właściwym umiejscawianiu i określaniu nazwanych obiektów.

Szczególnie zaleca się uwzględnienie następujących informacji:

- (a) Rodzaj obiektu, którego dotyczy nazwa;
- (b) Dokładny opis położenia i zasięgu, wraz z dokładnym punktem odniesienia, jeśli to możliwe, każdego nazwanego obiektu;
- (c) Dodatkowe określenie, poprzez odniesienie do całości obiektu, części obiektów naturalnych oraz określenie, jeśli to konieczne, nazw rozległych obiektów poprzez odniesienie do ich części składowych;
- (f) Uznane za niezbędne informacje dotyczące obszarów administracyjnych lub regionalnych oraz, w miarę możliwości, odniesienie do mapy lub mapy morskiej, na obszarze której arkusza znajduje się obiekt;
- (g) Wszystkie oficjalnie zestandaryzowane nazwy obiektu, jeśli jest ich więcej niż jedna; oraz zapewnienie utworzenia odnośników do nazw wcześniej używanych dla tego obiektu.

Krajowe organy mogą, jeśli tylko uznają to za możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym, uwzględnić także informacje dotyczące nazw geograficznych, takie jak: rodzaj, liczba, formy określone i nieokreślone, rozłożenie akcentów, intonacja i wymowa w systemie Międzynarodowego Towarzystwa Fonetycznego oraz pozostałe informacje językowe, które mogą doprowadzić do lepszego zrozumienia i stosowania nazw, zarówno na szczeblu narodowym, jak i międzynarodowym.

II/17 Konsultacje w sprawie opracowywania gazeterów

Konferencja,

Dostrzegając znaczenie współpracy międzynarodowej i wymiany informacji między krajami,

Uwzględniając potencjalne zastosowanie informacji przekazywanych przez jedno państwo drugiemu,

Zaleca państwom przeprowadzenie aktywnych konsultacji zanim jeden z nich opracuje gazeter drugiego państwa.

II/35 Tymczasowe wykazy nazw zestandaryzowanych

Konferencja,

Uznając, że ostateczna publikacja pełnych gazeterów narodowych w niektórych państwach może nie być natychmiastowo możliwa,

Ponadto uznając konieczność posiadania podstawowego zasobu nazw zestandaryzowanych dostępnych w użytku międzynarodowym,

Uwzględniając zainteresowanie licznych państw ideą zniesienia egzonimów i stosowania narodowo zestandaryzowanych nazw, a w celu przyspieszenia tego procesu,

1. Zaleca, aby tymczasem państwa opublikowały, w rozsądnych granicach czasowych, wykazy najważniejszych nazw obiektów geograficznych, w tym jednostek administracyjnych, z ich obszarów;
2. Zaleca ponadto, aby w miarę możliwości, we wspomnianych wykazach uwzględniać dodatkowo nazwy zlatynizowane zgodnie z systemem latynizacji przewidzianym przez I i II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych dla danego rodzaju pisma, jeśli nazwy te zostały oficjalnie zapisane w alfabecie innym niż łaciński.

III/2 Specyfikacje dla międzynarodowych gazeterów państw

Konferencja,

Uznając, że kilka państw przygotowało lub przygotowuje gazetery narodowe swoich zestandaryzowanych nazw geograficznych,

1. Zaleca, aby w tego typu gazeterach informacje na stronie tytułowej i wszystkie niezbędne informacje były przedstawiane w języku oficjalnym (językach oficjalnych) danego państwa oraz w przynajmniej jednym z języków oficjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Strona tytułowa powinna zawierać następujące szczegóły (w puste pola należy wpisać stosowną nazwę państwa):

„Seria gazeterów narodowych Organizacji Narodów Zjednoczonych

„Opublikowana przez (oficjalna nazwa organu nazewniczego) w

„Przyjęta do oficjalnego zastosowania przez (oficjalna nazwa organu nazewniczego) w

„Opracowana w miarę możliwości zgodnie z zaleceniami ONZ dotyczącymi gazeterów narodowych.”;

2. Ponadto zaleca, aby we wstępie tego typu gazeterów umieszczać odnośnik do zalecenia E, rezolucji nr 4 przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych.

IV/18 Wspólne opracowywanie danych toponimicznych

Konferencja,

Stwierdzając, że rozdzielenie tematów dotyczących automatycznego przetwarzania danych od tematu gazeterów staje się coraz trudniejsze,

Uznając, że automatyczne przetwarzanie danych jest tylko jednym ze sposobów tworzenia rejestrów informacji nazewniczej,

Ponadto uznając, że gazetery są tylko jednym z produktów rejestrów informacji nazewniczej,

Zaleca, aby przyszłe Konferencje ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i sesje UNGEGN omawiały oba tematy w ramach jednego punktu porządku obrad, zatytułowanego „Rejestry danych toponimicznych, (a) tworzenie, (b) utrzymywanie i (c) dane wyjściowe, w tym opracowanie gazeterów”.

V/16 Publikacja nazw geograficznych w ich oficjalnej formie narodowej

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że zebrano olbrzymi zasób wiedzy i doświadczenia w obszarze standaryzacji nazw geograficznych,

Stwierdzając, że zebrany materiał należy przebadać i rozpropagować we wszystkich państwach,

Mając świadomość, że liczne państwa mogły opublikować już obszerne gazetery narodowe,

1. Zaleca, aby każde państwo przygotowało mapy, a także wykazy nazw zestandaryzowanych, zgodnie z rezolucją nr 35 przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych koordynowała wysiłki na szczeblu narodowym zgodnie z zaleceniami rezolucji nr 35 przyjętej przez II Konferencję oraz relacjonowała na kolejnych konferencjach poczynione postępy.

11. **BIBLIOGRAFIE**

I/5 **Wymiana informacji i opracowywanie bibliografii**

Konferencja,

Dostrzegając ogromną liczbę nazw geograficznych występującą na świecie oraz różnorodność programów dotyczących terminologii geograficznej używanych w poszczególnych państwach,

Uwzględniając korzyści płynące dla państw członkowskich ONZ oraz członków wyspecjalizowanych agencji ONZ z wymiany informacji związanych zarówno z ulepszaniem ich własnych programów z zakresu nazewnictwa, jak i wspieraniem procesu standaryzacji nazw geograficznych,

Zaleca, aby Sekretariat ONZ nadal służył za centrum dokumentacyjne, zajmujące się zbieraniem i rozpowszechnianiem informacji, opracowywaniem i dystrybucją bibliografii oraz przyjmowaniem ustaleń odnośnie bezpośredniej wymiany pomiędzy państwami członkowskimi.

II/15 **Bibliografia**

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów wystąpiła z wnioskiem o udostępnienie bibliografii gazeterów i słowników,

Stwierdzając ponadto, że ekspert z Republiki Federalnej Niemiec, pan E. Meynen, prawie zakończył opracowywanie takiej bibliografii,

Zaleca opublikowanie bibliografii, już po jej ukończeniu, w biuletynie *World Cartography*.

V/9 **Publikacje Organizacji Narodów Zjednoczonych**

Konferencja,

Potwierdzając ponownie konieczność międzynarodowej wymiany informacji dotyczących osiągnięć na polu narodowej i międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych,

1. Z zadowoleniem odnotowuje opublikowanie przez ONZ tomu XVIII biuletynu *World Cartography* (w 1986 r.), poświęconemu tematowi nazw geograficznych, który został rozprowadzony wśród odbiorców na całym świecie i bardzo życzliwie przyjęty przez państwa członkowskie ONZ;
2. Zaleca zachęcenie Departamentu Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ do zwiększenia zaangażowania w proces opracowywania i

koordynacji publikacji ONZ, które ułatwiają wymianę informacji oraz przekazywanie wiedzy z zakresu nazw geograficznych.

V/24 Półrocznik informacyjny

Konferencja

Uwzględniając zapotrzebowanie na światową sieć informacyjną w odniesieniu do nazw geograficznych,

1. Zaleca, aby państwa dostarczały do Sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych informacje dotyczące narodowych działań w zakresie nazw geograficznych;
2. Zaleca także, aby Sekretariat ONZ opracowywał półrocznik informacyjny, udostępniający informacje dotyczące (a) działań takich jak szkolenia, nowe publikacje i spotkania regionalne oraz (b) istotnych decyzji w odniesieniu do nazw geograficznych, a następnie rozprowadzał go wśród organów nazewniczych zajmujących się nazwami geograficznymi i agencji kartograficznych.

12. WYMIANA DOŚWIADCZEŃ

I/6 Pomoc techniczna

Konferencja

Uwzględniając ważną rolę jaką pomoc techniczna ONZ odgrywała i wciąż odgrywa w dziedzinie kartografii,

Uznając wkład jaki Organizacja Narodów Zjednoczonych wniosła i nadal wnosi na tym polu,

1. Zaleca, aby każdorazowo, gdy udzielana jest techniczna pomoc ekspertów w pracach z zakresu geodezji i sporządzania map, zwracano należytą uwagę na kwestie związane ze standaryzacją nazw geograficznych;
2. Ponadto zaleca, aby poszczególne państwa lub grupy państw z tego samego regionu lub mające wspólny interes wnioskowały, gdy zajdzie taka potrzeba, o udzielenie pomocy technicznej polegającej na zorganizowaniu szkoleń dla personelu, udostępnieniu konsultantów i/lub materiałów oraz informacji technicznych i mającej ich zdaniem znaczenie w realizowaniu narodowych programów roboczych w zakresie standaryzacji nazw geograficznych.

II/20 Wymiana doświadczeń

Konferencja,

Uwzględniając zasadność wymiany doświadczeń pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za standaryzację nazw geograficznych w ramach danej sekcji i/lub regionu,

Zaleca organizowanie wzajemnych wizyt członków Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

13. AUTOMATYCZNE PRZETWARZANIE DANYCH

I/3 Automatyczne przetwarzanie danych

Konferencja,

Dostrzegając szybkie postępy w dziedzinie automatycznego przetwarzania danych oraz szybkie zmiany zachodzące w dziedzinie technologii komputerowej,

Uwzględniając znaczenie różnorodnego zastosowania tych pomocy technicznych w odniesieniu do nazw geograficznych w celu sporządzenia listy nazw geograficznych pozwalającej na nieustanne aktualizowanie rejestru zaakceptowanych nazw, sporządzenia listy nazw szczególnego rodzaju lub odzyskiwania nazw według określonych kategorii lub innych wymogów,

Stwierdzając, że w procesie projektowania wyposażenia elektronicznego oraz systemów wykorzystywania nazw geograficznych, należy stosownie uwzględnić problematykę nazw geograficznych,

1. Zaleca zwrócić się do wszystkich państw członkowskich, które już zaangażowały się w stosowanie programów do automatycznego przetwarzania danych lub były zaangażowane w dyskusje w sprawie automatycznego przetwarzania danych dotyczących nazw, z prośbą o wzajemną wymianę informacji; w tym celu pomocne będzie przedłożenie przez państwa członkowskie raportów w językach oficjalnych ONZ;
2. Ponadto zaleca, aby specjaliści ds. nazw utworzyli i utrzymywali robocze kanały komunikacji z projektantami wyposażenia, i aby wyniki tych konsultacji były szybko przekazywane organom nazewniczym w państwach członkowskich;
3. Zwraca się z prośbą, aby Wydział Kartograficzny w Departamencie do spraw Ekonomiczno-Socjalnych Sekretariatu ONZ służył za centrum dokumentacji, które zajmowałoby się zbieraniem i rozprowadzaniem informacji oraz dokumentów dotyczących automatycznego przetwarzania danych;
4. Ponadto zwraca się z prośbą, aby Sekretarz Generalny pomógł w stworzeniu norm międzynarodowych w odniesieniu do struktur kodowania geograficznego i wytycznych proceduralnych.

II/30 Zastosowanie przetwarzania danych

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie rezolucji nr 3 w sprawie automatycznego przetwarzania danych, przyjętej przez I Konferencję w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Ponadto uwzględniając rozwijające się możliwości techniczne pozwalające na przezwyciężanie trudności i unikanie ryzyka związanych z automatycznym przetwarzaniem danych z zakresu nazw geograficznych,

Zaleca, aby automatyczne przetwarzanie danych w odniesieniu do nazw geograficznych było stosowane z ostrożnością i przy bliskiej współpracy pomiędzy państwami zaangażowanymi, a także przy zachowaniu ostrożności pozwalającej zagwarantować, że nazwy nie zostaną w żaden sposób zniekształcone lub skrócone, np. pod względem znaków diakrytycznych, zastosowania dużych i małych liter oraz znaków specjalnych.

III/3 Automatyczne przetwarzanie danych

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie rezolucji nr 3 przyjętej przez I Konferencję w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz rezolucji nr 30 przyjętej przez II Konferencję,

Uwzględniając plany dotyczące publikowania gazeterów pod auspicjami ONZ, w tym zwięzłego gazetera światowego opartego na narodowych zestandaryzowanych nazwach,

Dostrzegając rosnące zastosowanie automatycznego przetwarzania danych w zarządzaniu informacjami z zakresu nazw geograficznych oraz w opracowywaniu gazeterów,

1. Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zastanowiła się nad problemem kompatybilności systemów informacyjnych dotyczących nazw geograficznych (składników informacji)¹⁹ zestawionych przez różne państwa w celu wykorzystania w gazeterach i systemach automatycznego przetwarzania danych;
2. Ponadto zaleca, aby Grupa Ekspertów uznała znaczenie kompatybilności środków zapisu generowanych przez automatyczne przetwarzanie danych (np. kasety magnetofonowe), tak aby informacje dotyczące nazw geograficznych były udostępnianie użytkownikom międzynarodowym w formach innych niż drukowana.

IV/18 Wspólne opracowywanie danych toponimicznych

Konferencja,

Stwierdzając, że rozdzielenie tematów dotyczących automatycznego przetwarzania danych od tematu gazeterów staje się coraz trudniejsze,

Uznając, że automatyczne przetwarzanie danych jest tylko jednym ze sposobów tworzenia rejestrów informacji nazwicznej,

Ponadto uznając, że gazetery są tylko jednym z produktów rejestrów informacji nazwicznej,

Zaleca, aby przyszłe Konferencje ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i sesje UNGEGN omawiały oba tematy w ramach jednego punktu porządku obrad, zatytułowanego „Rejestry danych toponimicznych, (a) tworzenie, (b) utrzymywanie i (c) dane wyjściowe, w tym opracowanie gazeterów”.

IV/19 Wymiana informacji w automatycznym przetwarzaniu danych

Konferencja,

Uwzględniając postępy osiągnięte w dziedzinie automatycznego przetwarzania danych w odniesieniu do nazw geograficznych,

Dostrzegając korzyści płynące z wymiany przez państwa, w okresach pomiędzy Konferencjami ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, informacji dotyczących wszystkich kwestii związanych z nazwami geograficznymi,

Zaleca, aby wszystkie państwa wysłały do Wydziału Kartograficznego Ośrodka Zasobów Naturalnych i Energii przy Departamencie Współpracy Technicznej na rzecz Rozwoju w Sekretariacie ONZ raporty w sprawie postępu osiągniętego w procesie zbierania, edycji, spisywania i publikowania nazw geograficznych, szczególnie na polu automatycznego przetwarzania danych, tak aby możliwe było stworzenie rocznego kompendium informacji, rozprowadzanego według uznania przez Wydział Kartograficzny.

V/17 Bezpośrednia wymiana informacji toponimicznych pomiędzy różnymi systemami komputerowymi

Konferencja,

Uwzględniając postępy poczynione przez liczne państwa w dziedzinie skomputeryzowanego przetwarzania nazw geograficznych,

Uwzględniając także istotne nakłady pracy zainwestowane w rozwój takich metod i zakładając, że z metod tych skorzysta rosnąca liczba państw,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, konsultując się z państwami, które już stworzyły takie metody, sprawdziła możliwość opracowania przewodnika dotyczącego bezpośredniej komunikacji z różnymi systemami komputerowymi i wymiany informacji toponimicznych między nimi.

VII/6 Formaty i normy wymiany danych toponimicznych

Konferencja,

Przypominając, że w zaleceniu E rezolucji nr 4, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, określono minimalną zawartość gazeterów,

Stwierdzając, że na XVII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych powołano Grupę Roboczą ds. Formatów i Norm Wymiany Danych Toponimicznych,

Uwzględniając ponadto raport przygotowany przez grupę roboczą na VII Konferencję,²⁰

Uznając możliwości państw w zakresie promowania przy użyciu środków cyfrowych, w tym Internetu, międzynarodowego stosowania ich zestandaryzowanych nazw narodowych,

1. Zaleca, aby państwa poprzez publikację i wymianę cyfrowych danych toponimicznych, przy wykorzystaniu międzynarodowych norm kodowania tekstu oraz cyfrowego formatu gazeterów w oparciu o zalecenie E rezolucji nr 4, propagowały międzynarodowe stosowanie zestandaryzowanych nazw narodowych;
2. Zaleca ponadto, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych nawiązała kontakt z Konsorcjum Unicode w celu informowania go o znalezionych w dziedzinie toponimii wymogach dotyczących kodowania tekstu i w celu promowania rozwoju narzędzi komputerowych ułatwiających cyfrową wymianę informacji z zakresu nazw geograficznych.

VII/9 Standaryzacja nazw geograficznych z wykorzystaniem Internetu

Konferencja,

Dostrzegając potencjał Internetu w zakresie popularyzowania i realizacji celów oraz rezolucji przyjętych przez Konferencje ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Ponadto dostrzegając znaczenie zachowania przez państwa ich indywidualnego dziedzictwa toponimicznego oraz promowania międzynarodowego stosowania ich narodowo zestandaryzowanych nazw, wszelkimi dostępnymi środkami, w tym za pośrednictwem Internetu,

Stwierdzając, że obecnie możliwe jest utworzenie, przy niskich nakładach finansowych, stron internetowych poświęconych toponimii,

1. Zaleca utworzenie narodowych stron internetowych poświęconych toponimii i stosowanie ich do różnorodnych celów, w tym do:
 - (a) Informowania o procesie standaryzacji nazw geograficznych;
 - (b) Publikowania przewodników toponimicznych;
 - (c) Informowania o szkoleniach toponimicznych;

- (d) Informowania o narodowo zestandaryzowanych nazwach;
 - (e) Zapewnienia interaktywnych możliwości w zakresie odpowiadania na zapytania dotyczące nazw geograficznych;
 - (f) Ułatwienia międzynarodowej wymiany danych toponimicznych;
2. Zaleca ponadto Sekretariatowi Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych utworzenie strony internetowej UNGEGN;
 3. Zaleca ponadto Grupie Roboczej ds. Szkoleń Toponimicznych rozważenie możliwości stworzenia internetowego kursu toponimicznego;
 4. Zaleca ponadto, aby dostęp do danych na internetowych stronach poświęconych toponimii był darmowy, co przyniesie korzyści procesowi standaryzacji międzynarodowej.

VIII/6 Integracja danych dotyczących nazw geograficznych w krajowej i regionalnej infrastrukturze danych przestrzennych

Konferencja,

Podkreślając, że informacje dotyczące zestandaryzowanych nazw geograficznych stanowią istotny składnik skutecznego rozwoju gospodarek narodowych we wszystkich państwach,

Stwierdzając, że nazwy geograficzne są powszechnym środkiem dostępu do informacji geograficznych i infrastruktur danych przestrzennych,

Przypominając, że XV Regionalna Konferencja Kartograficzna ONZ dla Azji i Pacyfiku, zorganizowana w Kuala Lumpur w roku 2000 uznała promowanie krajowych i regionalnych programów standaryzacji nazw geograficznych,²¹

Przypominając także, że VII Regionalna Konferencja Kartograficzna ONZ dla Ameryk, zorganizowana w Nowym Jorku w roku 2001, uznała znaczenie zestandaryzowanych i jednolitych nazw geograficznych jako podstawowych komponentów w krajowych i regionalnych infrastrukturach danych przestrzennych,²²

Zaleca rozważenie zastosowania zestandaryzowanych nazw geograficznych w procesie tworzenia krajowych i regionalnych infrastruktur danych przestrzennych oraz uwzględnienie tych nazw na etapie projektu, rozwoju oraz wdrożenia tych infrastruktur.

VIII/7 Formaty i normy wymiany danych toponimicznych

Konferencja,

Przypominając, że VII Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w swojej rezolucji VII/6 zalecała wymianę cyfrową narodowo zestandaryzowanych nazw geograficznych oraz nawiązanie współpracy z Konsorcjum Unicode,

Przypominając także, że VII Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w swojej rezolucji VII/13 zalecała nawiązanie współpracy z Międzynarodową Organizacją Normalizacyjną,

Stwierdzając, że Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych nawiązała już współpracę zarówno z Konsorcjum Unicode, jak i z Międzynarodową Organizacją Normalizacyjną,

Stwierdzając także, że wymagane jest ustanowienie stosownych norm międzynarodowych dotyczących cyfrowej wymiany danych toponimicznych,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych aktywne promowanie, poprzez stosunki utrzymywane z organizacjami normalizacyjnymi, tworzenia norm międzynarodowych dotyczących cyfrowej wymiany danych toponimicznych.

VIII/10 Procedury z zakresu zbierania danych toponimicznych

Konferencja,

Powołując się na znaczenie zbierania nazw geograficznych w terenie, przewidziane w zaleceniu B rezolucji nr 4, przyjętej przez I Konferencją ONZ w sprawie Nazw Geograficznych oraz odnotowane w rezolucji nr 27 przyjętej przez II Konferencję,

Dostrzegając szybko rozpowszechniające się zapotrzebowanie na bardzo dokładne i kompletne informacje z zakresu nazw geograficznych i inne powiązane informacje,

Uwzględniając rosnące zapotrzebowanie na stosowanie wszystkich kategorii nazw geograficznych w systemie informacji geograficznej (GIS), a także w wyspecjalizowanych i wielofunkcyjnych zautomatyzowanych bazach danych,

Zaleca, aby rządy rozbudowały swoje dotychczasowe procedury zbierania nazw geograficznych i ustanowiły procedury służące do zbierania nazw ze wszystkich właściwych źródeł, tak aby móc reagować na potrzeby użytkowników korzystających z nazw geograficznych.

IX/6 Baza danych nazw geograficznych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Przypominając, że Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na swojej XXII Sesji, zorganizowanej w Nowym Jorku w dniach 20-29 kwietnia 2004 r., zalecała utworzenie międzynarodowej bazy danych zawierającej nazwy państw i największych miast,

Uwzględniając nieustające wysiłki Sekretariatu Grupy Ekspertów, w ramach Wydziału Statystycznego ONZ, na rzecz zbudowania bazy danych zawierającej nazwy państw i nazwy najważniejszych miast świata w wielojęzycznym, georeferencyjnym formacie obejmującym również różne systemy pisma,

Uznając, że dostępność zestawów podstawowych danych ramowych w sprawie narodowych podziałów administracyjnych, przewidzianych w projekcie Second Administrative Level Boundaries (SALB) pod auspicjami Grupy Roboczej ONZ ds. Informacji Geograficznej (UNGIWG) ma kluczowe znaczenie w analizie i zarządzaniu zjawiskiem socjo-ekonomicznym,

Zaleca, aby Wydział Statystyczny ONZ, przy wsparciu Sekcji Kartograficznej ONZ oraz projektu zestawów danych dla podziałów administracyjnych – Second Administrative Level Boundaries, współpracował z Grupą Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych i państwami członkowskimi nad dalszym rozwojem, zapełnianiem i utrzymywaniem baz danych nazw geograficznych Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, początkowo zawierających nazwy państw, ich stolic i najważniejszych miast.

IX/7 Rozpowszechnianie informacji dotyczących pochodzenia i znaczenia nazw geograficznych

Konferencja,

Powołując się na zalecenie B rezolucji I/4, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, które zawierało wytyczne dotyczące badań nad pisemnymi i ustnymi formami nazw geograficznych oraz ich znaczeniami,

Powołując się także na rezolucję VII/9, przyjętą przez VII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, w której uznano potencjał Internetu w zakresie promowania i realizowania celów oraz rezolucji przyjętych przez Konferencje ONZ oraz zalecano państwom stworzenie stron internetowych promujących ich zestandaryzowane nazwy,

Stwierdzając, że rezolucja VIII/9, przyjęta przez VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych nawoływała do głębszego zrozumienia znaczenia nazw geograficznych w odniesieniu do lokalnego, regionalnego i narodowego dziedzictwa oraz tożsamości,

Uznając, że znaczenie nazw geograficznych stanowi wartościowy aspekt informacji dotyczących dziedzictwa, który może potencjalnie zwiększać poczucie tożsamości i jednocześnie promować świadomość uniwersalności podejmowanych przez człowieka działań w zakresie nazewnictwa,

Zaleca, aby drukowane lub internetowe gazety narodowe oraz bazy danych zawierały, o ile jest to możliwe, informacje dotyczące pochodzenia i znaczenia nazw geograficznych, oparte na powszechnych i/lub naukowych źródłach, wraz z powiązаныmi informacjami technicznymi.

14. EGZONIMY

II/28 Wykazy egzonimów (nazw zwyczajowych, nazw tradycyjnych)

Konferencja,

Pragnąc ułatwić międzynarodową standaryzację nazw geograficznych,

Uznając, że określone egzonimy (nazwy zwyczajowe, nazwy tradycyjne) stanowią żywą i ważną część języków,

Uznając ponadto, że określone egzonimy (nazwy zwyczajowe, nazwy tradycyjne) pozostają obecne w języku nawet po zmniejszeniu się zapotrzebowania na nie,

Zaleca narodowym organom nazewniczym przygotowanie wykazów obecnie stosowanych egzonimów, przejrzanie ich w celu potencjalnego usunięcia wybranych nazw oraz opublikowanie rezultatów.

II/29 Egzonimy

I

Konferencja,

Uznając zasadność ograniczenia zastosowania egzonimów,

Zaleca, aby w ramach międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych ograniczyć, w jak największym stopniu i jak najszybciej, stosowanie egzonimów odnoszących się do obiektów geograficznych położonych wyłącznie na terytorium jednego państwa.

II

Konferencja,

Uznając, że egzonimy tracą na znaczeniu, nawet w zastosowaniu krajowym,

1. Zaleca rozważenie ograniczenia zastosowania egzonimów w publikacjach przeznaczonych wyłącznie do użytku krajowego;
2. Ponadto zaleca, aby w przypadkach, gdy egzonimy zostały zachowane, podawać również, w jak największym stopniu, lokalne nazwy oficjalne.

II/35 Tymczasowe wykazy nazw zestandaryzowanych

Konferencja,

Uznając, że ostateczna publikacja pełnych gazeterów narodowych w niektórych państwach może nie być natychmiastowo możliwa,

Ponadto uznając konieczność posiadania podstawowego zasobu nazw zestandaryzowanych dostępnych w użytku międzynarodowym,

Uwzględniając zainteresowanie licznych państw ideą zniesienia egzonimów i stosowania narodowo zestandaryzowanych nazw, a w celu przyspieszenia tego procesu,

1. Zaleca, aby tymczasem państwa opublikowały, w rozsądnych granicach czasowych, wykazy najważniejszych nazw obiektów geograficznych, w tym jednostek administracyjnych, z ich obszarów;
2. Zaleca ponadto, aby w miarę możliwości, we wspomnianych wykazach uwzględniać dodatkowo nazwy zlatynizowane zgodnie z systemem latynizacji przewidzianym przez I i II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych dla danego rodzaju pisma, jeśli nazwy te zostały oficjalnie zapisane w alfabecie innym niż łaciński.

III/18 Badanie egzonimów

Konferencja,

Stwierdzając, że zgodnie z rezolucją nr 8 przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych poczyniono postępy w kwestii egzonimów o tyle, że kilka państw określiło i przygotowało, lub przygotowuje, listy własnych egzonimów,

Uznając jednak, że nie we wszystkich państwach postępy były jednakowe,

Ponadto uznając, że do zmniejszenia ilości egzonimów należących do różnych typów językowych i różnych kategorii lingwistycznych konieczne są zróżnicowane metody,

Zaleca, aby (a) państwa, o których mowa nadal pracowały nad przygotowaniem tymczasowej listy egzonimów, wyodrębniając spośród nich te nadające się do wczesnego usunięcia; (b) Grupa Ekspertów przyczyniła się do wymiany przez zainteresowane państwa informacji

dotyczących wyników przeprowadzonych przez te państwa badań różnych kategorii egzonimów.

III/19 Wykazy egzonimów

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że rezolucja nr 28 przyjęta przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych wzywa każde państwo do przygotowania listy obecnie stosowanych egzonimów,

Uwzględniając definicję słowa „egzonim” przedstawioną w dokumencie E/CONF.69/L.1, opracowanym przez II Konferencję,²³

Ponadto stwierdzając, że wdrożenie postanowień rezolucji nr 28 w jej obecnej formie niewątpliwie doprowadzi do utworzenia rozbudowanych wykazów egzonimów o wątpliwej wartości,

Zaleca, aby wykazy, o których mowa w rezolucji nr 28, nie zawierały następujących kategorii egzonimów: różniących się od nazwy oficjalnej wyłącznie opuszczeniem, dodaniem lub zmianą znaków diakrytycznych lub rodzajnika; różniących się od do nazwy oficjalnej wyłącznie zastosowaniem deklinacji lub derywacji; powstałych w wyniku przetłumaczenia terminu gatunkowego.

IV/20 Ograniczenie egzonimów

Konferencja,

Stwierdzając, że zgodnie z rezolucjami nr 18 i 19 przyjętymi przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych poczyniono dalsze postępy w kwestii ograniczenia liczby stosowanych egzonimów oraz liczby państw, które przygotowały listy własnych egzonimów,

Dostrzegając, że nie wszystkie państwa z jednakową intensywnością przeprowadziły proces ograniczenia liczby stosowanych egzonimów,

Dostrzegając ponadto, że metody i zasady mające na celu ograniczenia liczby stosowanych egzonimów powinny być nieustannie sprawdzane pod względem szybkiego wdrażania postanowień rezolucji oraz zrozumienia, że nie wszystkie państwa mogą zarządzać treścią map i atlasów wydawanych na ich terytorium,

Zaleca bardzo oszczędne stosowanie egzonimów wywołujących problemy międzynarodowe i publikowanie ich wraz z, podaną w nawiasach, narodowo uznawaną nazwą standardową.

V/13 Pierwszeństwo oficjalnych narodowych form nazw geograficznych

Konferencja,

Powołując się na rezolucję nr 28 przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i rezolucję nr 20 przyjętą przez IV Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że poczyniono postępy w zakresie ograniczenia liczby stosowanych egzonimów w kartografii i dziedzinach z nią powiązanych,

Dostrzegając, że proces ograniczania stosowania egzonimów w różnych państwach przebiega w różnym tempie,

Biorąc pod uwagę, że w procesie rozpowszechniania nazw obiektów zagranicznych istotną i efektywną rolę odgrywają liczne organizacje publiczne i prywatne, niebędące organami nazewniczymi,

1. Zaleca dalsze ograniczenie stosowania egzonimów,
2. Zaleca, bardziej szczegółowo, aby państwa zwiększyły podejmowane wysiłki mające na celu przekonanie organizacji prywatnych i publicznych, takich jak instytucje edukacyjne, firmy transportowe oraz media, do ograniczenia stosowania egzonimów w swoich publikacjach lub przynajmniej do zwiększenia stosowania nazw geograficznych w ich lokalnych zestandaryzowanych formach (tj. endonimów);
3. Zaleca także, aby w przypadku, gdy egzonimy są stosowane w publikacjach, na mapach i w innych dokumentach, na pierwszym miejscu podawać oficjalne nazwy narodowe.

VIII/4 Grupa Robocza UNGEGN ds. Egzonimów

Konferencja,

Powołując się na rezolucje nr 28, 29, 31 i 38 przyjęte przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, rezolucje nr 18 i 19 przyjęte przez III Konferencję, rezolucję nr 20 przyjętą przez IV Konferencję i rezolucję nr 13 przyjętą przez V Konferencję, a także rezolucje nr 4 i 10 przyjęte przez I Konferencję, rezolucję nr 35 przyjętą przez II Konferencję, rezolucję nr 7 przyjętą przez III Konferencję i rezolucję nr 4 przyjętą przez IV Konferencję,

Stwierdzając, że w niektórych państwach, pomimo ogólnego celu ograniczenia stosowania egzonimów, istnieje tendencja do zwiększania liczby egzonimów,

Uznając, że środki takie jak kategoryzacja stosowania egzonimów, publikacja przewodników z zakresu wymowy endonimów, opracowanie wytycznych zapewniających politycznie poprawne stosowanie egzonimów, pomogłyby w procesie ograniczania stosowania egzonimów,

Zaleca powołanie Grupy Roboczej UNGEGN ds. Egzonimów, której celem będzie przygotowanie opisanych powyżej środków.

15. LATYNIZACJA / ZASADY OGÓLNE

I/9 Jeden system latynizacji

Konferencja,

Biorąc pod uwagę powielanie form i chaos wynikające z obecności różnych systemów latynizacji opartych na strukturze fonetycznej języków przyjmujących,

1. Zaleca podjęcie wysiłków zmierzających do porozumienia w sprawie przyjęcia opartego na zasadach naukowych jednego systemu latynizacji z każdego niełacińskiego alfabetu lub systemu pisma, przeznaczonego do stosowania na szczeblu międzynarodowym;
2. Ponadto zaleca, aby specjalna grupa robocza podlegająca pod proponowany Stały Komitet Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych skoncentrowała się na tym temacie w celu przeprowadzenia badań porównawczych różnych systemów latynizacji i przeanalizowania ich mocnych i słabych stron pod kątem przydatności w procesie standaryzacji nazw geograficznych;
3. Ponadto zaleca, aby ta specjalna grupa robocza przyjrzała się poglądom wyrażonym przez różne organy międzynarodowe i narodowe, a także poszukała sposobów jak najszybszego przyjęcie na szczeblu międzynarodowym jednego systemu latynizacji z każdego niełacińskiego alfabetu lub systemu pisma.

I/10 Znaki diakrytyczne towarzyszące literom alfabetu łacińskiego

Konferencja,

Uznając, że akcenty i znaki diakrytyczne towarzyszące literom alfabetu łacińskiego w wielu językach, stanowią nierozdzielalną część pisowni tych języków, w której służą do wyrażania podstawowych cech danego języka, takich jak akcent toniczny, długość i stopień otwartości samogłosek oraz inne istotne aspekty dotyczące wymowy i znaczenia,

Zaleca, aby wszystkie nazwy geograficzne oficjalnie zapisane w tych alfabetach w zastosowaniu międzynarodowym pozostały niezmiennione i zachowały wszystkie znaki szczególne, nawet w przypadku, a wręcz szczególnie wtedy, gdy są zapisane dużymi literami.

II/13 Publikacja systemów latynizacjiKonferencja,

Przyjąwszy kilka systemów latynizacji różnych alfabetów w zakresie międzynarodowej kartografii,

Zaleca Organizacji Narodów Zjednoczonych ich opublikowanie w biuletynie informacyjnym przeznaczonym do rozpowszechnienia na szeroką skalę we wszystkich państwach członkowskich.

III/25 Jeden system latynizacji dla każdego nielacińskiego systemu pismaKonferencja,

Stwierdzając, że w okresie od zakończenia II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych nie poczyniono żadnych postępów w procesie opracowania jednego systemu latynizacji dla kilku ważnych języków,

Ponadto stwierdzając, że taki stan rzeczy wynika przede wszystkim z tego, że państwa, w których te języki występują nie uczestniczyły dotychczas w sesjach UNGEGN oraz w konferencjach ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych,

Dostrzegając konieczność opracowania systemu latynizacji dla tych języków,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zajęcie się tą sprawą.

IV/15 Wytyczne dotyczące rozważenia systemów latynizacjiKonferencja,

Dostrzegając potrzebę zapewnienia maksymalnej stabilności systemów latynizacji,

Stwierdzając, że potrzebne są wytyczne pozwalające zarządzać procesem rozważania możliwości stworzenia systemów latynizacji,

Ponadto uwzględniając zasadę mówiącą, że standaryzacja międzynarodowa powinna być oparta na standaryzacji narodowej,

1. Zaleca rozważenie możliwości stworzenia nowych systemów latynizacji do użytku międzynarodowego wyłącznie pod warunkiem, że państwa wnioskujące wdrożą te systemy w swoich produktach kartograficznych (mapach i mapach morskich);
2. Ponadto zaleca, aby państwa powstrzymały się od wprowadzania zmian do systemów uprzednio zatwierdzonych do użytku międzynarodowego.

IV/16 Wytyczne dotyczące etapu tworzenia systemów latynizacjiKonferencja,

Potwierdzając ponownie ważność rezolucji nr 9, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, dotyczącej utworzenia jednego systemu latynizacji dla każdego niełacińskiego systemu pisma,

Dostrzegając jednakże trudności związane z dojściem do porozumienia w sprawie systemów latynizacji dogodnych dla wszystkich państw,

Biorąc pod uwagę, że potrzebne są stosowne konsultacje, szczególnie w ramach Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na swojej najbliższej sesji zwróciła się z prośbą do Grupy Roboczej ds. Jednego Systemu Latynizacji dla każdego Niełacińskiego Systemu Pisma o omówienie każdego systemu, który zostanie jej przedłożony, i o przedstawienie swoich wniosków na kolejnej sesji UNGEGN.

IX/8 Wdrażanie systemów latynizacji przez państwa wnioskująceKonferencja,

Przypominając, że rezolucja IV/15, przyjęta przez IV Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych wzywała do zastanowienia się nad utworzeniem systemów latynizacji wyłącznie pod warunkiem, że państwa wnioskujące wdrożą te systemy do swoich narodowych produktów kartograficznych,

Potwierdzając ponownie ogólną zasadę ustanowioną we wspomnianej rezolucji, mówiącą że nie należy zmieniać systemów przyjętych do użytku międzynarodowego,

Uznając jednakże, że w następstwie przyjęcia systemu latynizacji na szczeblu międzynarodowym, państwo wnioskujące może, z powodów nieprzewidzianych w momencie przyjęcia, doświadczać trudności z wdrożeniem tego systemu na szczeblu narodowym,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych mogła ponownie zastanowić się nad stosownością każdego systemu latynizacji przyjętego na szczeblu międzynarodowym, który nie został oficjalnie wdrożony przez państwo wnioskujące w okresie dziesięciu lat od daty przyjęcia właściwej rezolucji, lub który po upływie tego samego okresu nie jest już stosowany przez to państwo.

16. LATYNIZACJA W PODZIALE NA JEZYKI

I/11 Znaki diakrytyczne towarzyszące literom alfabetu arabskiego

Konferencja,

Uznając, że współczesna praktyka wymaga przetłumaczenia nazw geograficznych zapisanych za pomocą alfabetu arabskiego pod względem form standardowych, czyli inaczej mówiąc klasycznych,

Zaleca państwom stosującym język arabski jak najszybsze dostarczenie kompletnej dokumentacji dotyczącej wszystkich nazw geograficznych, w tym informacje o wszystkich samogłoskach oraz zapisie spółgłosek niezwoikalizowanych i podwójnych przy użyciu arabskich znaków diakrytycznych, takich jak znaczniki samogłosek, szadda, hamza i sukun.

I/12 Latynizacja arabskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając system latynizacji obecnie stosowany w transliteracji nazw dla oficjalnych zlatynizowanych map niektórych państw arabskich, takich jak Libia i Arabia Saudyjska,

Ponadto uwzględniając odmienny system latynizacji stosowany obecnie w procesie sporządzania map innych państw arabskich, takich jak Liban i Syria,

Uznając różnorodność systemów stosowanych w pozostałych państwach arabskich,

Zaleca, aby te państwa arabskie, które zamierzają sporządzać zlatynizowane wersje map lub gazeterów przeznaczonych do użytku oficjalnego, zbadały możliwość uzgodnienia jednego systemu latynizacji arabskich nazw geograficznych do oficjalnego użytku we wszystkich państwach arabskich lub przyjęcie maksymalnie dwóch systemów, o ile stosowanie jednego systemu latynizacji okaże się niewykonalne, jednego opartego na francuskim systemie transliteracji i drugiego opartego na systemie angielskim.

I/13 Latynizacja irańskich nazw geograficznych

Konferencja,

Stwierdzając, że Iran oficjalnie przyjął i przez wiele lat stosował system latynizacji irańskich nazw geograficznych z pisma perskiego,

Ponadto stwierdzając, że system ten harmonizuje z naukowymi zasadami językowymi dotyczącymi przeniesień pomiędzy systemami pism,

Zaleca przyjęcie, w charakterze międzynarodowego systemu latynizacji z pisma perskiego irańskich nazw geograficznych, systemu ustanowionego przez rząd Iranu w publikacji z

września 1966 r., zatytułowanej w wersji angielskiej *Transliteration of Farsi Geographic Names to Latin Alphabet* [*Transliteracja perskich nazw geograficznych na alfabet łaciński*].

I/14 Latynizacja tajskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając zmodyfikowany system ogólny obecnie stosowany oficjalnie w transkrypcji nazw geograficznych z pisma tajskiego do łacińskiego,

Uwzględniając zastosowanie tego systemu w oficjalnych dwujęzycznych mapach Tajlandii,

Stwierdzając ponadto, że nie ma innego konkurencyjnego systemu latynizacji nazw tajskich,

Zaleca przyjęcie zmodyfikowanego systemu ogólnego przygotowanego przez Królewski Instytut Tajlandii²⁴ jako międzynarodowego systemu latynizacji tajskich nazw geograficznych.

I/15 Latynizacja chińskich nazw geograficznych

Konferencja,

Dostrzegając niezwykle złożoną naturę problemów związanych z latynizacją chińskich znaków,

Dostrzegając ponadto konieczność przyjęcia jednego systemu latynizacji chińskich nazw geograficznych,

1. Zaleca Stałemu Komitetowi Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zwrócić uwagi na system latynizacji stosowany obecnie przez rząd Chin w latynizacji oficjalnych map, książek i innych dokumentów dotyczących nazw geograficznych i jego związek z innymi systemami latynizacji;
2. Ponadto zaleca Stałemu Komitetowi Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zastanowienie się nad możliwością przyjęcia tego systemu jako standardowego systemu latynizacji chińskich nazw geograficznych.

I/17 Transliteracja pisma amharskiego do alfabetu łacińskiego

Konferencja,

Uznając konieczność przyjęcia jednego systemu transliteracji pisma amharskiego do alfabetu łacińskiego,

Zaleca Stałemu Komitetowi Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zastanowienie się nad przyjęciem systemu transliteracji z pisma amharskiego na alfabet angielski, zaakceptowanego

przez etiopski organ nazewniczy jako standardowego systemu międzynarodowego zapisu etiopskich nazw geograficznych w alfabecie łańskim.

II/5 Bułgarska cyrylica

Konferencja

Stwierdzając, że Bułgaria oficjalnie przyjęła i przez wiele lat stosowała system latynizacji bułgarskich nazw geograficznych z bułgarskiej cyrylicy,

Stwierdzając także, że znaczna część bułgarskich nazw geograficznych obecnie zapisywana jest w systemie transliteracji dla bułgarskiej cyrylicy BGN/PCGN przyjętym w 1952 r.,

Zaleca, przyjęcie systemu ustanowionego przez Radę ds. Ortografii i Transkrypcji Nazw Geograficznych w angielskiej wersji zatytułowanej *System of Transliteration and Transcription of Bulgarian Geographical Names in Roman Letters* [System transliteracji i transkrypcji bułgarskich nazw geograficznych w alfabecie łańskim] (Sofia 1972 r.), wraz z dodatkową klauzulą stanowiącą, że pewne alternatywne znaki przypisane literom bułgarskiej cyrylicy mogą być stosowane tylko łącznie, w charakterze międzynarodowego systemu latynizacji bułgarskich nazw geograficznych z bułgarskiej cyrylicy do alfabetu łańskiego.

ZALĄCZNIK DO II/5

1. А а	a	12. Л л	l	23. Ц ц	c
2. Б б	b	13. М м	m	24. Ч ч	č
3. В в	v	14. Н н	n	25. Ш ш	š
4. Г г	g	15. О о	o	26. Щ щ	št
5. Д д	d	16. П п	p	27. Ъ ъ	â
6. Е е	e	17. Р р	r	28. Ь ь	j
7. Ж ж	ž	18. С с	s	29. Ю ю	ju
8. З з	z	19. Т т	t	30. Я я	ja
9. И и	i	20. У у	u	31. Ы ы	y
10. Й й	j	21. Ф ф	f	32. Ъ ъ	ja or e
11. К к	k	22. Х х	h	33. Ж ж	ǎ

Dozwolone jest stosowanie następujących znaków alternatywnych, ale tylko łącznie:

7. Ж ж	zh	25. Ш ш	sh	29. Ю ю	yu
10. Й й	y	26. Щ щ	sht	30. Я я	ya
22. Х х	kh	27. Ъ ъ	ǔ	32. Ъ ъ	ya or e*
23. Ц ц	ts	28. Ь ь	'	33. Ж ж	ǔ
24. Ч ч	ch				

* Jeśli wymowa jest znana, w przeciwnym wypadku ye.

II/6 Alfabety cyrylicie Jugosławii

Konferencja,

Dostrzegając, że w Jugosławii od dawna stosowano dwa rodzaje pisma, tj. alfabet łaciński i cyrylicę,

Dostrzegając ponadto, że latynizacja w Jugosławii jest stosowana w oficjalnych gazeterach i mapach zgodnie z jednolitym systemem,

Zaleca przyjęcie systemu stosowanego w oficjalnej publikacji *Imenik Mesta* (Gazeter miejsc zamieszkałych), wydanej ostatnio w 1971 r. przez Federalny Urząd Statystyczny w Belgradzie, jako międzynarodowego systemu latynizacji cyrylickich alfabetów oficjalnie stosowanych w Jugosławii dla jugosłowiańskich nazw geograficznych.

II/7 Latynizacja pisma amharskiego

Konferencja,

Dostrzegając konieczność przyjęcia jednego systemu transliteracji pisma amharskiego do alfabetu łacińskiego,

Zaleca przyjęcie *Amharic to English Transliteration System* [Systemu transliteracji z amharskiego do angielskiego] (wydanie drugie, poprawione, sierpień 1962 r.), przyjętego przez Etiopski Instytut Map i Geografii, jako standardowego międzynarodowego systemu zapisywania etiopskich nazw geograficznych w alfabecie łacińskim.

II/8 Latynizacja arabskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uwzględniając rezolucje nr 11 i 12 przyjęte przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw geograficznych,

Uwzględniając system przyjęty przez ekspertów arabskich podczas Konferencji zorganizowanej w Bejrucie w 1971 r., którego kopia stanowi załącznik do dokumentu E/CONF.61/L.77,²⁵

Ponadto uwzględniając poprawki praktyczne zaproponowane i uzgodnione przez przedstawicieli państw arabskich podczas konferencji,

Zaleca przyjęcie zmienionego systemu bejruckiego, pokazanego w załączniku do dokumentu E/CONF.61/L.77, w celu latynizacji nazw geograficznych w ramach tych państw arabskich, w których system ten jest oficjalnie uznawany.

II/9 Latynizacja hebrajskich nazw geograficznych

Konferencja,

Stwierdzając, że system latynizacji opisany w przypisach 1 i 2 do dokumentu E/CONF.61/L.15,²⁶ został przyjęty i zalegalizowany przez rząd Izraela,

Ponadto stwierdzając, że w systemie tym występuje znaczny zakres toponimiczny,

Zaleca przyjęcie tego systemu w celu latynizacji nazw geograficznych z obszaru Izraela do użytku międzynarodowego.

II/10 Latynizacja kambodżańskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając konieczność przyjęcia jednego systemu latynizacji kambodżańskiego systemu pisma,

Zaleca przyjęcie systemu ustanowionego w dokumencie E/CONF.61/L.5/Add.18²⁷ jako standardowego międzynarodowego systemu zapisu kambodżańskich nazw geograficznych w alfabecie łacińskim.

II/11 Transliteracja do alfabetu łacińskiego i pisma dewanagari języków grupy indyjskiej

Konferencja,

Powołując się na podpunkt (c) zalecenia D – Obszary wielojęzyczne, zawartego w rezolucji nr 4, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając konieczność latynizacji nazw geograficznych w językach oficjalnych grupy indyjskiej, stosowanej w międzynarodowej kartografii,

Zaleca przyjęcie *Transliteration into Roman and Devanagari of the Languages of the Indian Group* [*Transliteracja do alfabetu łacińskiego i pisma dewanagari języków grupy indyjskiej*],²⁸ z wyjątkiem języka syngaleskiego i języka tamilskiego, do latynizacji alfabetów języków grupy indyjskiej.

III/8 Latynizacja chińskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając, że schemat chińskiego alfabetu fonetycznego jest w Chinach oficjalnym schematem alfabetu łacińskiego i że w Chinach ustanowiono „Zasady transliteracji chińskich nazw obiektów za pomocą chińskiego alfabetu fonetycznego”,

Stwierdzając, że schemat chińskiego alfabetu fonetycznego jest rozsądny pod względem językowym i najlepiej nadaje się do latynizacji chińskich nazw geograficznych, że w Chinach wydano w chińskim zapisie fonetycznym (wraz z podaniem zwyczajowych form angielskich) „Atlas Chińskiej Republiki Ludowej” oraz „Gazeter chińskich nazw geograficznych” i inne materiały, oraz że schemat ten jest powszechnie stosowany,

Uwzględniając pełną możliwość przyjęcia, przy zachowaniu stosownego okresu przejściowego, chińskiego alfabetu fonetycznego (pinyin) w latynizacji chińskich nazw geograficznych na szczeblu międzynarodowym,

Zaleca przyjęcie chińskiego alfabetu fonetycznego (pinyin) jako międzynarodowego systemu latynizacji chińskich nazw geograficznych.

III/9 Latynizacja liter arabskich

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie utworzenia jednego systemu transliteracji alfabetu arabskiego do łacińskiego,

Uwzględniając trud poniesiony w związku z kwestią transliteracji oraz rezultaty osiągnięte podczas Konferencji w Bejrucie (w 1971 r.) i zmiany dotyczące systemu bejruckiego przyjęte podczas II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając trudności techniczne i praktyczne związane z zastosowaniem zmienionego systemu bejruckiego,²⁹

Zaleca, aby Sekcja Języka Arabskiego spotkała się i omówiła propozycje złożone przez Maroko, i aby przedstawiła uzgodnione rozwiązanie podczas VIII Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych.

III/10 Bułgarski alfabet cyrylicy

Konferencja,

Uznając, że rezolucja nr 5 przyjęta przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych nie jest już właściwa,

Zaleca wprowadzenie następujących zmian:

„Konferencja,

„Stwierdzając, że Bułgaria przyjęła w 1972 r. system transliteracji i transkrypcji bułgarskich nazw geograficznych do alfabetu łacińskiego, opracowany przez Radę ds. Ortografii i Transkrypcji Nazw Geograficznych w Sofii, który jest od tej pory stosowany,

„Biorąc pod uwagę, że znaczna ilość bułgarskich nazw geograficznych została poddana transliteracji zgodnej z tym systemem,

„Uznając także, że w przypadku bułgarskiej cyrylicy tylko jeden standaryzowany system spełnia wymogi międzynarodowej standaryzacji nazw geograficznych,

„Zaleca przyjęcie systemu transliteracji i transkrypcji bułgarskich nazw geograficznych do alfabetu łacińskiego, przedstawionego w załączniku poniżej, jako międzynarodowego systemu latynizacji bułgarskich nazw geograficznych.”

„ZAŁĄCZNIK do II/10

1	А а	А а	11	Н н	К к	21	Ф ф	F f
2	Б б	В в	12	Л л	Л л	22	Х х	Н н
3	В в	У у	13	М м	М м	23	Ц ц	С с
4	Г г	Г г	14	Н н	Н н	24	Ч ч	Ї ї
5	Д д	Д д	15	О о	О о	25	Ш ш	Ѕ ѕ
6	Е е	Е е	16	П п	Р р	26	Щ щ	Ѕ ѕ
7	Ж ж	Ж ж	17	Р р	Р р	27	Ъ ъ	Ă ă
8	З з	З з	18	С с	С с	28	Ь ь	Ј ј
9	И и	И и	19	Т т	Т т	29	Ю ю	Ју ју
10	Й й	Ј ј	20	У у	У у	30	Я я	Ја ја

III/11 Serbsko-chorwacki i macedoński alfabet cyrylicy Jugosławii

Konferencja,

Dostrzegając konieczność opracowania rezolucji nr 6 przyjętej przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Dostrzegając ponadto, że w Jugosławii od dawna stosuje się latynizację cyrylicy serbsko-chorwackiej i macedońskiej w oficjalnych gazeterach i na mapach,

Zaleca przyjęcie systemów przedstawionych w załączniku do wspomnianej rezolucji jako międzynarodowych systemów latynizacji serbsko-chorwackich i macedońskich nazw geograficznych z obszaru Jugosławii.

ZAŁĄCZNIK do III/11

Liczba porządkowa	Litera zapisana cyrylicą		Forma zlatynizowana
	Serbsko-chorwacką	Macedońską	
1	А а	А а	A a
2	Б б	Б б	B b
3	В в	В в	V v
4	Г г	Г г	G g
5	Д д	Д д	D d
6	Ђ ђ		Đ đ
7		Ѓ ѓ	G g <i>przed „e” i „u”</i> Đ đ <i>w pozostałych przypadkach</i>
8	Е е	Е е	E e
9	Ж ж	Ж ж	Ž ž
10	З з	З з	Z z
11		С с	Dz dz
12	И и	И и	I i
13	Ј ј	Ј ј	J j
14	К к	К к	K k
15	Л л	Л л	L l
16	Љ љ	Љ љ	Lj lj
17	М м	М м	M m
18	Н н	Н н	N n
19	Њ њ	Њ њ	Nj nj
20	О о	О о	O o
21	П п	П п	P p
22	Р р	Р р	R r
23	С с	С с	S s
24	Т т	Т т	T t
25	Ђ ђ		Ć ć
26		Ќ ќ	K k <i>przed „e” i „u”</i> Ć ć <i>w pozostałych przypadkach</i>
27	У у	У у	U u
28	Ф ф	Ф ф	F f
29	Х х	Х х	H h
30	Ц ц	Ц ц	C c
31	Ч ч	Ч ч	Č č
32	Џ џ	Џ џ	Dž dž
33	Ш ш	Ш ш	Š š

III/12 Transliteracja do alfabetu łacińskiego i pisma dewanagari języków z Sekcji Indii

Konferencja

Powołując się na rezolucję nr 11 przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając zmiany i poprawki przedstawione w dokumencie E/CONF.69/L.116,³⁰

Ponadto stwierdzając, że obecnie można zastosować już uwagę dotyczącą języka tamilskiego,

Zaleca przyjęcie tabel transliteracji do alfabetu łacińskiego i pisma dewanagari języków Sekcji Indii, których kopie znajdują się w dokumentach technicznych II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, zmienionych dokumentem E/CONF.69/L.116, podlegających dalszym badaniom prowadzonym wspólnie z Pakistanem i Bangladeszem nad językiem urdu i językiem bengalskim.

III/13 Latynizacja alfabetu hebrajskiego

Konferencja,

Uznając konieczność opracowania rezolucji nr 9 przyjętej przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uznając ponadto, że w Izraelu latynizacja jest stosowana we wszystkich oficjalnych gazeterach i mapach, zgodnie z systemem, o którym mowa w raporcie z II Konferencji,

Zaleca przyjęcie systemu przedstawionego w załączniku do wspomnianej rezolucji, jako międzynarodowego systemu latynizacji nazw geograficznych w alfabecie hebrajskim.

LATYNIZACJA ALFABETU HEBRAJSKIEGO WYTYCZNE Z ZAKRESU TRANSLITERACJI I WYMOWY

Nazwy hebrajskie w zlatynizowanych edycjach map wydawanych przez Urząd Pomiarów Izraela podlegają transliteracji zgodnie z oficjalnymi zasadami przyjętymi przez Kneset (Parlament) i opublikowanymi w Dzienniku Ustaw nr 519 z dnia 23 stycznia 1957 roku. Spis tych zasad wraz z uproszczonymi zasadami wymowy dla anglojęzycznego czytelnika znajduje się poniżej. Podano wymowę sefardyjską, która przeważa na terytorium Izraela.

Wartość fonetyczna liter jest zbliżona do wartości fonetycznej w języku angielskim, chyba że stwierdzono inaczej; zazwyczaj akcentowana jest ostatnia sylaba. Bardziej szczegółowe zasady zawiera opracowanie „Transliteration of Geographical Names in the Topographic Maps of Israel” [„Transliteracja nazw geograficznych na mapach topograficznych Izraela”], przygotowanym przez N. Kadmon’a i M. Talmi’ego, Survey of Israel [Urząd Pomiarów Izraela], Cartographic Papers [Dokumenty kartograficzne] nr 4 z 1969 r. (wersja w języku hebrajskim z angielskim streszczeniem). Tekst w języku hebrajskim jest zapisywany od strony prawej do lewej.

SPÓGŁOSKI ¹

Litera hebrajska	Forma końcowa	Nazwa litery	Forma zlatynizowana	Wymowa	Przykład
א		Alef	ʾ	nieme ²	Arbel, Be'eri ארבל, בערי
ב		Bet	b		Benaya בניה
בּ		Vet	v		Yavor יבור
ג, ג׳		Gimel	g	Twarda jak w angielskim wyrazie „good”	Gedera גדרה
ד, ד׳		Dalet	d		Dorot דורות
ה		He	h		Hadassim הדסים
ו		Waw	w	w, v ⁵	Wardon ודרון
ז		Zayin	z		Zohar זוהר
ח		Ĥet	ĥ	Jak „ch” w szkockim „loch”, ale gardłowa	Ĥefa חפה
ט		Tet	t		Tira טירה
י		Yod	y		Yerushalayim ירושלים
כ	ך	Kaf	k		Karkur קרקור
כּ	ך׳	Khaf	kh	Jak „ch” w szkockim „loch”	Nofekh נפקח
ל		Lamed	l		Lod לוד
מ	ם	Mem	m		Magen מגן
נ	ן	Nun	n		Naftali נפתלי
ס		Samekh	s		Savyon סביון
ע		ʿAyin	ʿ	Niema: nadaje gardłowy wydźwięk następującej po niej samogłoski ⁶	ʿEvron, Maʿon אפרון, מעון
פ		Pe	p		Pattish פטיש
פּ	ף	Fe	f		Nof נוף
צ	ץ	Ẕadi	ẓ	Jak „ts” w „tse-tse”	Ẕefat צפת
ק		Qof	q	Gardłowe „k”	Qedma קדמה
ר		Resh	r	Gardłowe	Reshef רשף
ש		Shin	sh	Jak w angielskim wyrazie „sheet”	Shoval שובל
שׂ		Sin	s		Sadot סדות
ת, ת׳		Taw	t		Tel Aviv תל-אביב

SAMOGŁOSKI

—	Pataḥ	a	Jak „a” w angielskim wyrazie „bar”
ֿ	Ḥataf Pataḥ	a	Jak „a” w angielskim wyrazie „bar”
ֿֿ	Qamaḥ	a	Jak „a” w angielskim wyrazie „bar”
ֿֿֿ	Sheva ʾ	e	Jak „e” w angielskim wyrazie „yet”
ֿֿֿֿ	Segol	e	Jak „e” w angielskim wyrazie „yet”
ֿֿֿֿֿ	Ḥataf Segol	e	Jak „e” w angielskim wyrazie „yet”
ֿֿֿֿֿֿ	Zere	e, é ⁸	Jak „e” w angielskim wyrazie „yet” lub jak „ay” w angielskim wyrazie „bay”
ֿֿֿֿֿֿֿ	Hiriq	i	Jak „i” w angielskim wyrazie „hit”
ֿֿֿֿֿֿֿֿ	Hiriq Male	i	Jak „i” w angielskim wyrazie „hit”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Ḥolam	o	Jak „o” w angielskim wyrazie „short”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Ḥolam Male	o	Jak „o” w angielskim wyrazie „short”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Qamaḥ Qatan	o	Jak „o” w angielskim wyrazie „short”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Ḥataf Qamaḥ	o	Jak „o” w angielskim wyrazie „short”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Shuruq	u	Jak „oo” w angielskim wyrazie „good”
ֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿֿ	Qubbuq	u	Jak „oo” w angielskim wyrazie „good”

UWAGI

1. Dodanie do spółgłoski kropki (dagesz hazak), z wyjątkiem pokazanych powyżej przykładów, podwaja jej wartość fonetyczną i jest reprezentowane przez podwojenie odpowiedniej litery (z wyjątkiem dwuznaku „sh”).
2. Znak ʾ (alef) delikatnie rozdziela dwie następujące po sobie samogłoski lub spółgłoskę i samogłoskę; znak ten jest w transliteracji pomijany, jeśli znajduje się na początku wyrazu.
3. Nie pojawia się na początku nazwy.
4. Literom tym na początku nazwy towarzyszy kropka (dagesz kal).
5. Wymawiane jak angielskie „w” we wschodniej wymowie i jak angielskie „v” w wymowie zachodniej.
6. Znak ʿ (ajin) delikatnie rozdziela dwie następujące po sobie samogłoski lub spółgłoskę i samogłoskę oraz nadaje gardłowy dźwięk następującej po nim samogłosce.
7. Istnieją dwa rodzaje znaku „szwa”: znak „szwa spoczywające” (sheva nah), który jest pomijany w transliteracji i znak „szwa zgłoskotwórcze” (sheva naʿ) reprezentowany przez „e” pojawiające się na początku wyrazu lub sylaby.
8. W niektórych mapach i w poniższym słowniku znak „zere”, o ile jest akcentowany, w transliteracji przyjmuje formę „é”.

SŁOWNIK TERMINÓW GEOGRAFICZNYCH W KOMBINACJACH NAZW

Większości nazw geograficznych w zlatynizowanych wydaniach map Urzędu Pomiarów Izraela przetransliterowano z języka hebrajskiego. Wiele spośród tych nazw zawiera terminy geograficzne, których transliterację przedstawiono poniżej. Przyrostek „-t” w rzeczownikach rodzaju żeńskiego zakończonych na „-a” oznacza „gramatyczną konstrukcję” (semichut), tj. odpowiednik angielskiego „of”, występującą w większości kombinacji nazw; na przykład: Horba = Ruin = Ruina; Horbat Be'ér = Ruin of the Well = Ruina Źródła. Poniżej podano również formy w liczbie mnogiej często występujące na mapach. Rodzajnik jest oznaczony przedrostkiem „ha-” lub w specjalnych przypadkach przedrostkiem „he-”.

Agam	Jezioro	Me'ara (t) pl. Me'arot	Jaskinia
Aggan	Kotlina	Mehlaf	Rozjazd
'Arava ('Arvat)	Równina	Meleha (t)	Przybrzeżna równina błotna
Bet	Dom	Mezad	Fort
Be'ér	Studnia	Mezuda (t)	Twierdza
Berekha (t)	Basen	Midbar	Pustynia
Biq'a (t)	Dolina	Mifraz	Zatoka
'Émeq	Dolina	Mishor	Równina
'En, pl. 'Enot	Źródło	Mizpe	Punkt obserwacyjny
Gan	Ogród	Nahal (abbr. N.)	Strumień, ciek wodny, dolina
Gay (Gé)	Dolina	Qeren, pl. Qarné	Szczyt
Gesher	Most	Qever	Grobowiec, mogiła
Giv'a (t), pl. Giv'ot	Wzgórze	Qiry'a (t)	Miasto
Har, pl. Haré	Góra	Rama (t), pl. Ramot	Plaskowyż
Holot	Piaski, wydmy	Rekhes	Grzbiet górski, pasma górskie
Horba (t), pl. Horvot (abbr. H.)	Ruina	Rogem	Kopiec
Horesha (t)	Drewno	Rosh	Wierzchołek góry
Kefar	Wioska	Sade (Sedé), pl. Sedot	Pole
Ma'agar	Zbiornik	Sheluha (t)	Boczna grań, szczyt
Ma'ale	Wzniesienie	Tel	Wzgórze, starożytny kopiec
Ma'avar	Przełęcz, bród	Ya'ar, pl. Ya'arot	Las
Makhtesh	Zagłębienie erozyjne	Yam	Morze, jezioro
Mappal	Wodospad	Zomet	Skrzyżowanie
Ma'yan	Źródło	Zuq, pl. Zuqé	Klif
Mazoq, pl. Mezoqé	Klif		

pl. - liczba mnoga
abbr. - skrót

IV/14 Konwersja do nielacińskich systemów pismaKonferencja,

Uwzględniając postępy poczynione w zakresie latynizacji nielacińskich systemów pisma,

Uznając konieczność zbadania możliwości konwersji do nielacińskich systemów pisma,

Zaleca, aby Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych rozważyła możliwość konwersji niearabskich systemów pisma do pisma arabskiego, a w szczególności, aby zastanowiła się, czy nielacińskie systemy pisma powinny podlegać konwersji do systemu arabskiego poprzez zastosowanie alfabetu łaacińskiego.

IV/17 Transliteracja do alfabetu łaacińskiego i pisma dewanagari pism z Sekcji IndiiKonferencja,

Powołując się na rezolucję nr 11 przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz rezolucję nr 12 przyjętą przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając prace wykonane w zakresie transliteracji do alfabetu łaacińskiego i pisma dewanagari³¹ oraz poprawki przyjęte podczas III Konferencji,³²

Ponadto uwzględniając postępy poczynione oraz prace potrzebne w Sekcji Indii,

1. Zaleca Sekcji Indii przeprowadzenie, przy współpracy ekspertów z Pakistanu i Bangladeszu, dalszych badań nad językiem urdu i językiem bengalskim;
2. Ponadto zaleca w zakresie prowadzonych badań współpracę z Bhutanem, Nepalem i Sri Lanką.

V/18 Latynizacja alfabetu rosyjskiego dla nazw geograficznychKonferencja,

Stwierdzając, że Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich oficjalnie przyjął system latynizacji nazw geograficznych tego państwa zapisanych rosyjską cyrylicą,

Stwierdzając także, że system ten jest stosowany na mapach opracowywanych przez Związek Radziecki i przeznaczonych do użytku międzynarodowego,

Zaleca przyjęcie systemu GOST z 1983 r., opracowanego przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii, przedstawionego w załączniku do niniejszej rezolucji, jako międzynarodowego systemu latynizacji nazw geograficznych zapisanych rosyjską cyrylicą.

ZALĄCZNIK do V/18

TABELA TRANSLITERACJI SŁUŻĄCEJ DO ZMIANY LITER ROSYJSKIEJ
CYRYLICY NA LITERY ALFABETU ŁACIŃSKIEGO

R.C.	R.	P r z y k ł a d y		R.C.	R.	P r z y k ł a d y	
а	a	Анапа	Anapa	с	s	Сасово	Sasovo
б	b	Бабушкин	Babuškin	т	t	Татта	Tatta
в	v	Вавилово	Vavilovo	у	u	Уржум	Uržum
г	g	Гагарин	Gagarin	ф	f	Фофаново	Fofanovo
д	d	Дудинка	Dudinka	х	h	Хохлома	Hohloma
е	e	Елисеевка	Eliseevka	ц	c	Цветково	Cvetkovo
ё	e	Ёлкино	Ėlkinо	ч	č	Чечельник	Čečel'nik
		Псёл	Psěl	ш	š	Шишкино	Šiškinо
ж	ž	Жужа	Žuža	щ	šč	Щукино	Ščukino
з	z	Звёздный	Zvězdnýj	ъ	"	Подъячево	Pod"jačevо
и	i	Идрица	Idrica	ы	y	Ыныкчанский	Ynyččanskiј
й	j	Зарайск	Zarajsk	ь	'	Параньга	Paran'ga
к	k	Коканд	Kokand			Казань	Kazan'
л	l	Лалвар	Lalvar			Щучье	Ščuč'e
м	m	Маймак	Majmak	э	e	Элиста	Ėlista
н	n	Нежин	Nežin	ю	ju	Юрино	Jurino
о	o	Ободовка	Obodovka			Юхнов	Juhnov
п	p	Пап	Pap			Юрюзань	Jurjuzan'
р	r	Ребриха	Rebriha	я	ja	Ямал	Jamal
						Язъяван	Jaz"javan
						Яя	Jaja
						Вязьма	Vjaz'ma

R.C. - Litera rosyjskiej cyrylicy

R. - Litera alfabetu łacińskiego

V/19 Latynizacja alfabetu greckiego dla nazw geograficznych

Konferencja

Stwierdzając, że konwersja alfabetu greckiego na litery alfabetu łacińskiego była szeroko omawiana podczas wcześniejszych konferencji ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych oraz sesji UNGEGN,

Uwzględniając także pozytywną opinię wyrażoną przez IV Konferencję odnośnie normy nr 743 (ELOT 743) Greckiej Organizacji Normalizacyjnej, przygotowanej przez Grecję i Cypr,

Uznając, że system ten jest rozsądny pod względem językowym i najlepiej nadaje się do transkrypcji i transliteracji nazw greckich,

Uznając także, że system ten został oficjalnie zatwierdzony przez rządy Grecji i Cypru do celów kartograficznych i administracyjnych i że jest już wykorzystywanych na mapach Grecji oraz na mapach i w gazeterach Cypru,

Uznając ponadto, że niezbędny będzie stosowny okres przejściowy zanim system zostanie w pełni wdrożony, i że w tym celu państwa, w których obowiązuje język oryginału powinny udzielić praktycznej pomocy państwom, w których obowiązuje język przyjmujący,

Zaleca, aby system konwersji ELOT 743 ustanowiony w załączniku (zob. poniżej) do obecnej rezolucji został przyjęty jako międzynarodowy system latynizacji nazw geograficznych zapisanych w greckim alfabecie.

ZAŁĄCZNIK do V/19

ELOT 743

TABELA KONWERSJI

Litera grecka i połączenia liter	Konwersja do alfabetu łacińskiego		Uwagi	Wymowa zgodnie z Międzynarodowym Alfabetem Fonetycznym ⁽⁷⁾
	Transkrypcja	Transliteracja		
A, α (ΑΙ, αι) 'oi' (ΑΙ, άι) (ΑΙ, αϊ) ΑΥ, αυ 'u'	a ai ái aĩ (av. af	a ai ái aĩ ay af	(1) (2)	a ε ai ai av af v γ ŋg g ⁽¹⁾ (ŋg ⁽¹⁾) ⁽⁵⁾
B, β Γ, γ ΓΓ, γγ (ΓΚ, γκ)	v g ng gk	v g ŋg gk		γ ŋg g ⁽¹⁾ (ŋg ⁽¹⁾) ⁽⁵⁾
ΓΞ, γξ ΓΧ, γχ Δ, δ Ε, ε (ΕΙ, ει) (ΕΙ, έι) (ΕΙ, ει) ΕΥ, ευ 'u'	nx nch d e ei éi eĩ (ev ef	ŋx ŋch d e ei éi eĩ ey ef	(1) (2)	ŋx ŋx d ε i ei ei ev ef
Z, ζ Η, η ΗΥ, ηυ 'u'	z i iv (if	z i iv if	(1) (2)	z i iv if
Θ, θ Ι, ι Κ, κ Λ, λ Μ, μ ΜΠ, μπ	th i k l m (b mp	th i k l m b mp	(3) (5) (4)	θ i k l m b mb
N, ν (ΝΤ, ντ) Ξ, ξ Ο, ο (ΟΙ, οι) (ΟΙ, όι) (ΟΙ, οϊ) ΟΥ, ου 'u' Π, π Ρ, ρ Σ, σ, ς Τ, τ Υ, υ (ΥΙ, υι) Φ, φ Χ, χ Ψ, ψ Ω, ω	n nt x o oi ói oi ou p r s t y yi f ch ps o	n nt x o oi ói oi ou p r s t y yi f ch ps o		n d ⁽³⁾ , nd ⁽⁴⁾ (5) x o i oi oi u p r s, z ⁽⁵⁾ t i i f x ps o

UWAGI:

- (1) Przed spółgłoskami θ, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ i przed wszystkimi samogłoskami
- (2) Przed spółgłoskami θ, κ, ξ, π, σ, τ, φ, χ, ψ i na końcu wyrazu.

- (3) Na początku wyrazu.
- (4) W środku wyrazu.
- (5) Na końcu wyrazu.
- (6) Połączenia ujęte w nawiasy zostały uwzględnione w powyższej tabeli ze względu na przejrzystość, ponieważ ich konwersja opiera się na zasadach obowiązujących dla każdej z liter wchodzących w ich skład.
- (7) Wyłącznie w celach informacyjnych. Nie jest częścią normy.
- (8) Przed spółgłoskami θ, γ, δ, ζ, λ, μ, ν, ρ.
- (9) Ich konwersja opiera się na zasadach obowiązujących dla każdej z liter, gdy samogłoska przed „u” ma akcent lub gdy „u” ma znak dierезy.
- (10) Kiedy połączenia liter εν, αυ, ηυ są w wersji greckiej zaakcentowane i akcent ten jest transkrybowany, to akcent w piśmie łacińskim jest położony na samogłoskę (tzn. év, éf, áv, áf, ív, íf).

V/20 Latynizacja alfabetu koreańskiego dla nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając zasadność wprowadzenia jednego systemu latynizacji każdego języka posługującego się alfabetem niełacińskim,

Uznając także, że kwestia latynizacji, o której mowa w rezolucji nr 15 przyjętej przez IV Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, ma dla Konferencji najwyższe znaczenie,

Uwzględniając przyjęcie przez Ministerstwo Edukacji Republiki Korei, w następstwie dyrektywy ministerialnej nr 84-1 z dnia 13 stycznia 1984 r., nowych wytycznych w sprawie latynizacji alfabetu koreańskiego,

Uwzględniając także, że wytyczne były od tej pory stosowane w odniesieniu do map i gazeterów publikowanych przez władze koreańskie,

Zaleca, przedłożenie tych wytycznych (zob. dokument E/CONF.79/INF/68) Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych w celu rozważenia możliwości przyjęcia ich jako jednego systemu latynizacji koreańskich nazw geograficznych.

VII/4 Przegląd poprawionego systemu bejruckiego z 1972 r. służącego latynizacji pisma arabskiego

Konferencja,

Biorąc pod uwagę różnorodne rezolucje, szczególnie rezolucje nr 8 i 9 przyjęte odpowiednio przez II i III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że państwa arabskie, na zalecenie ekspertów arabskich, przyjęły w 1972 r. system latynizacji pisma arabskiego, do którego również w 1972 r. wprowadzono poprawki,

Dostrzegając, że pomimo podejmowanych wysiłków, nadal istnieją trudności w związku z zastosowaniem tego systemu latynizacji,

Zaleca Lidze Państw Arabskich kontynuowanie wysiłków, przy wykorzystaniu swoich wyspecjalizowanych struktur, w dążeniu do zorganizowania konferencji mającej na celu rozpatrzenie trudności związane ze stosowaniem poprawionego systemu bejruckiego z 1972 r. służącego do latynizacji pisma arabskiego oraz zaleca przedłożenie, jak najszybciej, Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych rozwiązania tych trudności.

VIII/13 Latynizacja tajskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając, że I Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w swojej rezolucji nr 14 zalecała przyjęcie zmienionego ogólnego systemu Królewskiego Instytutu Tajlandii jako międzynarodowego systemu latynizacji tajskich nazw geograficznych,

Uznając także, że rząd Tajlandii w 2000 r. oficjalnie uznał zmienioną wersję tego systemu za normę narodową i że system ten został wdrożony,

Zaleca przyjęcie tego zmienionego systemu, którego zasady zostały ustanowione w raporcie zatytułowanym „Zasady latynizacji pisma tajskiego metodą transkrypcji”³³, przedłożonego przez Tajlandię na VIII Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, jako międzynarodowego systemu latynizacji tajskich nazw geograficznych.

VIII/14 Latynizacja cyrylicy serbskiej

Konferencja,

Przypominając, że w rezolucji nr 11, przyjętej przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, rozważano między innymi kwestię latynizacji cyrylicy serbsko-chorwackiej używanej w Jugosławii,³⁴

Uznając, że termin „cyrylica serbsko-chorwacka” nie jest już odpowiedni,

Zaleca stosowanie w przyszłych dokumentach Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych oraz UNGEGN terminu „cyrylica serbska”.

IX/9 Latynizacja języka hebrajskiego

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że III Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych zorganizowana w 1977 r. w swojej rezolucji III/13 zalecała stosowanie systemu latynizacji hebrajskich nazw geograficznych,

Mając świadomość, że w okresie ostatnich pięćdziesięciu lat zaszły pewne zmiany w wymowie hebrajskiej w Izraelu, spowodowane częściowo zmianami demograficznymi zachodzącymi wśród ludności izraelskiej,

Biorąc pod uwagę, że oficjalny organ narodowy zajmujący się między innymi zasadami transliteracji dotyczącymi języka hebrajskiego, a mianowicie Akademia Języka Hebrajskiego, podjęła ostatnio decyzję o wprowadzeniu zmian do systemu latynizacji hebrajskich nazw geograficznych w odniesieniu do map i znaków drogowych, którą ratyfikował rząd Izraela i której wdrażanie w Izraelu już rozpoczęto,

Zaleca wprowadzenie kilku ograniczonych poprawek do uprzednio zatwierdzonego systemu latynizacji pisma hebrajskiego, według poniższych wytycznych:

- (a) Litera ם występująca jako spółgłoska jest latynizowana jako V, v zamiast W, w (litera ם, jako samogłoska z kropką pozostaje niezmienną, czyli ם (O, o) i ם (U, u));
- (b) Litera spółgłoskowa ץ jest latynizowana jako Ts, ts zamiast Z, z;
- (c) Litera spółgłoskowa ק jest latynizowana jako K, k, a nie jako Q, q;
- (d) Litery ן i ן, obie reprezentowane przez ' , są reprezentowane wyłącznie (i zawsze) w środku wyrazu, podczas gdy wcześniej ן było reprezentowane także na początku i na końcu wyrazu;
- (e) Shva-na (uprzednio latynizowane jako sheva-na' – „szwa zgłoskotwórcze”) jest reprezentowane przez „e” tylko wtedy, gdy rzeczywiście jest słyszalne, na przykład: בְּנֵי-בְרַק > Bne-Brak (uprzednio Bene-Beraq); ale גְּאוּלִּים > Ge'ulim.

17. NAZWY OBIEKTÓW MORSKICH I PODMORSKICH

II/22 Standaryzacja terminologii morskiej

Konferencja,

Uznając, że zwiększone zainteresowanie oraz działania państw na obszarach morskich wymagają poprawy międzynarodowej standaryzacji nazewnictwa,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przebadanie, z myślą o przedstawieniu zaleceń dotyczących ulepszeń bieżących praktyk i procedur, stosowanych obecnie praktyk narodowych i międzynarodowych w zakresie ustalania granic oraz nadawania nazw oceanom i morzom, w tym ich integralnym częściom wykraczającym poza granice jurysdykcji narodowej.

II/23 Nazwy obiektów antarktycznych i podmorskich

Konferencja,

Stwierdzając, że państwa żywo zainteresowane obszarem Antarktydy osiągnęły porozumienie w sprawie nazw, poprzez nieformalną współpracę, w tym przyjęcie podobnych praktyk nazewniczych oraz wymianę informacji wspierających propozycje i ewentualne kontrpropozycje nowych nazw,

Uznając, że procedury te podlegają ustalonym ramom działania narodowych organów normalizacyjnych,

Biorąc pod uwagę, że procedury te znajdują także zastosowanie w odniesieniu do współpracy w zakresie nadawania nazw obiektom podwodnym,

1. Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przeprowadzenie prac nad wzorcowym stanowiskiem lub stanowiskami odnośnie nazw obiektów podwodnych, które będzie można zainteresowanym państwom zaproponować do przyjęcia;
2. Zaleca ponadto Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych utworzenie wzorcowych formularzy zgłaszania nazw obiektów podwodnych oraz antarktycznych obiektów geograficznych, na przykładzie formularzy stosowanych przez Radę Stanów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych i podobne organizacje w innych państwach, a następnie przedstawienie ich narodowym organom nazewniczym do rozpatrzenia oraz zaleca utworzenie formularza lub formularzy wykorzystywanych przez narodowy organ nazewniczy do informowania zainteresowanych państw lub instytucji o zamiarze nadania nazwy obiektowi podwodnemu lub antarktycznemu.

II/26 Standaryzacja nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa

I

Konferencja,

Dostrzegając znaczenie międzynarodowej standaryzacji nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa,

Dostrzegając ponadto brak w obecnych czasach określonego systemu i procedury w odniesieniu do nadawania nazw tym obiektom,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych opracowanie, przy współpracy właściwych narodowych i międzynarodowych organizacji, a przede wszystkim Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, systemu nadawania nazw obiektom podmorskim wykraczającym poza suwerenność jednego państwa i zaproponowanie go jako podstawy do przygotowania międzynarodowej konwencji w tej sprawie.

IIKonferencja,

Stwierdzając, że problemy związane z terminologią dotyczącą obiektów podmorskich hamują międzynarodową standaryzację nazw geograficznych zawierających te terminy,

Uwzględniając ponadto dyskusje w sprawie terminologii dotyczącej obiektów podmorskich prowadzone przez poszczególne państwa i przedstawicieli organizacji oceanograficznych,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych podjęcie próby, przy współpracy zainteresowanych narodowych organów nazewniczych i organizacji międzynarodowych, standaryzowania terminów i definicji dotyczących obiektów podmorskich oraz promowanie ich przyjęcia i stosowania wśród organów nazewniczych.

III/21 Nazwy obiektów morskichKonferencja,

Po rozważeniu rezolucji nr 22, przyjętej przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że Międzynarodowa Organizacja Hydrograficzna wyznaczyła komitet techniczny mający zalecić ulepszenia procedur nadawania nazw oceanom i morzom oraz ich integralnym częściom, określanym jako obiekty morskie, wykraczającym poza granice jurysdykcji narodowej,

Uznając postępy osiągnięte przez Międzynarodową Organizację Hydrograficzną w zakresie standaryzacji nazw obiektów morskich,

1. Wyraża uznanie dla Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej za jej propozycję pomocy przy programach ONZ dotyczących obiektów morskich;
2. Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych skoordynowanie swoich programów z programami Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

III/22 Nazwy obiektów podmorskich**I**Konferencja,

Powołując się na rezolucję nr 26, przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Uwzględniając rosnącą aktywność w zakresie badań oceanicznych oraz zapotrzebowanie na tworzenie nazw w celu identyfikowania szybko wzrastającej liczby nowo odkrytych obiektów podmorskich,

Uznając, że tego typu nazwy są niezbędne do tworzenia określonych publikacji hydrograficznych i batymetrycznych map morskich lub materiałów pokrewnych stosowanych do udokumentowania badań,

Stwierdzając, że zestaw procedur opracowany przez Organizację Narodów Zjednoczonych, o ile zostałyby wdrożony przez wszystkie państwa członkowskie, doprowadziłby do osiągnięcia pożądanej jednolitości procesu nadawania nazw nowym obiektom, jednocześnie pozwalając na stworzenie mechanizmu rozwiązywania konfliktów dotyczących powielania nazw,

Dostrzegając korzyści płynące dla Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej i Międzyrządowej Komisji Oceanograficznej ze standaryzacji nie tylko procedur nazewniczych, ale także samych nazw,

Zaleca przedłożenie Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej zasad i procedur, a także formularzy propozycji nazw przedstawionych Konferencji, w celu opracowania zgodnego stanowiska spełniającego wymogi zestawu wytycznych akceptowalnych na szczeblu międzynarodowym, aby zagwarantować maksymalną standaryzację nazw obiektów podmorskich.

II

Konferencja,

Stwierdzając, że organizacje narodowe i międzynarodowe mogą przyjmować różne terminy i definicje dotyczące obiektów podwodnych,

Uznając, że Grupa Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych opracowała listę terminów i definicji różniących się od tych zaakceptowanych i przedłożonych Konferencji przez Międzynarodową Organizację Hydrograficzną,

Zaleca Grupie Ekspertów, przy współpracy z Międzynarodową Organizacją Hydrograficzną, stworzenie przeznaczonej do użytku międzynarodowego wspólnej listy terminów i definicji dotyczących obiektów podmorskich.

IV/12 Nazwy obiektów morskich i podmorskich

Konferencja,

Stwierdzając, że Grupa Robocza UNGEGN ds. Nazw Obiektów Podmorskich i Morskich wywiązała się z zadania dotyczącego obiektów podmorskich, o którym mowa w rezolucji nr 22 przyjętej przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Dostrzegając, że prace w zakresie obiektów morskich nie zostały ukończone i wymagają dalszej koordynacji z podobnymi pracami Międzynarodowego Biura Hydrograficznego, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi przez III Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w swojej rezolucji nr 21,

1. Zaleca ograniczenie zadania Grupy Roboczej do obiektów morskich;
2. Ponadto zaleca Grupie Ekspertów określenie punktu kontaktowego zapewniającego podstawową współpracę i komunikację w zakresie nazw obiektów podmorskich proponowanych przez organy narodowe.

18. NAZWY OBIEKTÓW WYKRACZAJĄCYCH POZA SUWERENNOŚĆ JEDNEGO PAŃSTWA

I/8 Traktowanie nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa

A. UWAGI OGÓLNE

Konferencja,

Stwierdzając, że niektóre obiekty wspólne dla, lub wykraczające poza granice, dwóch lub więcej państw występują pod więcej niż jedną nazwą,

Ponadto stwierdzając, że nazwy niektórych obiektów tego rodzaju mają odmienne zastosowanie lub zasięg,

1. Uznaje, że najlepszym rozwiązaniem byłoby ustanowienie, w możliwych przypadkach, wspólnej nazwy lub wspólnego zastosowania z korzyścią dla międzynarodowej standaryzacji;
2. Zaleca organom nazewniczym zainteresowanych państw dojście do porozumienia w sprawie tych spornych nazw lub zastosowań.

B. OBIEKTY MORSKIE I PODMORSKIE

Konferencja,

Omówiwszy niektóre problemy wynikające z braku międzynarodowej standaryzacji nazw obiektów morskich i podmorskich,

Uznając konieczność międzynarodowej standaryzacji nazw w odniesieniu do obszarów oceanów i ich dna w celu promowania bezpieczeństwa nawigacji oraz ułatwienia wymiany naukowych danych oceanograficznych,

Stwierdzając, że Międzynarodowa Komisja Oceanograficzna (IOC), Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne (IHB), Międzynarodowy Związek Oceanografii Fizycznej (IAPO) oraz państwa członkowskie uczyniły już pierwsze ważne kroki w kierunku standaryzacji zarówno

terminologii z zakresu obiektów hydrograficznych i podmorskich, jak i nazw geograficznych niektórych spośród tych obiektów,

1. Zaleca Stałemu Komitetowi Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych:
 - (a) Uzyskanie od Międzynarodowej Komisji Oceanograficznej (IOC), Międzynarodowego Biura Hydrograficznego (IHB) i Międzynarodowego Związku Oceanografii Fizycznej (IAPO) szczegółowych informacji dotyczących prac wykonanych już przez te organizacje;
 - (b) Uzgodnienie sposobów zbierania, zatwierdzania i rozpowszechniania przez ONZ zarówno listy uzgodnionych terminów i definicji z zakresu terminologii dotyczącej obiektów morskich i podmorskich, jak i początkowej wersji listy zalecanych nazw geograficznych dla obiektów wymagających nazwania;
 - (c) Opracowanie procedur międzynarodowej standaryzacji w odniesieniu do nadawania nazw nowym obiektom podmorskim w miarę ich odkrywania, definiowania i identyfikowania w przyszłości;
 - (d) Dalsze konsultowanie się z IOC, IHB, IAPO i innymi właściwymi organami, a także w stosownych przypadkach korzystanie z ich urządzeń, w celu realizacji założeń ONZ w obszarze międzynarodowej standaryzacji nazw obiektów morskich i podmorskich;
2. Ponadto zaleca bezzwłoczne przekazanie kopii przedmiotowej rezolucji do IOC, IHB i IAPO.

II/23 Nazwy obiektów antarktycznych i podmorskich

Konferencja,

Stwierdzając, że państwa żywo zainteresowane obszarem Antarktydy osiągnęły porozumienie w sprawie nazw, poprzez nieformalną współpracę, w tym przyjęcie podobnych praktyk nazewniczych oraz wymianę informacji wspierających propozycje i ewentualne kontrpropozycje nowych nazw,

Uznając, że procedury te podlegają ustalonym ramom działania narodowych organów normalizacyjnych,

Biorąc pod uwagę, że procedury te znajdują także zastosowanie w odniesieniu do współpracy w zakresie nadawania nazw obiektom podwodnym,

1. Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przeprowadzenie prac nad wzorcowym stanowiskiem lub stanowiskami odnośnie nazw obiektów podwodnych, które będzie można zainteresowanym państwom zaproponować do przyjęcia;

2. Zaleca ponadto Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych utworzenie wzorcowych formularzy zgłaszania nazw obiektów podwodnych oraz antarktycznych obiektów geograficznych, na przykładzie formularzy stosowanych przez Radę Stanów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych i podobne organizacje w innych państwach, a następnie przedstawienie ich narodowym organom nazewniczym do rozpatrzenia oraz zaleca utworzenie formularza lub formularzy wykorzystywanych przez narodowy organ nazewniczy do informowania zainteresowanych państw lub instytucji o zamiarze nadania nazwy obiektowi podwodnemu lub antarktycznemu.

II/24 Standaryzacja nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa

Konferencja,

Dostrzegając zwiększone tempo i zakres badań nad kwestiami związanymi ze światem, oceanem, Antarktydą oraz przestrzenią pozaziemską w tym Księżycem i planetami układu słonecznego,

Uznając ponadto, że brak międzynarodowej konwencji lub jakiegokolwiek innego dokumentu międzynarodowego określającego zasady i procedury nazywania i określania obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa, stanowi przeszkodę w produkcji map oraz innych dokumentów i w ich stosowaniu w użytku międzynarodowym,

Biorąc pod uwagę, że specjalny dokument opracowany pod auspicjami ONZ mógłby zapewnić ogólną podstawę do przyjęcia zasad i procedur technicznych w zakresie nadawania nazw, lub ich zmieniania, różnym rodzajom pozaziemskich obiektów topograficznych oraz obiektów geograficznych wykraczających poza suwerenność jednego państwa,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zastanowienie się nad opracowaniem, przy współpracy stosownych agencji ONZ i innych kompetentnych organizacji międzynarodowych, takiego dokumentu.

II/25 Nazwy obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa

Konferencja,

Biorąc pod uwagę zapotrzebowanie na międzynarodową standaryzację nazw obiektów geograficznych wykraczających poza suwerenność jednego państwa lub podzielonych pomiędzy dwa lub więcej państw,

1. Zaleca, aby państwa, na których terytorium leży określony obiekt geograficzny wykraczający poza suwerenność jednego państwa, występujący pod różnymi nazwami, spróbowały dojść do porozumienia w sprawie przyjęcia jednej nazwy dla danego obiektu;

2. Ponadto zaleca przyjęcie ogólnej zasady kartografii międzynarodowej mówiącej, że należy akceptować nazwy obiektu w każdym z obowiązujących języków w przypadku, gdy państwa, na których terytorium leży określony obiekt geograficzny wykraczający poza suwerenność jednego państwa, i w których obowiązują inne języki oficjalne, nie dojdą do porozumienia w sprawie wspólnej nazwy. Praktyka akceptowania tylko jednej lub niektórych spośród tych nazw i wykluczania pozostałych, zasadniczo byłaby w praktyce niekonsekwentna, jak i niewskazana. Jej zastosowanie mogłoby być czasem podyktowane jedynie względami technicznymi, zwłaszcza w przypadku map o małej skali, aby zrezygnować z określonych nazw należących do tego, czy innego języka.

II/26 Standaryzacja nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa

I

Konferencja,

Dostrzegając znaczenie międzynarodowej standaryzacji nazw obiektów podmorskich wykraczających poza suwerenność jednego państwa,

Dostrzegając ponadto brak w obecnych czasach określonego systemu i procedury w odniesieniu do nadawania nazw tym obiektom,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych opracowanie, przy współpracy właściwych narodowych i międzynarodowych organizacji, a przede wszystkim Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, systemu nadawania nazw obiektom podmorskim wykraczającym poza suwerenność jednego państwa i zaproponowanie go jako podstawy do przygotowania międzynarodowej konwencji w tej sprawie.

II

Konferencja,

Stwierdzając, że problemy związane z terminologią dotyczącą obiektów podmorskich hamują międzynarodową standaryzację nazw geograficznych zawierających te terminy,

Uwzględniając ponadto dyskusje w sprawie terminologii dotyczącej obiektów podmorskich prowadzone przez poszczególne państwa i przedstawicieli organizacji oceanograficznych,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych podjęcie próby, przy współpracy zainteresowanych narodowych organów nazewniczych i organizacji międzynarodowych, standaryzowania terminów i definicji dotyczących obiektów podmorskich oraz promowanie ich przyjęcia i stosowania wśród organów nazewniczych.

II/34 Międzynarodowa standaryzacja nazw obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa

Konferencja,

Omówiwszy problemy związane z międzynarodową standaryzacją nazw geograficznych,

Uzgodniwszy, że zakres jej zastosowania obejmuje ustalenie zestandaryzowanych nazw obiektów geograficznych wykraczających poza suwerenność jednego państwa,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych prowadzenie dalszych badań nad tym aspektem.

III/20 Nazwy obiektów wykraczających poza suwerenność jednego państwa

Konferencja,

Zaleca następujące preredagowanie rezolucji nr 25, przyjętej przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych:

„Konferencja,

„Uwzględniając zapotrzebowanie na międzynarodową standaryzację nazw obiektów geograficznych wykraczających poza suwerenność jednego państwa lub podzielonych pomiędzy dwa lub więcej państw,

„1. Zaleca, aby państwa, na których terytorium leży określony obiekt geograficzny wykraczający poza suwerenność jednego państwa, występujący pod różnymi nazwami, spróbowały, jak dalece jest to możliwe, dojść do porozumienia w sprawie przyjęcia jednej nazwy dla danego obiektu;

„2. Ponadto zaleca przyjęcie ogólnej zasady kartografii międzynarodowej mówiącej, że należy akceptować nazwy obiektu w każdym z obowiązujących języków w przypadku, gdy państwa, na których terytorium leży określony obiekt geograficzny wykraczający poza suwerenność jednego państwa nie dojdą do porozumienia w sprawie wspólnej nazwy. Praktyka akceptowania tylko jednej lub niektórych spośród tych nazw i wykluczania pozostałych, byłaby zasadniczo niekonsekwentna, jak i w praktyce niewskazana. Jej zastosowanie mogłoby być czasem podyktowane jedynie względami technicznymi, zwłaszcza w przypadku map o małej skali, aby zrezygnować z określonych nazw należących do tego, czy innego języka.”

V/25 Obiekty wykraczające poza suwerenność jednego państwaKonferencja,

Powołując się na rezolucję nr 25, przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Biorąc pod uwagę, że przydatna byłaby możliwość poznania i porównania praktycznego doświadczenia zdobytego przez sąsiadujące państwa w zakresie standaryzacji nazw obiektów geograficznych wykraczających poza wspólne granice tych państw,

1. Zaleca państwom członkowskim systematyczne informowanie przyszłych konferencji ONZ w sprawie standaryzacji nazw geograficznych o swoich osiągnięciach w tym obszarze;
2. Zaleca w tym celu narodowym organom nazewniczym, które jeszcze tego nie zrobiły, utworzenie wraz z organami państw sąsiadujących wspólnych lub połączonych programów zbierania i edycji nazw obiektów wykraczających poza wspólne granice tych państw.

19. NAZWY OBIEKTÓW POZAZIEMSKICH**II/21 Standaryzacja nazw pozaziemskich obiektów topograficznych**Konferencja,

Omówiwszy bieżącą sytuację w odniesieniu do nadawania nazw pozaziemskim obiektom topograficznym,

Uznając, że znacznie rozwinięte działania z zakresu eksploracji i badań księżycowych i planetarnych, a także związane z tym opracowywanie szczegółowych map wielkoskalowych, wymagają przyjęcia nowej perspektywy w odniesieniu do nadawania nazw obiektom pozaziemskim oraz szerszej podstawy do porozumienia międzynarodowego,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych przebadanie, przy współpracy innych kompetentnych organów międzynarodowych, kwestii opracowania konwencji międzynarodowej w sprawie standaryzacji nazewnictwa pozaziemskiego.

III/23 Nazwy obiektów pozaziemskichKonferencja,

Powołując się na rezolucję nr 21, przyjętą przez II Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych,

Stwierdzając, że niedawne planetarne programy badawcze doprowadziły do zwiększonego zapotrzebowania na nazwy nowo odkrytych obiektów znajdujących się na powierzchni różnych planet,

Przewidując, że w przyszłości potrzebne będą nazwy dla nieodkrytych jeszcze obiektów,

Uznając, że państwa prowadzące aktywne badania planetarne muszą spełnić wymogi dotyczące nazw stosowanych na mapach i mapach morskich,

Uznając, że ze względu na ogromne znaczenie eksploracji planetarnej dla całej ludzkości, udział całego świata w procedurze nadawania nazw obiektom pozaziemskim dałby gwarancję, że przyszłe pokolenia odziedziczą bardziej uporządkowaną terminologię niż ta zostawiona nam w spadku,

Uznając, że państwa aktywnie zaangażowane w eksplorację planetarną stworzyły określone procedury tworzenia nazw stosowanych na mapach, mapach morskich i w innych publikacjach,

Mając świadomość roli odgrywanej przez Międzynarodową Unię Astronomiczną w procesie tworzenia wykazów nazw oraz nadawania obiektom nazw w celach użytku międzynarodowego,

1. Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych podjęcie współpracy z Międzynarodową Unią Astronomiczną oraz innymi zainteresowanymi organami międzynarodowymi przy programach z zakresu przydzielania nazw obiektom pozaziemskim, tak aby spełnione były wszystkie wymagania dotyczące informacji nazewniczej;
2. Ponadto zaleca państwom, w miarę potrzeby, stosowanie terminologii gatunkowej w ich narodowych językach i systemach pisma;
3. Ponadto zaleca Grupie Ekspertów zaprojektowanie formularzy zgłoszeń, z których korzystać będą państwa wyrażające chęć zaproponowania nazw obiektów pozaziemskich.

IV/13 Nazwy obiektów pozaziemskich

Konferencja,

Biorąc pod uwagę oświadczenie w sprawie bieżącego stanu rzeczy wygłoszone przez przewodniczącego Grupy Roboczej UNGEGN ds. Obiektów Pozaziemskich (E/CONF.74/L.93),

Stwierdzając, że Grupa Robocza ds. Terminologii Systemu Planetarnego, działająca w ramach Międzynarodowej Unii Astronomicznej, w sposób zadowalający wywiązuje się z zadania nadawania nazw obiektom pozaziemskim,

1. Zaleca rozwiązanie Grupy Roboczej UNGEGN ds. Obiektów Pozaziemskich;
2. Ponadto zaleca przewodniczącemu Grupy Roboczej ds. Obiektów Pozaziemskich dalsze utrzymywanie łączności pomiędzy UNGEGN a Grupą Roboczą ds. Terminologii Systemu Planetarnego Międzynarodowej Unii Astronomicznej.

20. NAZWY GEOGRAFICZNE POCHODZĄCE Z JEZYKÓW NIEPISANYCH

I/16 **Zapisywanie nazw geograficznych pochodzących z języków niepisanych**

Konferencja,

Dostrzegając liczne problemy wynikające z braku systemu pisma w wielu językach na świecie,

Dostrzegając ponadto konieczność zapisywania tych języków w sposób jak najbardziej naukowy w stosownym systemie pisma,

Zaleca stosowanie, w kolejności według uznania, następujących metod służących do zapisu nazw geograficznych pochodzących z języków niepisanych,

- (a) Zapisywanie za pomocą fonetycznego systemu pisma;
- (b) Zapisywanie za pomocą alfabetu Międzynarodowego Towarzystwa Fonetycznego (IPA):
 - (i) Transkrypcja fonetyczna wymowy nazw geograficznych będzie stosowana tam, gdzie to niezbędne w celu jak najdokładniejszego zapisu pełnego charakteru fonetycznego każdej nazwy;
 - (ii) W normalnych okolicznościach stosowana będzie transkrypcja fonologiczna nazwy przy użyciu alfabetu IPA;
 - (iii) Ostateczna pisownia nazwy geograficznej będzie przedstawiona za pomocą stosownego alfabetu lub pisma standardowego, aby jak najdokładniej przybliżyć dźwięki reprezentowane przez transkrypcję fonologiczną IPA;
- (c) Zapisywanie za pomocą alfabetu języka pokrewnego, który posiada alfabet;
- (d) Zapisywanie bezpośrednio do alfabetu standardowego lub innego systemu pisma, jeśli możliwe przez osobę znającą język, z którego dokonywany jest zapis; jeśli osoba zapisująca nazwy nie zna języka oryginału należy zapisać jak najwięcej danych i informacji, aby ocenić wiarygodność ostatecznie zapisanych nazw.

I/18 Pisanie afrykańskich nazw geograficznych

Konferencja,

Uznając istnienie w Afryce dużej liczby języków niepisanych, których odtworzenie w alfabecie łacińskim stanowi bardzo złożony problem w odniesieniu do transkrypcji nazw geograficznych,

Stwierdzając, że w procesie odtwarzania nazw geograficznych w tych językach najczęściej stosowane są alfabety języka francuskiego i angielskiego,

1. Zwraca uwagę Stałego Komitetu Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych na szczególny charakter tych problemów;
2. Zwraca się z prośbą do Stałego Komitetu, aby zwrócił szczególną uwagę na te problemy z myślą o osiągnięciu właściwego stopnia odtwarzania dźwięków, przy użyciu ortografii francuskiej bądź angielskiej, w zależności od obszaru językowego.

I/20 Zmiana zalecenia VII przyjętego przez Grupę Ekspertów ds. Nazw Geograficznych

Konferencja,

Po rozważeniu zalecenia VII przyjętego przez Grupę Ekspertów ds. Nazw Geograficznych,³⁵

1. Proponuje, aby poniższe ustępy zastąpiły te uprzednio przedstawione w zaleceniu:

„Zaleca się, aby państwa o skomplikowanej strukturze etnicznej i językowej, o ile jeszcze tego nie zrobiły, zbadały problemy spowodowane występowaniem na ich terytorium nazw geograficznych pochodzących z języków niepisanych lub z języków mniejszościowych (pisanych bądź niepisanych) lub też z dialektów języka głównego i następnie spróbowały je rozwiązać. Ponieważ rozwiązanie problemów wynikających z występowania nazw pochodzących z języków niepisanych lub dialektów języka głównego może być niezmiernie trudne, zaleca się, aby państwa zainteresowane współpracowały z innymi państwami mającymi podobne problemy, i aby czerpały z ich doświadczeń w celu wypracowania rozwiązań dostosowanych do ich potrzeb.

„W odniesieniu do zapisu nazw pochodzących z języków niepisanych potrzebne są dwa etapy. Po pierwsze, w przypadku zapisu nazw na podstawie informacji przekazywanych ustnie, można stworzyć dla każdego języka jednoznaczną notację fonematyczną. Z kolei, jeśli występuje alfabet fonetyczny dający się zastosować do kilku języków niepisanych, na przykład Międzynarodowy Alfabet Afrykański, jego zastosowanie w notacji może być korzystne. Po drugie, nazwy można zapisać w wersji ostatecznej przy pomocy zwykłej zgodności ustalonej pomiędzy notacją fonematyczną lub alfabetem fonetycznym a systemem pisma przyjętym dla danego języka przez zainteresowane państwo.

„Zaleca się systematyczne odtwarzanie nazw pochodzących z języków o różnych systemach pisma, w zależności od potrzeb za pomocą transliteracji lub transkrypcji”;

2. Zaleca Stałemu Komitetowi ONZ ds. Nazw Geograficznych dalsze zbadanie tej kwestii.

21. PODRECZNIK DO NARODOWEJ STANDARYZACJI NAZW

IV/3 Systematyzacja i uogólnienie doświadczeń w sferze standaryzacji nazw geograficznych

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że w okresie od I Konferencji ONZ w sprawie Nazw Geograficznych zdobyto znaczne doświadczenie w tym obszarze,

Biorąc pod uwagę także, że należy usystematyzować i uogólnić zdobyte doświadczenia w celu ich lepszego wykorzystania przez wszystkie zainteresowane państwa,

Mając świadomość, że w niektórych państwach wciąż trwa proces opracowywania instrukcji narodowych dotyczących standaryzacji nazw geograficznych,

1. Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych zapoczątkowanie, na jej kolejnej sesji, procesu systematyzowania zdobytego dotychczas doświadczenia, poprzez opracowanie podręcznika zawierającego ogólne zasady techniczne i metodologiczne standaryzacji nazw geograficznych, z którego będą mogły korzystać zainteresowane państwa podczas tworzenia swoich własnych procedur standaryzacji;
2. Zaleca także rozprawienie wspomnianego dokumentu wśród państw uczestniczących i jego sprawdzenie podczas kolejnej Konferencji.

IV/9 Podręcznik do narodowej standaryzacji nazw

Konferencja,

Uwzględniając znaczenie rezolucji nr 4, przyjętej przez I Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych, jako pierwszego dokumentu ustanawiającego zalecane wytyczne w sprawie osiągnięcia standaryzacji narodowej,

Ponadto stwierdzając, że wyrażono zapotrzebowanie na utworzenie podręcznika zawierającego uproszczone wytyczne, mającego pomóc państwom członkowskim, które rozpoczynają proces standaryzacji narodowej lub znajdują się w jego pierwszym etapie,

Zaleca Grupie Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych sprawdzenie podczas XI Sesji możliwości stworzenia takiego podręcznika poprzez rozszerzenie zaleceń A, B i C wspomnianej rezolucji nr 4.

V/23 Podręcznik standaryzacji narodowejKonferencja,

Stwierdzając, że wielokrotnie pojawiała się kwestia zapotrzebowania na podręcznik zawierający uproszczone zasady, mający pomóc państwom członkowskim w narodowej standaryzacji nazw geograficznych,

Stwierdzając także, że podręcznik zatytułowany „Organizacja i funkcjonowanie programów narodowej standaryzacji nazw geograficznych” został opracowany pod redakcją Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych,

Zaleca Organizacji Narodów Zjednoczonych jak najszybsze opublikowanie podręcznika, być może w postaci tomu biuletynu *World Cartography* i jego rozprowadzenie na szeroką skalę.

VIII/15 Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacjiKonferencja,

1. Wyraża uznanie dla Niemiec, Holandii oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych reprezentowanej przez Wydział Statystyczny za zapewnienie funduszy dla uczestników z krajów rozwijających się, umożliwiających im udział w szkoleniu połączonym z VIII Konferencją w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Podkreśla znaczenie tego szkolenia i zwraca się do Wydziału Statystycznego z prośbą o dalsze zapewnianie funduszy, w ramach dostępnych zasobów, na tego typu szkolenia dla uczestników z krajów rozwijających się;
3. Dostrzega znaczenie, w najbliższej dającej się przewidzieć przyszłości, dokumentów zarówno w wersji elektronicznej, jak i drukowanej, dostępnych we wszystkich oficjalnych językach ONZ oraz w związku z tym obszarem tematycznym;
4. Zwraca się z prośbą do Wydziału Statystycznego o włączenie do swojego programu publikacji na okres dwuletni 2004-2005 następujących wydawnictw:
 - (a) Publikacji obejmującej około 160 stron poświęconej systemom latynizacji oraz formatom i standardom w odniesieniu do wymiany danych toponimicznych;
 - (b) Podstawowego podręcznika obejmującego około 150 stron, poświęconego nazwom geograficznym.

IX/10 Wsparcie na rzecz szkoleń i publikacjiKonferencja,

Powołując się na rezolucję VIII/15 przyjętą przez VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i dotyczącą tego tematu,

Uznając wsparcie udzielone przez Wydział Statystyczny ONZ na rzecz szkoleń z zakresu standaryzacji nazw geograficznych,

Podkreślając znaczenie takich szkoleń, szczególnie dla uczestników z krajów rozwijających się, jako elementu narodowej infrastruktury danych przestrzennych oraz jako środka ochrony dziedzictwa kulturowego,

Dostrzegając znaczenie dokumentów zarówno w wersji elektronicznej, jak i drukowanej, dostępnych we wszystkich językach oficjalnych ONZ, zaleca:

- (a) Dalsze zapewnienie funduszy na sfinansowanie udziału w szkoleniach toponimicznych;
- (b) Dalszy rozwój strony internetowej Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, tak aby stała się skutecznym punktem odniesienia i narzędziem w komunikacji, w tym umożliwiając opublikowanie dokumentacji z poprzednich konferencji we wszystkich językach oficjalnych ONZ;
- (c) Uwzględnienie w programie publikacji:
 - (i) Suplementu obejmującego zmiany wniesione od roku 2002 do *Słownika terminów używanych przy standaryzacji nazw geograficznych* opracowanego przez Grupę Ekspertów;
 - (ii) Skróconego materiału dla prasy, mającego pomóc państwom w procesie propagowania standaryzacji ich nazw geograficznych oraz prac Grupy Ekspertów.

22. POMOCE DOTYCZĄCE WYMOWY

III/7 Pomoce dotyczące wymowy

Konferencja,

Stwierdzając, że wymiana informacji dotyczących wymowy ułatwiłaby przenoszenie nazw z jednego systemu pisma do drugiego,

Dostrzegając praktyczne trudności z dokładnym określeniem wymowy ale również możliwości dostarczenia wskazówek dotyczących przybliżonej wymowy, umożliwiających zrozumienie w piśmie przyjmującym,

Zaleca Grupie Ekspertów zastanowienie się nad charakterem i modelem badań oraz eksperymentów, które mogą pomóc w utworzeniu zakresów zrozumiałej wymowy.

VIII/11 Grupa Robocza ds. Wymowy Nazw Geograficznych

Konferencja,

Stwierdzając, że nazwy geograficzne mają zarówno formy ustne, jak i pisemne,

Stwierdzając także, że transliteracja nazw geograficznych z pisma jednego języka do pisma drugiego języka wraz ze znakami diakrytycznymi lub bez nich, taka jak latynizacja, zazwyczaj nie obejmuje wytycznych dotyczących wymowy takich nazw przez osoby nieznające języka oryginału,

Ponadto stwierdzając, że III Konferencja ONZ w sprawie Nazw Geograficznych w swojej rezolucji nr 7 zalecała poruszenie kwestii związanych z wymową,

Zaleca utworzenie w ramach UNGEGEN Grupy Roboczej ds. Wymowy Nazw Geograficznych.

23. JEZYKI MNIEJSZOŚCI

II/36 Problemy języków mniejszościowych

Konferencja,

Stwierdzając, że na niektórych obszarach, np. w regionach północnej Europy używających języków lapońskich, języki mniejszościowe występują na terytorium więcej niż jednego państwa,

Stwierdzając ponadto, że nazwy geograficzne w języku mniejszościowym są czasami w różnych państwach, w których występuje dany język mniejszościowy, zapisywane według różnych zasad,

Dostrzegając konieczność jednolitego traktowania nazw w języku mniejszościowym na takich obszarach,

Zaleca państwom, o których mowa przy współpracy z rodzimymi użytkownikami języka mniejszościowego, co następuje:

- (a) Przyjęcie wspólnych zasad ortografii dla wszystkich nazw geograficznych w języku mniejszościowym;
- (b) Wykorzystanie ortografii do standaryzacji na swoim terytorium nazw geograficznych w języku mniejszościowym;
- (c) Opublikowanie zestandaryzowanych nazw w oficjalnych mapach i narodowych gazeterach.

V/22 Autochtoniczne/rdzenne nazwy geograficzneKonferencja,

Mając świadomość, że grupy ludności autochtonicznej/rdzennej występują w wielu państwach na całym świecie,

Mając również świadomość, że grupy te mają swoje własne języki, kultury i tradycje,

Uznając, że nazwy geograficzne tych grup stanowią istotną część tradycji toponimicznej każdego obszaru lub państwa, w którym występują,

Uznając także, że w nieodłącznym interesie ludności autochtonicznej/rdzennej leży uznanie ich własnej terminologii geograficznej za ważną,

1. Zaleca, aby państwa, w których istnieją grupy ludności autochtonicznej/rdzennej podjęły szczególne wysiłki i zebrały nazwy geograficzne tych grup wraz z innymi stosownymi informacjami;
2. Zaleca także przyjęcie, o ile tylko to możliwe i stosowne, pisemnej formy tych nazw w celu oficjalnego stosowania w mapach i innych publikacjach;
3. Zaleca ponadto przeprowadzenie spotkań regionalnych i międzynarodowych w celu omówienia metodologii zbierania oraz zapisywania autochtonicznych/rdzennych nazw geograficznych.

VIII/1 Popularyzacja nazw geograficznych grup mniejszościowych i autochtonicznychKonferencja,

Biorąc pod uwagę, że zachowanie kultury grup mniejszościowych i autochtonicznych uznaje się za istotny aspekt prac w ramach standaryzacji nazw geograficznych,

Powołując się na zamierzenia przedstawione w rezolucjach wcześniejszych Konferencji, a mianowicie w rezolucji nr 36 dotyczącej wielojęzycznych nazw geograficznych, przyjętej podczas II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Naw Geograficznych oraz rezolucji nr 22 dotyczącej rejestrowania i stosowania autochtonicznych/rdzennych nazw geograficznych, przyjętej podczas V Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Naw Geograficznych,

Uznając, że na całym świecie działa wiele agencji aktywnie dążących do zachowania/rewitalizacji kultury grup mniejszościowych i autochtonicznych, poprzez rejestrowanie, uznawanie i promowanie toponimów reprezentujących te grupy,

Uznając także, że wspieranie tych prac przyniesie korzyści organom nazewniczym oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także dostarczy wartościowych informacji ogółowi społeczeństwa,

Stwierdzając, że Australia zaproponowała Sekretariatowi ONZ swoją pomoc w przygotowaniu i przedstawieniu raportu w tej sprawie,

Zaleca przedstawienie przez organy nazewnicze na całym świecie podsumowania tych działań w celu uwzględnienia ich w raporcie ogólnym dotyczącym tego typu działań, zaplanowanym na rok 2007, który ONZ ma przygotować w celu rozpowszechnienia wśród zainteresowanych stron.

IX/5 Promowanie zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych

Konferencja,

Uznając, że zadanie przewidziane w rezolucji VIII/1 przyjętej przez VIII Konferencję ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych zostało zakończone wraz z publikacją pierwszej wersji podsumowania działań podjętych w różnych państwach w związku z promowaniem zapisywania i stosowania nazw geograficznych grup autochtonicznych i mniejszościowych,

Stwierdzając, że promowanie zapisywania i stosowania takich nazw stanowi cenną pomoc w rozpoznaniu, zachowaniu i rewitalizacji dziedzictwa autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych,

Zaleca:

- (a) Dalsze opracowywanie i aktualizowanie pierwszej wersji raportu opublikowanej w 2007 r.;
- (b) Opracowanie zestawu wytycznych w zakresie zbierania w terenie nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych;
- (c) Zebranie, przy wykorzystaniu różnorodnych doświadczeń poszczególnych państw, zestawu wzorców (szczególnie w odniesieniu do prawodawstwa, polityki i procedur badawczych) promowania zapisywania i stosowania nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych;
- (d) Zapoczątkowanie dialogu między Grupą Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych a innymi narodowymi i międzynarodowymi grupami oraz organami akademickimi zajmującymi się kwestią nazw geograficznych autochtonicznych, mniejszościowych i regionalnych grup językowych, w celu dalszego przyspieszenia realizacji procesu standaryzacji nazw geograficznych.

24. NAZWY FIZJOGEOGRAFICZNE

IV/7 Standaryzacja nazw fizjogeograficznych

Konferencja,

Biorąc pod uwagę, że zgodnie z rezolucją nr 16 przyjętą III Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych konieczne jest określenie działań w ramach narodowej standaryzacji nazw geograficznych,

Uznając, że standaryzacja nazwanych regionów fizjogeograficznych przyczynia się do rozwiązywania różnorodnych problemów,

1. Zaleca jednoznaczne rejestrowanie i opisywanie nazwanych regionów fizjogeograficznych;
2. Ponadto zaleca wyszczególnianie nazwanych regionów fizjogeograficznych, wraz z umiejscowieniem i wymiarami obiektów, w mapach i innych dokumentach oraz zastosowanie tych samych procedur w odniesieniu do regionalnych obiektów przynależących do dwóch lub więcej państw.

25. NAZWY GEOGRAFICZNE NA MAPACH TURYSTYCZNYCH

II/38 Zastosowanie nazw na mapach turystycznych

Konferencja,

Pragnąc zapewnić konsekwentne i systematyczne stosowanie na mapach turystycznych nazw geograficznych zestandaryzowanych przez każde państwo,

Uwzględnivszy zwiększoną dystrybucję oraz wzrost znaczenia map turystycznych we współczesnym świecie,

Zaleca Grupie Ekspertów nawiązanie kontaktu z Międzynarodowym Związkiem Oficjalnych Organizacji Turystycznych (IUOTO) i zasugerowanie, aby wszyscy jego członkowie stosowali na swoich mapach turystycznych nazwy geograficzne zestandaryzowane zgodnie z zasadami narodowej standaryzacji, zatwierdzonymi przez prace I i II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych.

26. PUBLICZNE PODZIĘKOWANIA

II/39 Publiczne podziękowania

Konferencja,

Wyraża

- (a) Szczere podziękowania dla rządu Wielkiej Brytanii za doskonale przygotowanie II Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i za gościnność okazaną każdemu z uczestników;
- (b) Wdzięczność dla Przewodniczącego za znakomite prowadzenie posiedzeń oraz za sposób w jaki opiekował się uczestnikami;
- (c) Uznanie dla urzędników oraz personelu ONZ za ich ciężką pracę.

III/27 Publiczne podziękowania

Konferencja,

- 1. Wyraża szczere podziękowania dla rządu Grecji za doskonale przygotowanie III Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i za gościnność okazaną każdemu z uczestników;
- 2. Ponadto wyraża uznanie dla Przewodniczącego za znakomite prowadzenie posiedzeń oraz za sposób w jaki opiekował się uczestnikami;
- 3. Wyraża uznanie dla urzędników oraz personelu ONZ za ich ciężką pracę.

IV/26 Publiczne podziękowania

Konferencja,

- 1. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji i Przewodniczącego Komitetu za znakomite prowadzenie posiedzeń oraz dla redaktora naczelnego i komitetów wydawczych za ich poświęcenie;
- 2. Wyraża uznanie dla rządu Szwajcarii, reprezentowanego przez Federalne Biuro Topograficzne, za gościnność okazaną uczestnikom;
- 3. Wyraża podziękowania dla odchodzącego Przewodniczącego Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, J. Breua z Austrii, za wykonanie wartościowej pracy;
- 4. Wyraża podziękowania dla urzędników oraz personelu ONZ za ich ciężką pracę.

V/26 Publiczne podziękowaniaKonferencja,

1. Wyraża szczerze podziękowania dla rządu Kanady za doskonałe przygotowania do Konferencji, a także za obsługę podczas Konferencji i za gościnność okazaną uczestnikom;
2. Wyraża wdzięczność dla Commission de toponymie du Québec [Komisji Toponimicznej Quebecu] oraz Ministere des relations internationales et des affaires culturelles du Québec [Ministrowi Spraw Zagranicznych i Kulturalnych Quebecu] za ich gościnność;
3. Wyraża podziękowania dla Międzynarodowego Kongresu Onomastycznego za zaproszenie Konferencji do udziału we wspólnej sesji;
4. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji za znakomite prowadzenie posiedzeń i opiekę nad uczestnikami;
5. Wyraża uznanie dla urzędników Konferencji oraz urzędników i personelu, zarówno z ramienia rządu Kanady, jak i ONZ za ich ciężką pracę.

VI/14 Publiczne podziękowaniaKonferencja,

1. Wyraża podziękowania dla Sekretariatu ONZ za okazane wsparcie i doskonałą obsługę, bez których Konferencja nie zdołałaby zakończyć swoich prac na czas;
2. Wyraża uznanie dla rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki za gościnność okazaną uczestnikom przez Radę USA ds. Nazw Geograficznych;
3. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji za przywództwo i sposób w jaki dbał o uczestników;
4. Wyraża podziękowania dla urzędników Konferencji oraz urzędników i personelu ONZ, w tym tłumaczy ustnych i pisemnych, za ciężką i pełną poświęcenia pracę.

VII/15 Publiczne podziękowaniaKonferencja,

1. Wyraża podziękowania dla Sekretariatu ONZ za nieustające wsparcie oraz doskonałą obsługę, bez których Konferencja nie zdołałaby zakończyć swoich prac na czas;
2. Wyraża uznanie dla rządów Stanów Zjednoczonych Ameryki i Republiki Południowej Afryki za gościnność okazaną uczestnikom;

3. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji za przywództwo i sposób w jaki poprowadził Konferencję;
4. Wyraża podziękowania dla urzędników Konferencji oraz urzędników i personelu ONZ, w tym tłumaczy ustnych i pisemnych, za ciężką i pełną poświęcenia pracę;
5. Wyraża wdzięczność także dla rządów, które zapewniły UNGEGN i jej grupom roboczym personel, wyposażenie, wsparcie i zasoby, umożliwiając im podjęcie działań;
6. Zwraca się z prośbą do Sekretariatu ONZ o przekazanie państwom członkowskim listu z podziękowaniami, wyrażającego uznanie za udzielone przez nie wsparcie.

VIII/17 Publiczne podziękowania

Konferencja,

1. Wyraża szczerze podziękowania dla rządu Niemiec za doskonale przygotowanie i obsługę VIII Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych i za gościnność okazaną uczestnikom;
2. Wyraża szczególną wdzięczność dla *Bundesamt für Kartographie und Geodäsie* (Federalnej Agencji Kartograficznej i Geodezyjnej) za znakomitą organizację kwestii powiązanych z Konferencją i towarzyszącej wystawy technicznej;
3. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji za skuteczny sposób prowadzenia posiedzeń;
4. Wyraża uznanie dla urzędników Konferencji oraz urzędników i personelu z ramienia zarówno rządu Niemiec, jak i ONZ za ich ciężką pracę oraz poświęcenie, które znacznie ułatwiły prace Konferencji.

IX/11 Publiczne podziękowania

Konferencja,

1. Wyraża szczerze podziękowania dla Organizacji Narodów Zjednoczonych za doskonale przygotowanie i obsługę IX Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych;
2. Wyraża szczególną wdzięczność dla Wydziału Statystycznego Departamentu do spraw Ekonomiczno-Socjalnych ONZ w Sekretariacie ONZ za znakomitą organizację kwestii powiązanych z Konferencją i towarzyszącej wystawy technicznej;
3. Wyraża wdzięczność dla Przewodniczącego Konferencji oraz przewodniczących komitetów technicznych za skuteczne poprowadzenie posiedzeń;

4. Wyraża uznanie dla urzędników Konferencji oraz komitetów technicznych oraz urzędników i personelu Wydziału Statystycznego ONZ za ich ciężką pracę i poświęcenie, które znacznie ułatwiły prace Konferencji.

PRZYPISY

- 1 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 239.
- 2 *Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1982, s. 390.
- 3 *Fifth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I, Raport z Konferencji]*, 1987, s. 83.
- 4 *Fifth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I, Raport z Konferencji]*, 1987, s. 85.
- 5 *Fifth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [V Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I, Raport z Konferencji]*, 1987, s. 83-86.
- 6 Dokument roboczy nr 50 przedstawiony przez UNGEGN na VI Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w 1992 r.
- 7 Zalecenie Grupy Ekspertów Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Nazw Geograficznych, przyjęte podczas XIX Sesji Grupy, Nowy Jork, 12 stycznia 1998 r.
- 8 *Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1982, s. 369.
- 9 *Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1982, s. 86.
- 10 *Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [IV Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1982, s. 235 i 238.
- 11 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 48.
- 12 *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 232.

- 13 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 50.
- 14 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 48 i *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 232.
- 15 *Glossary of Terms for the Standardization of Geographical Names [Słownik terminów używanych przy standaryzacji nazw geograficznych]*, United Nations Publication, nr sprzedaży No. M.01.XVII.7 (2002 r.).
- 16 *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 435.
- 17 E/CONF.91/L.65 and Add.1.
- 18 Obecnie (2002 r.) Wydział Terminologii i Referencji Sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- 19 Składniki informacji powstają w wyniku podziału danych na kategorie w celu określenia organizacji gazeterów według kolumn pionowych lub poziomych lub w celu opisowego kodowania danych do układu gazeterów lub do automatycznego przetwarzania danych.
- 20 E/CONF.91/CRP.11.
- 21 *Zob. Fifteenth United Nations Regional Cartographic Conference for Asia and the Pacific, Kuala Lumpur, 11-14 April 2000: Report of the Conference [XV Regionalna Konferencja Kartograficzna ONZ dla Azji i Pacyfiku: Kuala Lumpur, 11-14 kwietnia 2000 r.: Raport z Konferencji]* (United Nations Publication, nr sprzedaży E.01.I.2), rozdział VIII, część 8, rezolucja 7.
- 22 *Zob. Report of the Seventh United Nations Regional Cartographic Conference for the Americas, New York, 22-26 January 2001: Report of the Conference [Raport z VII Regionalnej Konferencji Kartograficznej ONZ dla Ameryk, Nowy Jork, 22-26 stycznia 2001 r., Raport z Konferencji]* (United Nations Publication, nr sprzedaży E.01.I.13), rozdział VI, część B, rezolucja 7.
- 23 *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 234.
- 24 *United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. 2. Proceedings of the Conference and Technical papers [Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Protokół z Konferencji i Dokumenty techniczne]*, 1967, s. 122.
- 25 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 31.
- 26 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 5.

- 27 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 163.
- 28 Wydanie zmienione, maj 1972 r., oprac. D.N. Sharma Atri Harnal, Survey of India.
- 29 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 30.
- 30 *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 393.
- 31 *Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1972, s. 117.
- 32 *Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II, Dokumenty techniczne]*, 1977, s. 393.
- 33 “Principles of Romanization for Thai script by the transcription method” [„Zasady latynizacji pisma tajlandzkiego metodą transkrypcji”]; przedstawione przez Tajlandię na VIII Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych w 2002 r.; E/CONF.94/INF.41.
- 34 Z dniem 4 lutego 2003 r. oficjalna nazwa Federalnej Republiki Jugosławii została zmieniona na Serbia i Czarnogóra.
- 35 *World Cartography*, tom VII (United Nations Publication, nr sprzedaży: 62.I.25), s. 13.

B. REZOLUCJE UPORZĄDKOWANE WEDŁUG KONFERENCJI

Konferencja	Rezolucja	Rozdział	Konferencja	Rezolucja	Rozdział
I	1	2		23	17,18
	2	1		24	18
	3	13		25	18
	4	5		26	17,18
	4 (E)	10		27	5
	5	11		28	14
	6	12		29	14
	7	6		30	13
	8	18		31	3
	9	15		32	5
	10	15		33	3
	11	16		34	18
	12	16		35	10,14
	13	16		36	23
	14	16		37	8
	15	16		38	25
	16	20		39	26
	17	16			
	18	20			
	19	8	III	1	1
	20	20		2	10
				3	13
II	1	1		4	5
	2	2		5	2
	3	2		6	9
	4	2		7	22
	5	16		8	16
	6	16		9	16
	7	16		10	16
	8	16		11	16
	9	16		12	16
	10	16		13	16
	11	16		14	8
	12	6		15	7
	13	15		16	5
	14	8		17	9
	15	11		18	14
	16	8		19	14
	17	10		20	18
	18	7		21	17
	19	6		22	17
	20	12		23	19
	21	19		24	1
	22	17		25	15

Konferencja	Rezolucja	Rozdział	Konferencja	Rezolucja	Rozdział
	26	2		15	5
	27	26		16	10
				17	13
IV	1	1		18	16
	2	3		19	16
	3	21		20	16
	4	4		21	7
	5	7		22	22
	6	7		23	21
	7	24		24	11, 23
	8	8		25	18
	9	21		26	26
	10	9			
	11	9	VI	1	2
	12	17		2	2
	13	19		3	2
	14	16		4	2
	15	15		5	2
	16	15		6	1
	17	16		7	4
	18	10,13		8	3
	19	13		9	5
	20	14		10	9
	21	2		11	8
	22	2		12	2
	23	2		13	7
	24	2		14	26
	25	2			
	26	26	VII	1	2
				2	1, 2
V	1	1		3	6
	2	2		4	16
	3	2		5	5
	4	2		6	13
	5	6		7	2
	6	3		8	9
	7	1		9	7, 13
	8	1		10	2
	9	11		11	7
	10	2		12	7
	11	4		13	2
	12	5		14	2
	13	14		15	26
	14	4			

Konferencja	Rezolucja	Rozdział	Konferencja	Rezolucja	Rozdział
VIII	1	5, 23	IX	1	1, 2
	2	5		2	2
	3	8		3	2
	4	14		4	5
	5	2, 6		5	5, 23
	6	13		6	13
	7	13		7	13
	8	2		8	15
	9	5		9	16
	10	13		10	7, 21
	11	22		11	26
	12	9			
	13	16			
	14	16			
	15	7, 21			
	16	1, 2			
	17	26			

ANEKS 1**Lista raportów ONZ z dziewięciu konferencji**

United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji], Genewa, 4-22 września 1967 r., United Nations Publication E.68.I.9. (1968).

United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. 2. Proceedings of the Conference and technical papers [Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom 2. Protokół z Konferencji i Dokumenty techniczne], Genewa, 4-22 września 1967 r., United Nations Publication E.69.I.8. (1969).

Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [II Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji], Londyn, 10-31 maja 1972 r., United Nations Publication E.74.I.2. (1974).

Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [II Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne], Londyn, 10-31 maja 1972 r., United Nations Publication E.74.I.4. (1974).

Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [III Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji], Ateny, 17 sierpnia-7 września 1977 r., United Nations Publication E.79.I.4. (1979).

Third United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [III Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne], Ateny, 17 sierpnia-7 września 1977 r., United Nations Publication E/F/S.81.I.7. (1981).

Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [IV Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji], Genewa, 24 sierpnia – 14 września 1982 r., United Nations Publication E.83.I.7. (1983).

Fourth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [IV Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne], Genewa, 24 sierpnia – 14 września 1982 r., United Nations Publication E/F/S.86.I.21. (1987).

- Fifth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [V Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji]*, Montreal, 18-31 sierpnia 1987 r., United Nations Publication E.88.I.7. (1988).
- Fifth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [V Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne]*, Montreal, 18-31 sierpnia 1987 r., United Nations Publication E/F/S.90.I.21. (1991).
- Sixth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [VI Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji]*, Nowy Jork, 25 sierpnia – 3 września 1992 r., United Nations Publication E.93.I.23. (1993).
- Sixth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II. Technical papers [VI Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne]*, Nowy Jork, 25 sierpnia – 3 września 1992 r., United Nations Publication E/F/S.95.I.39 (1997).
- Seventh United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. I. Report of the Conference [VII Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom I. Raport z Konferencji]*, Nowy Jork, 13-22 stycznia 1998 r., United Nations Publication E.98.I.18 (1998).
- Seventh United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names: Vol. II, Technical papers [VII Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych: Tom II. Dokumenty Techniczne]*, Nowy Jork, 13-22 stycznia 1998 r. Kontakt: Organizacja Narodów Zjednoczonych, Oddział Statystyczny, Nowy Jork.
- Eighth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names [VIII Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych]*, Berlin, 27 sierpnia – 5 września 2002 r., United Nations Publication E.03.I.14 (2003).
- Ninth United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names [IX Konferencja ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych]*, Nowy Jork, 21-30 sierpnia 2007 r., E/CONF.98/136, United Nations Publication, E.08.I.4.